

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 809/2014**(2014. gada 17. jūlijs),****ar ko paredz noteikumus par to, kā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 piemēro attiecībā uz integrēto administrācijas un kontroles sistēmu, lauku attīstības pasākumiem un savstarpējo atbilstību**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu⁽¹⁾ un jo īpaši tās 58. panta 4. punktu, 62. panta 2. punkta a)–f) un h) apakšpunktu, 63. panta 5. punktu, 77. panta 8. punktu, 78. pantu, 96. panta 4. punktu un 101. panta 2. punktu,

tā kā:

- (1) Regulā (ES) Nr. 1306/2013 ir paredzēti pamatnoteikumi, *inter alia* dalībvalstu pienākumi aizsargāt Savienības finansiālās intereses. Lai nodrošinātu to, ka jaunais ar minēto regulu iedibinātais tiesiskais regulējums darbojas netraucēti un tiek piemērots vienādi, Komisija ir pilnvarota pieņemt konkrētus noteikumus par administratīvām pārbaudēm un pārbaudēm uz vietas, platību mērīšanu, gadījumiem, kad atbalsta pieteikumus vai maksājuma pieprasījumus var labot, daļējas vai pilnīgas atsaukšanas piemērošanu un aprēķināšanu, nepamatotu maksājumu atgūšanu un sodiem, administratīvo sodu piemērošanu un aprēķināšanu, prasības attiecībā uz elektronisko datubāzi, noteikumus par atbalsta pieteikumiem, maksājuma pieprasījumiem un pieteikumiem maksājumtiesību piešķiršanai, tostarp to galīgo iesniegšanas termiņu, par pārbaužu veikšanu, saimniecību nodošanu, avansa maksājumiem, par to pārbaužu veikšanu, kas saistītas ar savstarpējās atbilstības pienākumiem, par administratīvo sodu aprēķināšanu un piemērošanu savstarpējās atbilstības kontekstā un par tehniskajām specifikācijām, kas vajadzīgas, lai varētu vienādi piemērot pamatnoteikumus par integrēto administrācijas un kontroles sistēmu (turpmāk "integrētā sistēma") savstarpējās atbilstības kontekstā.
- (2) Dalībvalstīm būtu jāveic vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu administrācijas un kontroles sistēmas pareizu darbību gadījumos, kad par vienu un to pašu saņēmēju atbild vairākas maksājumu aģentūras.
- (3) Ja kompetentā iestāde vēl nav informējusi saņēmēju par kļūdām, kas pieļautas atbalsta pieteikumā vai maksājuma pieprasījumā, kā arī nav izziņojusi pārbaudi uz vietas, būtu jādod saņēmējiem tiesības jebkurā laikā atsaukt savus atbalsta pieteikumus, maksājuma pieprasījumus vai to daļas. Turklāt būtu jāatļauj saņēmējiem labot vai korigēt acīmredzamas kļūdas, kas pieļautas atbalsta pieteikumā vai maksājuma pieprasījumos, kā arī apliecinātajos dokumentos, un kas noteiktos gadījumos jāatzīst valsts iestādēm.
- (4) Jāparedz īpaši un sīki izstrādāti noteikumi, lai nodrošinātu to, ka dažādos samazinājumus, kas piemērojami viena un tā paša saņēmēja vienam vai vairākiem atbalsta pieteikumiem vai maksājuma pieprasījumiem, piemēro taisnīgi. Tāpēc būtu jānosaka secība, kādā aprēķina dažādus iespējamus samazinājumus attiecībā uz katru tiešo maksājumu shēmu vai lauku attīstības pasākumu, kas ietilpst integrētās sistēmas darbības jomā.
- (5) Lai nodrošinātu labticības principa vienādu piemērošanu visā Savienībā, nosacījumi, ar kādiem minēto principu var piemērot gadījumos, kad tiek atgūtas nepamatoti izmaksātas summas, būtu jānosaka, neskarot attiecīgo izdevumu apstrādi Regulā (ES) Nr. 1306/2013 paredzētās grāmatojumu noskaidrošanas kontekstā.
- (6) Būtu jāparedz noteikumi par sekām gadījumos, kad tiek nodota visa saimniecība, uz kuru attiecas konkrēti pienākumi, kas noteikti tiešo maksājumu shēmās vai lauku attīstības pasākumos, kuri ietilpst integrētās sistēmas darbības jomā.

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.

- (7) Lai Komisija varētu faktiski uzraudzīt integrēto sistēmu, dalībvalstīm būtu tai jāpaziņo ikgadējie kontroles dati un statistika. Dalībvalstīm katru gadu būtu jāiesniedz arī statistikas dati par to lauku attīstības pasākumu pārbaudēm, kas neietilpst integrētās sistēmas darbības jomā, arī šādu pārbažu rezultāti. Turklāt Komisija vajadzības gadījumā būtu jāinformē par visiem dalībvalstu pasākumiem, kas veikti saistībā ar savstarpējo atbilstību.
- (8) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 75. pantu dalībvalstis tiešos maksājumu var izmaksāt avansā, ja ir izpildīti konkrēti nosacījumi, tostarp tad, ja ir pabeigtas administratīvās pārbaudes vai pārbaudes uz vietas par attiecīgo pieprasījumu gadu. Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1307/2013 ⁽¹⁾ 8. pantā paredzēts, ka korekcijas likmi, kas noteikta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 26. pantu, piemēro tiešajiem maksājumiem, kas pārsniedz noteiktu robežvērtību. Tomēr saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 26. panta 4. punktu Komisija, balstoties uz tās rīcībā esošu jaunu informāciju, līdz 1. decembrim var pielāgot tiešo maksājumu korekcijas likmi. Tāpēc korekcijas likme, ko var piemērot finanšu disciplīnas vajadzībām, 16. oktobrī varētu vēl nebūt zināma. Atlikuma maksājumos, ko veic no 1. decembra, būtu jāņem vērā finanšu disciplīnas vajadzībām tajā laikā piemērojamā korekcijas likme.
- (9) Būtu jāizveido vispārīga pamatsistēma vienkāršotu procedūru ieviešanai attiecībā uz saņēmēju un valsts iestāžu savstarpējo saziņu. Minētajā pamatsistēmā jo īpaši būtu jāparedz iespēja izmantot elektroniskos līdzekļus. Tomēr jo īpaši ir jānodrošina, lai šādā veidā nosūtītie dati būtu pilnīgi ticami un attiecīgās procedūras tiktu īstenotas, nediskriminējot nevienu saņēmēju. Turklāt, lai saņēmējiem un valsts iestādēm vienkāršotu administrēšanu, būtu jānodrošina kompetentajām iestādēm iespēja tieši izmantot valsts iestāžu rīcībā esošo informāciju, nevis pieprasīt saņēmējam sniegt šādu informāciju, lai verificētu konkrētu maksājumu atbilstību.
- (10) Lai varētu veikt rezultatīvas pārbaudes dalībvalstīs, kuras nolēmušas, ka visi tiešo maksājumu atbalsta pieteikumi un lauku attīstības pasākumu maksājuma pieprasījumi, kas ietilpst integrētās sistēmas darbības jomā, ir jāiekļauj vienotā pieteikumā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 72. panta 4. punktu, būtu jāparedz, ka visi atbalsta pieteikumi vai maksājuma pieprasījumi, kas jebkādā veidā ir platībatkarīgi, ir jāiesniedz tikai vienu reizi gadā kā viens vienots pieteikums.
- (11) Dalībvalstīm būtu jānosaka vienotā pieteikuma un/vai maksājuma pieprasījumu iesniegšanas galīgais termiņš, kas nedrīkstētu būt vēlāks par 15. maiju, lai šos atbalsta pieteikumus un maksājuma pieprasījumus varētu laikus apstrādāt un pārbaudīt. Tomēr, ņemot vērā īpašos klimatiskos apstākļus Igaunijā, Latvijā, Lietuvā, Somijā un Zviedrijā, būtu jāatļauj minētajām dalībvalstīm noteikt vēlāku datumu, kas nedrīkstētu būt vēlāks par 15. jūniju. Turklāt būtu jānodrošina iespēja atsevišķos gadījumos paredzēt atkāpes, ja nākotnē konkrētā gadā tas būtu vajadzīgs klimatisko apstākļu dēļ.
- (12) Saņēmējiem vienotajā pieteikumā būtu jādeklarē ne tikai platība, ko izmanto lauksaimniecībā, bet arī savas maksājumtiesības un visa informācija, kas vajadzīga, lai noteiktu tiesības pretendēt uz atbalstu. Tomēr ir lietderīgi atļaut dalībvalstīm atkāpties no dažiem pienākumiem, ja konkrētā gadā piešķiramās maksājumtiesības vēl nav galīgi noteiktas.
- (13) Lai nodrošinātu pēc iespējas lielāku elastību attiecībā uz saņēmēju plāniem par platības izmantošanu, būtu jāatļauj tiem grozīt vienoto pieteikumu vai maksājuma pieprasījumu līdz datumam, kad parasti notiek sēšana, ar nosacījumu, ka ir ievērotas visas īpašās prasības, kas paredzētas dažādajās atbalsta shēmās vai atbalsta pasākumos, un kompetentā iestāde vēl nav informējusi saņēmēju par kļūdām vienotajā pieteikumā vai maksājuma pieprasījumā, kā arī nav paziņojusi par pārbaudi uz vietas, kurā konstatētas kļūdas attiecībā uz pieteikuma vai pieprasījuma daļu, uz kuru attiecas grozījums. Pēc šādu grozījumu izdarīšanas būtu jānodrošina iespēja koriģēt attiecīgos apliecinājumus vai līgumus, kas jāiesniedz.
- (14) Tā kā saņēmēji saglabā atbildību par pareiza atbalsta pieteikuma vai maksājuma pieprasījuma iesniegšanu, viņiem vajadzības gadījumā būtu jāveic nepieciešamās korekcijas un izmaiņas veidlapas sagatavē.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1307/2013, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 (OV L 347, 20.12.2013., 608. lpp.).

- (15) Attiecībā uz atbalsta pieteikumiem, ko iesniedz saskaņā ar platībatkarīgā atbalsta shēmām, un/vai maksājuma pieprasījumiem, ko iesniedz saskaņā ar platībatkarīgā atbalsta pasākumiem, būtu jānodrošina, lai saņēmējam būtu pieejama veidlapas sagatave elektroniskā formātā un atbilstošais grafiskais materiāls būtu pieejams lietojumprogrammā, kas balstīta uz ģeogrāfiskās informācijas sistēmu (ĢIS) (turpmāk “ģeotelpiskā atbalsta pieteikuma veidlapa”). Ģeotelpiskās atbalsta pieteikuma veidlapas palīdzēs novērst kļūdas, ko saņēmēji pieļauj, deklarējot savas lauksaimniecības platības, un paaugstinās administratīvo kontrolpārbaūžu efektivitāti. Turklāt precīzāka telpiskā informācija, ko nodrošinās ģeotelpiskās atbalsta pieteikuma veidlapas, sniegs ticamākus datus uzraudzības un novērtēšanas vajadzībām. Tāpēc ir lietderīgi pieprasīt, lai no konkrētas dienas visi šādi atbalsta pieteikumi un/vai maksājuma pieprasījumi tiktu iesniegti, izmantojot elektronisko ģeotelpisko atbalsta pieteikuma veidlapu. Tomēr tad, ja saņēmēji nevar izmantot minēto veidlapu, kompetentajai iestādei būtu jānodrošina saņēmējiem alternatīva, lai tie varētu iesniegt atbalsta pieteikumu un/vai maksājuma pieprasījumu. Kompetentajai iestādei katrā ziņā būtu jānodrošina deklarēto platību digitalizēšana.
- (16) Jebkura konkrēta informācija, kas saistīta ar kaņepju audzēšanu vai ar brīvprātīgu saistīto atbalstu, vai kultūratkarīgo maksājumu par kokvilnu, būtu jāiesniedz reizē ar vienoto pieteikumu vai vēlāk, ja tas vajadzības gadījumā nepieciešams informācijas rakstura dēļ. Turklāt būtu jāparedz, ka vienotā pieteikuma veidlapā tiek deklarētas platības, par kurām atbalsts netiek pieprasīts. Tā kā ir svarīgi iegūt detalizētu informāciju par dažiem platības izmantošanas veidiem, informācija par minētajiem veidiem būtu jādeklarē atsevišķi, savukārt pārējos veidus varētu deklarēt vienā pozīcijā.
- (17) Ja saņēmējiem ir pieprasīts lauksaimniecības platībā izveidot ekoloģiski nozīmīgu platību, lai varētu saņemt maksājumu par klimatom un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 43. pantā (turpmāk “zaļie maksājumi”), saņēmējiem ekoloģiski nozīmīgā platība būtu jādeklarē atbalsta pieteikumos, ko iesniedz saskaņā ar platībatkarīgā atbalsta shēmām. Ja daļa no ekoloģiski nozīmīgo platību pienākumiem tiek īstenota reģionālā līmenī vai kolektīvi, ekoloģiski nozīmīgo platību deklarācija būtu jāpapildina ar atsevišķu deklarāciju par tām ekoloģiski nozīmīgajām platībām, kas izveidotas reģionālā līmenī vai kolektīvi.
- (18) Lai varētu veikt faktisku uzraudzību un kontroli, pieteikumā par dalību mazo lauksaimnieku atbalsta shēmā būtu jāiekļauj atsauce uz vienoto pieteikumu, ko iesniedzis tas pats saņēmējs. Lai varētu faktiski pārbaudīt mazo lauksaimnieku atbalsta shēmas īpašo nosacījumu izpildi, visa vajadzīgā informācija būtu jāiesniedz, izmantojot vienkāršoto pieteikuma iesniegšanas procedūru, kas paredzēta Regulas (ES) Nr. 1306/2013 72. panta 3. punktā. Turklāt būtu skaidri jānosaka, ka saņēmējiem, kuri nolemj izstāties no mazo lauksaimnieku atbalsta shēmas, par to ir laikus jāinformē kompetentā iestāde, lai pāreja uz maksājumiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 III un IV sadaļu noritētu netraucēti.
- (19) Lai varētu veikt pārbaudes, kas saistītas ar savstarpējās atbilstības pienākumiem, atbalsta pieteikuma veidlapa būtu jāiesniedz arī tiem saņēmējiem, kuru rīcībā ir lauksaimniecības platība, bet kuri nepieprasa nevienu no tiem atbalsta veidiem, uz ko attiecas vienotais pieteikums. Tomēr ir lietderīgi atļaut dalībvalstīm atbrīvot saņēmējus no šā pienākuma, ja iestādēm minētā informācija jau ir pieejama.
- (20) Tiecoties vienkāršot pieteikumu iesniegšanas procedūras un ņemot vērā Regulas (ES) Nr. 1306/2013 72. panta 3. punktu, dalībvalstīm iespēju robežās būtu jānodrošina saņēmēji ar veidlapu sagatavēm, kurās iekļauta informācija, kas vajadzīga, lai saņēmējs varētu iesniegt pareizu atbalsta pieteikumu vai maksājuma pieprasījumu. Būtu jānodrošina iespēja, ka veidlapu sagataves ir izstrādātas tā, ka saņēmējam atliek tikai apstiprināt izmaiņu neesību salīdzinājumā ar iepriekšējā gadā iesniegto atbalsta pieteikumu un/vai maksājuma pieprasījumu.

- (21) Būtu jāizstrādā kopīgi noteikumi par ziņām, kas jāiekļauj ganāmpulka atbalsta pieteikumos vai maksājuma pieprasījumos, ja dalībvalsts ir izvēlējusies piemērot brīvprātīgu saistīto atbalstu vai lauku attīstības pasākumus, kas saistīti ar dzīvniekiem.
- (22) Saskaņā ar Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014⁽¹⁾ 53. panta 4. punktu ar dzīvniekiem saistīta brīvprātīga saistītā atbalsta vai lauku attīstības pasākumu maksājumus var veikt tikai par dzīvniekiem, kas ir pienācīgi identificēti un reģistrēti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1760/2000⁽²⁾ vai Padomes Regulu (EK) Nr. 21/2004⁽³⁾. Tāpēc būtu jānodrošina iespēja saņēmējiem, kuri iesniedz atbalsta pieteikumus vai maksājuma pieprasījumus saskaņā ar attiecīgajām atbalsta shēmām vai atbalsta pasākumiem, laikus piekļūt attiecīgai informācijai.
- (23) Lai dalībvalstis varētu noteikt maksājumtiesības, ir būtiski, lai saņēmēji pieteikumus maksājumtiesību piešķiršanai iesniegtu laikus. Tāpēc būtu jānosaka iesniegšanas galīgais termiņš.
- (24) Jāparedz noteikumi, ko piemēro situācijās, kad maksājumtiesības ir piešķirtas nepamatoti, jo īpaši pārāk lielas platības deklarēšanas rezultātā, vai situācijās, kad maksājumtiesību vērtība ir noteikta nepareizi, piemēram, tāpēc, ka tā aprēķināta, pamatojoties uz nepareizu atsauces summu. Būtu skaidri jānosaka, ka nekādas maksājumtiesību skaita un/vai vērtības korekcijas nedrīkst būt par iemeslu pārējo maksājumtiesību sistemātiskai pārrēķināšanai. Dažos gadījumos nepamatoti piešķirtās maksājumtiesības atbilst ļoti mazām summām, bet to atgūšana ir saistīta ar lielām izmaksām un administratīvo slogu. Lai panāktu vienkāršošanu un līdzsvaru starp izmaksām un administratīvo slogu, no vienas puses, un atgūstamo summu, no otras puses, būtu jānosaka minimālā summa, kuras nepārsniegšanas gadījumā atgūšana nav jāveic.
- (25) Būtu faktiski jāuzrauga to atbalsta shēmu un atbalsta pasākumu noteikumu ievērošana, kas ietilpst integrētās sistēmas darbības jomā. Lai to panāktu un lai nodrošinātu saskaņotu uzraudzības līmeni visās dalībvalstīs, ir sīki jāizklāsta kritēriji un tehniskās procedūras, kas piemērojamas, veicot administratīvās pārbaudes un pārbaudes uz vietas attiecībā uz atbilstības kritērijiem, saistībām un citiem pienākumiem, kuri noteikti tiešo maksājumu shēmām, lauku attīstības pasākumiem un savstarpējai atbilstībai.
- (26) Būtu skaidri jānosaka, ka vienmēr, kad notiek fotoattēlu interpretēšana, piemēram, pārbaudēs uz vietas vai lauksaimniecībā izmantojamo zemes gabalu identifikācijas sistēmas atjaunināšanas vajadzībām, un vienmēr, kad šī fotoattēlu interpretēšana nedod pārliecinošus rezultātus, būtu jāveic fiziskas pārbaudes.
- (27) Izziņot pārbaudes uz vietas, kas saistītas ar tiesībām pretendēt uz atbalstu vai ar savstarpējo atbilstību, ir atļauts tikai tad, ja šāda izziņošana neapdraud pārbaudes, un katrā ziņā būtu jāpiemēro atbilstoši izziņošanas termiņi. Turklāt, ja īpašos nozares noteikumos saistībā ar tiesību aktiem vai standartiem, kas attiecas uz savstarpējo atbilstību, ir paredzētas iepriekš neizziņotas pārbaudes uz vietas, būtu jāievēro minētie noteikumi.
- (28) Būtu jāparedz, ka dalībvalstīm vajadzības gadījumā jākombinē dažādas pārbaudes. Tomēr attiecībā uz dažiem atbalsta pasākumiem pārbaudes uz vietas būtu jāveic visa gada garumā, lai varētu pārliecināties par saistību izpildi. Uz vietas veicamo pārbaužu ilgums būtu jāierobežo līdz nepieciešamajam minimumam. Tomēr tad, ja atbilstības kritēriji, saistības vai pienākumi ir saistīti ar konkrētu laikposmu, uz vietas veicamo pārbaužu vajadzībām var būt nepieciešami saņēmēja papildu apmeklējumi vēlākā datumā. Attiecībā uz šādiem gadījumiem būtu jāprecizē, ka pārbaudei uz vietas atvēlētais laiks, kā arī apmeklējumu skaits ir jāierobežo līdz nepieciešamajam minimumam.

(1) Komisijas 2014. gada 11. marta Deleģētā regula (ES) Nr. 639/2014, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1307/2013, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar kuru groza minētās regulas X pielikumu (OV L 181, 20.6.2014., 1. lpp.).

(2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 17. jūlija Regula (EK) Nr. 1760/2000, ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu, kā arī atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 820/97 (OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.).

(3) Padomes 2003. gada 17. decembra Regula (EK) Nr. 21/2004, ar ko izveido aitu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003 un Direktīvas 92/102/EEK un 64/432/EEK (OV L 5, 9.1.2004., 8. lpp.).

- (29) Būtu jānodrošina tas, ka pēc ikviena konstatēta neatbilstības gadījuma tiek veikts atbilstošs turpinājuma darbs un tas tiek ņemts vērā maksājumu piešķiršanā. Tādēļ, pārbaudot, kā tiek ievēroti atbilstības nosacījumi, būtu jāņem vērā arī visas iespējamās neatbilstības, par ko ziņojušas struktūras, dienesti vai organizācijas, kuras nav tieši atbildīgas par pārbaudēm. Turklāt dalībvalstīm būtu jānodrošina tas, ka visi attiecīgie konstatējumi, kas izdarīti, pārbaudot atbilstības kritēriju, saistību un citu pienākumu izpildi, tiek savstarpēji paziņoti kompetentajām iestādēm, kas atbild par maksājumu piešķiršanu. Šis princips būtu jāattiecinā arī uz visiem konstatējumiem, kurus publiskas vai privātas sertifikācijas iestādes ir izdarījušas attiecībā uz saņēmējiem, kas ir izvēlējušies pildīt zaļās saimniecības pienākumus, īstenojot sertifikācijas shēmā iekļautas līdzvērtīgas prakses, un kuri būtu jāpaziņo par zaļo maksājumu piešķiršanu atbildīgajai iestādei. Visbeidzot, ja lauku attīstības pasākumu pārbaudes aptver līdzvērtīgas prakses, šādu pārbažu rezultāti būtu savstarpēji jāpaziņo, lai tos varētu ņemt vērā, turpmāk novērtējot tiesības saņemt zaļos maksājumus.
- (30) Lai administratīvajās pārbaudēs varētu faktiski atklāt neatbilstību, jo īpaši būtu jāparedz noteikumi par kontrolpārbažu saturu. Pēc visiem neatbilstības gadījumiem būtu jāveic turpinājuma darbs, ievērojot atbilstošu procedūru.
- (31) Ja uz atsaucies zemes gabalu attiecas tādu divu vai vairāku saņēmēju atbalsta pieteikums vai maksājuma pieprasījums, kuri pretendē uz atbalstu saskaņā ar vienu un to pašu atbalsta shēmu vai atbalsta pasākumu, un ja platība, kas ir pārdeklarēta vai pārklājas, nepārsniedz lauksaimniecības zemes gabalu mērīšanai noteikto pielaidi, tad vienkāršošanas labad būtu jāatļauj dalībvalstīm paredzēt attiecīgo platību proporcionālu samazinājumu. Tomēr būtu jāparedz tiesības attiecīgajiem saņēmējiem pārsūdzēt šādus lēmumus.
- (32) Būtu jānosaka to saņēmēju minimālais skaits, kuri jāpārbauda uz vietas dažādu atbalsta shēmu un atbalsta pasākumu kontekstā.
- (33) Lai nodrošinātu samērīgu administratīvo slogu un uz vietas pārbaudāmo saņēmēju pamatotu skaitu, izlase, ko pārbauda ar platībatkarīgā atbalsta shēmām saistītajās pārbaudēs uz vietas, būtu jāveido, pamatojoties uz stratificētu izlases veidošanas metodi. Lai iegūtu reprezentatīvu kļūdu īpatsvaru, stratificētajā izlasē būtu jāietver pēc nejaušības principa atlasīta daļa. Tomēr tajās pārbaudēs uz vietas, kas saistītas ar zaļo maksājumu, dzīvnieku atbalsta shēmām vai lauku attīstības pasākumiem, izlase daļēji būtu jāveido, pamatojoties uz riska analīzi. Kompetentajai iestādei būtu jānosaka riska faktori, kas saistīti ar jomām, kurās kļūdu risks ir vislielākais. Lai nodrošinātu atbilstošu un rezultatīvu riska analīzi, būtu jānovērtē riska kritēriju lietderīgums un šis vērtējums katru gadu jāatjaunina, ņemot vērā katra riska kritērija būtiskumu, salīdzinot pēc nejaušības principa veidotas izlases un uz risku pamatotas izlases rezultātus, konkrēto situāciju dalībvalstīs un neatbilstības raksturu.
- (34) Dažos gadījumos ir būtiski veikt pārbaudes uz vietas pirms visu pieteikumu saņemšanas. Tāpēc būtu jāatļauj dalībvalstīm pārbaudes izlasi daļēji atlasīt pirms pieteikumu iesniegšanas termiņa beigām.
- (35) Lai pārbaude uz vietas būtu rezultatīva, ir svarīgi informēt darbiniekus, kuri veic pārbaudes, par iemesliem, kuru dēļ saņēmējs atlasīs pārbaudei uz vietas. Dalībvalstīm būtu jādokumentē šāda informācija.
- (36) Ja pārbaudēs uz vietas ir konstatēta būtiska neatbilstība, nākamajā gadā būtu jāpalielina uz vietas veikto pārbažu daudzums, lai nodrošinātu pietiekamu pārliecību par attiecīgo atbalsta pieteikumu un maksājuma pieprasījumu pareizību.
- (37) Jāizstrādā nosacījumi, ar kādiem uz vietas veicamo pārbažu minimālā daudzuma samazināšanu attiecībā uz konkrētām atbalsta shēmām un atbalsta pasākumiem varētu atzīt par pamatotu tāpēc, ka to vadības un kontroles sistēma darbojas pareizi un kļūdu īpatsvars nepārsniedz pieņemamu līmeni.
- (38) Lai nodrošinātu pienācīgu uzraudzību un rezultatīvu kontroli, platībatkarīgā atbalsta shēmu un lauku attīstības pasākumu pārbaudēm uz vietas būtu jāattiecas uz visiem deklarētajiem lauksaimniecības zemes gabaliem. Attiecībā uz konkrētiem lauku attīstības pasākumiem pārbaudēm uz vietas būtu jāaptver arī lauksaimniecībā neizmantojamā zeme. Lai veicinātu integrētās sistēmas ieviešanu, būtu jāatļauj lauksaimniecības zemes gabalu mērīšanā faktiski izmērīt tikai nejašu izlasi, kurā ietilpst 50 % no deklarētajiem lauksaimniecības zemes gabaliem. Izlases mērījumu rezultāti būtu jāekstrapolē attiecībā uz ģenerālkopu, vai arī būtu jāizmēra visi deklarētie lauksaimniecības zemes gabali.

- (39) Lai nodrošinātu tādu mērīšanas kvalitāti, kas ir līdzvērtīga Savienības līmenī izstrādātajos tehniskajos standartos prasītajai kvalitātei, būtu jāizstrādā noteikumi par pārbaūžu uz vietas elementiem, atbilstības nosacījumu verifikāciju, platības mērīšanas metodēm un mērinstrumentiem, kas dalībvalstij jāizmanto, veicot pārbaudes uz vietas.
- (40) Būtu jāparedz nosacījumi par attālās izpētes izmantošanu pārbaudēs uz vietas, un būtu jāparedz, ka visos gadījumos, kad fotoattēlu interpretēšana nedod skaidru rezultātu, ir jāveic fiziskas pārbaudes. Piemēram, laikapstākļu ietekmē var gadīties, ka ne visiem zemes gabaliem ir nodrošināti pietiekamas kvalitātes attēli, lai varētu verificēt visus atbilstības nosacījumus vai izmērīt platību. Šādos gadījumos pārbaudes uz vietas ir jāveic ar tradicionāliem līdzekļiem vai jāpapildina ar tiem. Turklāt ir lietderīgi prasīt, lai visu atbilstības kritēriju, saistību un citu pienākumu izpildes verifikācija notiktu ar tādu pašu precizitātes pakāpi kā pārbaude uz vietas, ko veic ar tradicionāliem līdzekļiem.
- (41) Lai valsts iestādēm, kā arī ikvienai Savienības kompetentajai iestādei būtu iespēja veikt turpmākas pārbaudes uz vietas, kontroles ziņojumā būtu jāreģistrē detalizētas ziņas par šīm pārbaudēm. Būtu jādod iespēja saņēmējam vai viņa pārstāvim parakstīt ziņojumu. Tomēr tad, ja pārbaude uz vietas notiek, izmantojot attālo izpēti, būtu jāatļauj dalībvalstīm noteikt, ka šāda iespēja ir tikai tajos gadījumos, kad pārbaudē tiek konstatēta neatbilstība. Neatkarīgi no tā, kāda veida pārbaudi uz vietas veic, neatbilstības konstatēšanas gadījumā saņēmējam būtu jāsaņem ziņojuma kopija.
- (42) Pamatojoties uz Komisijas Regulu (EK) Nr. 1082/2003 ⁽¹⁾, ir izstrādāti īpaši kontroles noteikumi. Ja veic minētajā regulā paredzētas pārbaudes, to rezultāti būtu jāiekļauj kontroles ziņojumā integrētās sistēmas piemērošanas vajadzībām.
- (43) Ja dalībvalstis ir izvēlējušās piemērot dzīvnieku atbalsta shēmu vai ar dzīvniekiem saistītā atbalsta pasākumu, būtu jāprecizē uz vietas veicamo pārbaūžu laiks un minimālais saturs attiecībā uz atbalstu, par kuru iesniegts pieteikums saskaņā ar minētajām atbalsta shēmām vai atbalsta pasākumiem. Šādas pārbaudes uz vietas ir būtiski veikt tādēļ, lai faktiski pārbaudītu atbalsta pieteikumos vai maksājuma pieprasījumos iekļauto deklarāciju un elektroniskajai dzīvnieku datubāzei sniegto paziņojumu pareizību. Pārbaudēs uz vietas, kas attiecas uz dzīvnieku atbalsta shēmām vai ar dzīvniekiem saistītā atbalsta pasākumiem, jo īpaši būtu jāveic atbilstības nosacījumu ievērošanas, reģistrācijas ierakstu un, attiecīgā gadījumā, pasu pareizības verifikācija.
- (44) Lai kompetentās valsts iestādes, kā arī ikviena kompetentā Savienības iestāde varētu veikt turpmākas pārbaudes uz vietas, kontroles ziņojumā būtu jāreģistrē detalizētas ziņas par šīm pārbaudēm. Būtu jādod iespēja saņēmējam vai viņa pārstāvim pārbaudes laikā parakstīt ziņojumu. Neatkarīgi no tā, kāda veida pārbaudi uz vietas veic, neatbilstības konstatēšanas gadījumā saņēmējam būtu jāsaņem ziņojuma kopija.
- (45) Regulas (ES) Nr. 1307/2013 32. panta 6. punkta piemērošanas vajadzībām būtu jāparedz noteikumi par to, kā īstenojama sistēma, kas dalībvalstīm jāizmanto tetrahydrokanabinola satura noteikšanai kaņepēs.
- (46) Šajā sakarībā ir jāparedz laikposms, kurā šķiedras kaņepes pēc noziedēšanas nedrīkst novākt, lai būtu iespējams faktiski izpildīt kontroles pienākumus, kas paredzēti attiecībā uz šiem kultūraugiem.
- (47) Ir vajadzīgi sīkāki noteikumi par administratīvo pārbaūžu un uz vietas veicamo pārbaūžu organizēšanu un par administratīvo sodu aprēķināšanu attiecībā uz lauku attīstības pasākumiem, kas neietilpst integrētās sistēmas darbības jomā.

⁽¹⁾ Komisijas 2003. gada 23. jūnija Regula (EK) Nr. 1082/2003, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1760/2000 īstenošanai attiecībā uz minimālo līmeni pārbaudēm, kas jāveic saskaņā ar liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu (OV L 156, 25.6.2003., 9. lpp.).

- (48) Ņemot vērā minēto pasākumu specifiku, administratīvajās pārbaudēs būtu jāpārlicinās par atbilstību Savienības vai valsts tiesību aktiem un spēkā esošajai lauku attīstības programmai, un tām būtu jāaptver visi atbilstības kritēriji, saistības un citi pienākumi, ko iespējams pārbaudīt šādā veidā. Lai verificētu ieguldījumu darbību īstenošanu, administratīvajās pārbaudēs parasti būtu jāiekļauj arī atbalstītās darbības vai ieguldījumu objekta apmeklējums.
- (49) Pārbaudes uz vietas būtu jāorganizē, pamatojoties uz nejašu izlasi un uz risku balstītu izlasi. Nejašās izlases proporcijai vajadzētu būt pietiekami lielai, lai varētu iegūt reprezentatīvu kļūdu īpatsvaru.
- (50) Lai nodrošinātu pietiekamas pārbaudes, ir jānosaka minimālais kontroles līmenis, kāds jāsasniedz pārbaudēs uz vietas. Šis līmenis būtu jāpaaugstina, ja pārbaudēs konstatē būtisku neatbilstību. Tāpat būtu jānodrošina iespēja šo līmeni pazemināt, ja kļūdu īpatsvars ir zemāks par būtiskuma sliekšni un vadības un kontroles sistēmas darbojas pienācīgi.
- (51) Lai nodrošinātu uz vietas veicamo pārbažu vienādu piemērošanu, ir jānosaka to saturs.
- (52) Būtu jāveic ieguldījumu darbību *ex post* pārbaudes, lai verificētu atbilstību ilglaicīguma prasībai, kas noteikta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1303/2013 ⁽¹⁾ 71. pantā. Būtu jāprecizē minēto pārbažu pamats un saturs.
- (53) Pieredze liecina, ka attiecībā uz dažiem konkrētiem lauku attīstības pasākumiem un attiecībā uz izdevumiem, kas saistīti ar tehnisko palīdzību, ko sniedz pēc dalībvalstu ierosmes, ir vajadzīgi īpaši kontroles noteikumi.
- (54) Saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1306/2013 administratīvie sodi nav jāuzliek tajos gadījumos, kad neatbilstība ir maznozīmīga, arī izteikta robežvērtības formā. Būtu jāparedz noteikumi, kuri attiecas uz konkrētiem lauku attīstības pasākumiem un ar kuriem saskaņā neatbilstību atzīst par maznozīmīgu, arī jānosaka kvantitatīva robežvērtība, kas izteikta kā procentuālā daļa no attiecināmās atbalsta summas. Būtu jānosaka šī robežvērtība, pēc kuras pārsniegšanas būtu jāpiemēro samērīgs administratīvais sods.
- (55) Lai uzraudzītu dažādu savstarpējās atbilstības pienākumu izpildi, ir jāizveido kontroles sistēma un jānosaka atbilstoši administratīvie sodi. Tāpēc dažādām dalībvalstu iestādēm ir jānosūta informācija, jo īpaši par atbalsta pietiekumiem, pārbaudes izlasēm un uz vietas veikto pārbažu rezultātiem. Būtu jāparedz šādas sistēmas pamatelementi.
- (56) Ar Regulu (ES) Nr. 1306/2013 ir ieviesti savstarpējās atbilstības pienākumi saņēmējiem, kuri saņem tiešos maksājumus saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1307/2013, atbalstu vīna nozarei, kas paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1308/2013 ⁽²⁾ 46. un 47. pantā, un gada piemaksas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1305/2013 ⁽³⁾ 21. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu, 28.–31. pantu, 33. pantu un 34. pantu, un tajā paredzēta maksājumu samazināšanas un nepiešķiršanas sistēma gadījumiem, kad šie pienākumi nav izpildīti. Minētā sistēma būtu sīki jāizstrādā.
- (57) Savstarpējās atbilstības pārbaudes var pabeigt pirms vai pēc tam, kad saņemti maksājumi un gada piemaksas, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1306/2013 92. pantā. Jo īpaši, ja šādas pārbaudes nav iespējams pabeigt līdz minēto maksājumu un gada piemaksu saņemšanai, summa, kas saņēmējam jāsamaksā kā administratīvais sods, būtu jāatgūst saskaņā ar šo regulu vai ar ieskaitu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1303/2013, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (OV L 347, 20.12.2013., 320. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1305/2013 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 (OV L 347, 20.12.2013., 487. lpp.).

- (58) Būtu jāizstrādā noteikumi par iestādēm, kas dalībvalstīs atbild par savstarpējās atbilstības pienākumu kontroles sistēmu.
- (59) Būtu jānosaka minimālā kontroles intensitāte savstarpējās atbilstības pienākumu izpildes verificēšanai. Minētā kontroles intensitāte būtu jānosaka vismaz 1 % apmērā no Regulas (ES) Nr. 1306/2013 92. pantā minēto saņēmēju kopskaita, kuri ir katras kontroles iestādes kompetencē un kuri jāatlasa, pamatojoties uz atbilstošu riska analīzi.
- (60) Lai aprēķinātu pārbaudes izlasi Regulas (ES) Nr. 1305/2013 28. un 29. pantā minētās personu grupas gadījumā, būtu jānodrošina dalībvalstīm elastīgi nosacījumi, proti, iespēja ņemt vērā visu grupu kopumā vai katru tās locekli atsevišķi.
- (61) Būtu jānodrošina dalībvalstīm iespēja ievērot minimālo kontroles intensitāti katras kompetentās kontroles iestādes līmenī, maksājumu aģentūras līmenī vai tiesību akta vai standarta, vai tiesību aktu vai standartu grupas līmenī.
- (62) Ja konkrētās tiesību normās, kas piemērojamas tiesību aktam vai standartiem, ir noteikta minimālā kontroles intensitāte, dalībvalstīm būtu jāievēro minētā intensitāte. Tomēr būtu jāatļauj dalībvalstīm piemērot vienotu kontroles intensitāti savstarpējās atbilstības pārbaudēm uz vietas. Ja dalībvalstis izvēlas šo iespēju, tām būtu jāziņo par jebkuru neatbilstības gadījumu, kas konstatēts pārbaudēs uz vietas, ievērojot nozares tiesību aktus, un jāveic turpmākas pārbaudes saistībā ar savstarpējo atbilstību.
- (63) Vienkāršošanas labad attiecībā uz savstarpējās atbilstības pienākumiem, kas izriet no Padomes Direktīvas 96/22/EK ⁽¹⁾, būtu jāuzskata, ka, piemērojot uzraudzības plānos paredzēto izlases lielumu, šajā regulā noteiktā prasība par minimālo intensitāti ir izpildīta.
- (64) Būtu jānodrošina dalībvalstīm elastība, kas vajadzīga, lai minimālo kontroles intensitāti sasniegtu, izmantojot citu uz vietas veikto pārbažu rezultātus vai aizstājot saņēmējus.
- (65) Lai nevājinātu kontroles sistēmu, jo īpaši attiecībā uz izlasi savstarpējās atbilstības pārbaudēm uz vietas, turpmākās pārbaudes, kuras veiktas attiecībā uz *de minimis* noteikumu, kas paredzēts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 97. panta 3. punktā, nebūtu jāņem vērā aprēķinos, ko veic, lai noteiktu minimālo savstarpējās atbilstības pārbaudes izlasi.
- (66) Ja attiecībā uz savstarpējo atbilstību tiek konstatēta būtiska neatbilstības pakāpe, nākamajā gadā būtu jāpalielina uz vietas veikto pārbažu skaits, lai varētu nodrošināt pieņemamu pārliecību par attiecīgo atbalsta pieteikumu pareizību. Papildu pārbaudes būtu jāattiecinā uz attiecīgajiem tiesību aktiem vai standartiem.
- (67) Attiecībā uz *de minimis* noteikuma piemērošanu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 97. panta 3. punktu ir svarīgi noteikt to saņēmēju procentuālo daļu, kas būtu jāpārbauda, lai varētu pārliecināties par to, ka konstatētā neatbilstība ir novērsta.
- (68) Savstarpējās atbilstības pārbaudes izlase būtu jāveido, daļēji pamatojoties uz riska analīzi un daļēji – uz nejaušu atlasi. Kompetentajai iestādei būtu jānosaka riska faktori, jo tā labāk spēj izvēlēties attiecīgos riska faktoros. Lai nodrošinātu atbilstošu un rezultatīvu riska analīzi, būtu jānovērtē šīs riska analīzes efektivitāte un šis vērtējums katru gadu jāatjaunina, ņemot vērā katra riska faktora būtiskumu, salīdzinot nejaušas izlases un uz risku balstītas izlases rezultātus un konkrēto situāciju dalībvalstīs.

⁽¹⁾ Padomes 1996. gada 29. aprīļa Direktīva 96/22/EK par noteiktu hormonālas vai tireostatiskas iedarbības vielu un beta-agonistu lietošanas aizliegumu lopkopībā un par Direktīvu 81/602/EEK, 88/146/EEK un 88/299/EEK atcelšanu (OV L 125, 23.5.1996., 3. lpp.).

- (69) Savstarpējās atbilstības pārbaudei uz vietas paredzēto izlasi var uzlabot, atļaujot dalībvalstīm riska analizē ņemt vērā saņēmēju dalību saimniecību konsultatīvajā sistēmā, kas paredzēta Regulas (ES) Nr. 1306/2013 12. pantā, kā arī saņēmēju dalību attiecīgās sertifikācijas sistēmās. Tomēr tad, ja šāda dalība tiek ņemta vērā, būtu jāpierāda, ka saņēmēji, kuri piedalās minētajās sistēmās, rada mazāku risku nekā saņēmēji, kuri minētajās sistēmās nepiedalās.
- (70) Dažos gadījumos ir būtiski savstarpējās atbilstības pārbaudes uz vietas veikt pirms visu pieteikumu saņemšanas. Tāpēc būtu jāatļauj dalībvalstīm pārbaudes izlasi daļēji atlasīt pirms pieteikumu iesniegšanas termiņa beigām.
- (71) Parasti savstarpējās atbilstības pārbaudes izlase būtu jāatlasa no to saņēmēju ģenerālkopas, kuri minēti Regulas (ES) Nr. 1306/2013 92. pantā un par kuriem atbild attiecīgā kompetentā kontroles iestāde. Atkāpjoties no šā noteikuma, izlasi var veidot atsevišķi no katras no trim saņēmēju kategorijām. Būtu jāatļauj dalībvalstīm veidot pārbaudes izlasi, pamatojoties uz tām saņēmēju izlasēm, kas atlasītas atbilstības kritēriju pārbaudēm uz vietas. Būtu jāatļauj arī kombinēt procedūras, bet tikai tad, ja tas paaugstina kontroles sistēmas efektivitāti.
- (72) Ja pārbaudēm uz vietas tiek atlasīta personu grupa, kas minēta Regulas (ES) Nr. 1305/2013 28. un 29. pantā, būtu jānodrošina, ka visi tās locekļi tiek pārbaudīti attiecībā uz attiecīgo prasību un standartu ievērošanu.
- (73) Lai veiktu savstarpējās atbilstības pārbaudes uz vietas, viena un tā pati lauku saimniecība parasti ir jāapmeklē vairākas reizes. Lai samazinātu pārbaudžu slogu gan saņēmējiem, gan administrācijām, būtu jāparedz iespēja, ka pārbaudes vajadzībām pietiek ar vienu apmeklējumu. Būtu jāprecizē minētā apmeklējuma laiks. Tomēr dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka tajā pašā kalendārajā gadā tiek veikta reprezentatīva un faktiskā prasību un standartu pārbaude.
- (74) Tas, ka pārbaudes uz vietas attiecinās tikai uz izlasi, kurā ietilpst vismaz puse attiecīgo zemes gabalu, nedrīkstētu būt par iemeslu attiecīgā iespējamā soda proporcionālai samazināšanai.
- (75) Lai vienkāršotu savstarpējās atbilstības pārbaudes uz vietas un labāk izmantot esošās kontroles spējas, būtu jāparedz iespēja, ka pārbaudes lauku saimniecībā var aizstāt ar administratīvām pārbaudēm tajos gadījumos, kad šādu pārbaudžu efektivitāte ir vismaz tāda pati kā pārbaudēs uz vietas sasniegtā efektivitāte.
- (76) Turklāt būtu jānodrošina dalībvalstīm iespēja, veicot savstarpējās atbilstības pārbaudes uz vietas, izmantot objektīvus rādītājus, kas raksturo konkrētas prasības vai standartus. Tomēr minētajiem rādītājiem vajadzētu būt tieši saistītiem ar prasībām vai standartiem, ko tie raksturo, un jāattiecas uz visiem pārbaudāmajiem elementiem.
- (77) Pārbaudes uz vietas būtu jāveic tajā kalendārajā gadā, kurā iesniegti attiecīgie atbalsta pieteikumi un maksājuma pieprasījumi. Attiecībā uz pretendentiem, kas iesniedz pieteikumu vīna nozares atbalsta shēmām saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 46. un 47. pantu, minētās pārbaudes būtu jāveic jebkurā laikā tādā termiņā, kas norādīts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 97. panta 1. punkta otrajā daļā.
- (78) Jāparedz noteikumi par detalizētu un īpašu savstarpējās atbilstības kontroles ziņojumu sagatavošanu. Inspektoriem, kuri specializējušies attiecīgajā jomā, būtu jānorāda visi konstatējumi un šo konstatējumu smaguma pakāpe, lai maksājumu aģentūra varētu noteikt ar tiem saistītos samazinājumus vai attiecīgā gadījumā lemt par izslēgšanu no maksājumiem un gada piemaksām, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1306/2013 92. pantā.
- (79) Lai pārbaude uz vietas būtu rezultatīva, ir svarīgi informēt darbiniekus, kuri veic pārbaudes, par iemesliem, kādēļ saņēmējs atlasīts pārbaudei uz vietas. Dalībvalstīm būtu jānodrošina šāda informācija.

- (80) Informācija par savstarpējās atbilstības pārbaūžu rezultātiem būtu jādara pieejama visām maksājumu aģentūrām, kas atbild par to maksājumu pārvaldību, uz kuriem attiecas savstarpējās atbilstības prasības, lai gadījumā, kad konstatējumi to pamato, tiktu piemēroti atbilstoši samazinājumi.
- (81) Saņēmēji būtu jāinformē par jebkuru iespējamo neatbilstību, kas konstatēta pārbaudē uz vietas. Ir lietderīgi noteikt konkrētu termiņu, kurā saņēmējiem būtu jāsaņem minētā informācija. Tomēr minētā termiņa pārsniegums nedrīkstētu dot attiecīgajiem saņēmējiem iespēju izvairīties no konstatētās neatbilstības sekām.
- (82) Attiecībā uz *de minimis* vai agrīnās brīdināšanas sistēmu, kas minēta attiecīgi Regulas (ES) Nr. 1306/2013 97. panta 3. punktā un 99. panta 2. punktā, būtu skaidri jānosaka, ka pienākums informēt saņēmēju par koriģējošo darbību nav spēkā, ja saņēmējs jau ir veicis tūlītēju darbību.
- (83) Prasības par attiecīgās neatbilstības novēršanu būtu jāizstrādā gadījumiem, kad dalībvalstis nolēm nepiemērot administratīvus sodus par neatbilstību, kā paredzēts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 97. panta 3. punktā un 99. panta 2. punktā.
- (84) Lai uzlabotu saziņu starp kontrolē iesaistītajām personām, būtu jāparedz, ka attiecīgie apliecinātie dokumenti pēc pieprasījuma tiek nosūtīti vai darīti pieejami maksājumu aģentūrai vai koordinējošai iestādei.
- (85) Administratīvais sods būtu jāpiemēro to maksājumu kopsummai, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1306/2013 92. pantā un ir piešķirti vai jāpiešķir saņēmējam attiecībā uz saistītajiem atbalsta pieteikumiem vai maksājuma pieprasījumiem, kuri iesniegti tā kalendārā gada laikā, kad izdarīts konstatējums. Attiecībā uz pretendentiem, kas iesniedz pieteikumu vīna nozares atbalsta shēmām saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 46. un 47. pantu, administratīvais sods būtu jāpiemēro kopsummai, kas saņemta par pieteikumu, kurš iesniegts saskaņā ar minētajos pantos paredzētajām atbalsta shēmām. Attiecībā uz pārstrukturēšanas un pārveidošanas pasākumu kopsumma būtu jādala ar trīs.
- (86) Attiecībā uz personu grupu, kas minēta Regulas (ES) Nr. 1305/2013 28. un 29. pantā, samazinājums par grupas locekļa neatbilstību būtu jāaprēķina saskaņā ar attiecīgajiem savstarpējās atbilstības noteikumiem. Piemērojot iegūto samazinājuma likmi, būtu jāņem vērā fakts, ka savstarpējās atbilstības pienākumi ir individuāli, un būtu jāievēro proporcionālītes princips. Tomēr iespēja lemt par to, vai minēto samazinājumu piemēro visai grupai vai tikai tās locekļiem, kuri pieļāvuši neatbilstību, būtu jāatstāj dalībvalstu ziņā.
- (87) Būtu jāizveido sīki izstrādāti procedūras noteikumi un tehniskie noteikumi par administratīvo sodu aprēķināšanu un piemērošanu saistībā ar savstarpējās atbilstības pienākumiem.
- (88) Būtu jānosaka vairākas maksājumu samazināšanas un nepiešķiršanas pakāpes, kas atkarīgas no neatbilstības nopietnības, un būtu jāparedz pat iespēja saņēmēju nākamajā kalendārajā gadā pilnībā izslēgt no visiem maksājumiem, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1306/2013 92. pantā.
- (89) Tiešo maksājumu komiteja un Lauku attīstības komiteja nav sniegusi atzinumu priekšsēdētāja noteiktajā termiņā,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

I SADAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Darbības joma

Šajā regulā ir paredzēti noteikumi par Regulas (ES) Nr. 1306/2013 piemērošanu attiecībā uz:

- a) paziņojumiem, kas dalībvalstīm jāsniedz Komisijai, pildot Savienības finansiālo interešu aizsardzības pienākumus;
- b) administratīvajām pārbaudēm un pārbaudēm uz vietas, kas dalībvalstīm jāveic attiecībā uz atbilstības kritērijiem, saistībām un citiem pienākumiem;

- c) uz vietas veicamo pārbaūžu minimālo daudzumu un pienākumu šo daudzumu palielināt vai iespēju to samazināt;
- d) ziņošanu par veiktajām pārbaudēm un verifikācijām un to rezultātiem;
- e) iestādēm, kas atbild par atbilstības pārbaūžu veikšanu, kā arī attiecībā uz šādu pārbaūžu saturu;
- f) īpašiem kontroles pasākumiem un metodēm, ar ko nosaka tetrahidrokanabinola saturu kaņepēs;
- g) tādas sistēmas izveidi un darbību, ar kuru veic apstiprinātu starpnozaru organizāciju verificēšanu attiecībā uz kultūratkarīgo maksājumu par kokvilnu;
- h) gadījumiem, kad atbalsta pieteikumus un maksājuma pieprasījumus, vai jebkādos citus paziņojumus, pieprasījumus vai lūgumus pēc to iesniegšanas var labot un koriģēt;
- i) maksājumu daļējas vai pilnīgas atsaukšanas piemērošanu un aprēķināšanu;
- j) nepamatotu maksājumu atgūšanu un sodiem, kā arī nepamatoti piešķirtu maksājumtiesību atgūšanu un procentu piemērošanu;
- k) administratīvo sodu piemērošanu un aprēķināšanu;
- l) neatbilstības atzīšanu par maznozīmīgu;
- m) atbalsta pieteikumiem un maksājuma pieprasījumiem, un pieteikumiem maksājumtiesību piešķiršanai, arī attiecībā uz pieteikumu iesniegšanas galīgo termiņu, prasībām par pieteikumā iekļaujamo minimālo informāciju, noteikumiem par atbalsta pieteikumu grozījumiem vai to atsaukšanu, atbrīvošanu no prasības iesniegt atbalsta pieteikumus un noteikumiem, kas ļauj dalībvalstīm piemērot vienkāršotas procedūras;
- n) pārbaūžu veikšanu, lai verificētu pienākumu izpildi un atbalsta pieteikumā vai maksājuma pieprasījumā sniegtās informācijas pareizību un pilnīgumu, arī attiecībā uz noteikumiem par pielaidēm mērījumos, ko veic pārbaudēs uz vietas;
- o) tehniskajām specifikācijām, kas vajadzīgas Regulas (ES) Nr. 1306/2013 V sadaļas II nodaļas vienādi īstenošanai;
- p) saimniecību nodošanu;
- q) avansa maksājumiem;
- r) tādu pārbaūžu veikšanu, kuras saistītas ar savstarpējās atbilstības pienākumiem, arī attiecībā uz to, kā tiek ņemta vērā lauksaimnieka dalība saimniecību konsultatīvajā sistēmā un lauksaimnieka dalība sertifikācijas sistēmā;
- s) administratīvo sodu aprēķināšanu un piemērošanu attiecībā uz savstarpējās atbilstības pienākumiem, tostarp attiecībā uz saņēmējiem, kas ir personu grupa.

2. pants

Apmainīšanās ar informāciju par tiešo maksājumu atbalsta pieteikumiem, lauku attīstības atbalsta pieteikumiem, maksājuma pieprasījumiem un citām deklarācijām

1. Lai varētu pareizi administrēt atbalsta shēmas un atbalsta pasākumus, un gadījumos, kad par tiešo maksājumu un lauku attīstības pasākumu pārvaldību attiecībā uz vienu un to pašu saņēmēju dalībvalstī ir atbildīgas vairākas maksājumu aģentūras, attiecīgā dalībvalsts veic piemērotus pasākumus, lai attiecīgā gadījumā nodrošinātu to, ka informācija, kas prasīta tiešo maksājumu atbalsta pieteikumos, lauku attīstības atbalsta pieteikumos, maksājuma pieprasījumos vai citās deklarācijās, tiek nodota visu iesaistīto maksājumu aģentūru rīcībā.

2. Ja pārbaudes neveic atbildīgā maksājumu aģentūra, attiecīgā dalībvalsts nodrošina to, ka minētā maksājumu aģentūra saņem pietiekamu informāciju par veiktajām pārbaudēm un to rezultātiem. Maksājumu aģentūra pati nosaka, kāda informācija tai ir vajadzīga.

3. pants

Tiešo maksājumu atbalsta pieteikumu, lauku attīstības atbalsta pieteikumu, maksājuma pieprasījumu un citu deklarāciju atsaukšana

1. Tiešo maksājumu atbalsta pieteikumu, lauku attīstības atbalsta pieteikumu, maksājuma pieprasījumu vai citu deklarāciju jebkurā laikā rakstiski var pilnīgi vai daļēji atsaukt. Kompetentā iestāde dokumentē šādu atsaukumu.

Ja dalībvalsts izmanto 21. panta 3. punktā paredzētās iespējas, minētā dalībvalsts var paredzēt, ka paziņojumus elektroniskajai dzīvnieku datubāzei par dzīvnieku, kas aizvests no saimniecības, var aizstāt ar rakstisku atsaukšanu.

2. Ja kompetentā iestāde jau ir informējusi saņēmēju par kādām neatbilstībām 1. punktā minētajos dokumentos vai ja kompetentā iestāde ir paziņojusi saņēmējam par nodomu veikt pārbaudi uz vietas, vai ja pārbaudē uz vietas ir atklāta neatbilstība, nav atļauts atsaukt tās minēto dokumentu daļas, attiecībā uz kurām neatbilstība konstatēta.

3. Pēc atsaukšanas saskaņā ar 1. punktu saņēmēji atgriežas tādā pašā situācijā, kādā tie bija pirms attiecīgo dokumentu vai to daļas iesniegšanas.

4. pants

Acīmredzamu kļūdu labojumi un korekcijas

Tiešo maksājumu atbalsta pieteikumus, lauku attīstības atbalsta pieteikumus vai maksājuma pieprasījumus, un visus apliecinātos dokumentus, ko iesniedzis saņēmējs, jebkurā laikā pēc to iesniegšanas var labot un koriģēt gadījumos, kad kompetentā iestāde ir atzinusi acīmredzamas kļūdas, pamatojoties uz konkrētā gadījuma vispārīgu novērtējumu, un ar nosacījumu, ka saņēmējs ir rīkojies labticīgi.

Kompetentā iestāde var atzīt acīmredzamas kļūdas tikai tad, ja tās var uzreiz pamanīt, pārbaudot, vai pirmajā daļā minētajos dokumentos sniegtajā informācijā nav pieļautas pārrakstīšanās kļūdas.

5. pants

Samazinājumu, atteikumu, atsaukumu un sodu piemērošana

Ja neatbilstības gadījumā, kurā piemēro sodus saskaņā ar Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 ⁽¹⁾ IV sadaļas II nodaļu, piemēro arī atsaukumus vai sodus saskaņā ar minētās regulas II sadaļas III un IV nodaļu vai saskaņā ar tās III sadaļu:

- a) samazinājumus, atteikumus, atsaukumus vai sodus, kas paredzēti Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 II sadaļas III un IV nodaļā vai III sadaļā, piemēro attiecībā uz tiešo maksājumu shēmām vai lauku attīstības pasākumiem, kas ietilpst integrētās sistēmas darbības jomā;
- b) sodus, kas paredzēti Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 IV sadaļas II nodaļā, piemēro to maksājumu kopsummai, kuri jāpiešķir attiecīgajam saņēmējam saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 92. pantu un uz kuriem neattiecas a) apakšpunktā minētie samazinājumi, atteikumi, atsaukumi vai sodi.

Pirmajā daļā minētos samazinājumus, atteikumus, atsaukumus un sodus piemēro saskaņā ar šīs regulas 6. pantu, neskarot papildu sodus, ko piemēro atbilstīgi citiem Savienības vai valsts tiesību aktu noteikumiem.

⁽¹⁾ Komisijas 2014. gada 11. marta Deleģētā regula (ES) Nr. 640/2014, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 attiecībā uz integrēto administrācijas un kontroles sistēmu, maksājumu atteikšanas vai atsaukšanas nosacījumiem un administratīvajiem sodiem, kas piemērojami tiešo maksājumu, lauku attīstības atbalsta un savstarpējās atbilstības kontekstā (OV L 181, 20.6.2014., 48. lpp.).

6. pants

Secība, kādā tiešo maksājumu shēmā vai lauku attīstības pasākumā piemēro samazinājumus, atteikumus, atsaukumus un sodus

1. Maksājuma summu, kas jāpiešķir saņēmējam saskaņā ar shēmu, kura nosaukta Regulas (ES) Nr. 1307/2013 I pielikumā, dalībvalstis nosaka, pamatojoties uz nosacījumiem, kas paredzēti saskaņā ar minēto regulu un ar Savienības tālākajiem reģioniem un Egejas jūras nelielajām salām paredzētām programmām, kuras attiecīgajai tiešā atbalsta shēmai ir izveidotas attiecīgi ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 228/2013 ⁽¹⁾ un Regulu (ES) Nr. 229/2013 ⁽²⁾.

2. Attiecībā uz katru shēmu, kas nosaukta Regulas (ES) Nr. 1307/2013 I pielikumā, un katru lauku attīstības pasākumu, kas ietilpst integrētās sistēmas darbības jomā, kā definēts Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 2. panta 1. punkta otrās daļas 6) apakšpunktā, samazinājumus, atsaukumus un sodus vajadzības gadījumā aprēķina šādā secībā:

- a) samazinājumus un sodus, kas paredzēti Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 II sadaļas IV nodaļā, izņemot sodus, kas norādīti minētās regulas 16. pantā, piemēro visos neatbilstības gadījumos;
- b) summu, kas iegūta, piemērojot a) apakšpunktu, izmanto par bāzi, lai aprēķinātu atteikumus, kuri paredzēti Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 III sadaļā;
- c) summu, kas iegūta, piemērojot b) apakšpunktu, izmanto par bāzi, lai aprēķinātu samazinājumus, kuri saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 13. un 14. pantu jāpiemēro novēlotas iesniegšanas gadījumā;
- d) summu, kas iegūta, piemērojot c) apakšpunktu, izmanto par bāzi, lai aprēķinātu samazinājumus, kuri saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 16. pantu jāpiemēro lauksaimniecības zemes gabalu nedeklarēšanas gadījumā;
- e) summu, kas iegūta, piemērojot d) apakšpunktu, izmanto par bāzi, lai aprēķinātu atsaukumus, kuri paredzēti Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 III sadaļā;
- f) summu, kas iegūta, piemērojot e) apakšpunktu, izmanto par bāzi, piemērojot:
 - i) lineāro samazinājumu, kas paredzēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 51. panta 2. punktā;
 - ii) lineāro samazinājumu, kas paredzēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 51. panta 3. punktā;
 - iii) lineāro samazinājumu, kas paredzēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 65. panta 2. punkta c) apakšpunktā;
 - iv) lineāro samazinājumu, kas paredzēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 65. panta 4. punktā;
 - v) lineāro samazinājumu, kas jāpiemēro gadījumā, kad saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 41. pantu veicamie maksājumi pārsniedz valsts maksimālo apjomu, kurš noteikts saskaņā ar minētās regulas 42. panta 2. punktu.

3. Summu, kas iegūta, piemērojot 2. punkta f) apakšpunktu, izmanto par bāzi:

- a) piemērojot maksājumu samazinājumu, kas paredzēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 11. pantā;
- b) piemērojot procentuālu lineāro samazinājumu, kas noteikts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 7. panta 1. punkta otro daļu;
- c) piemērojot korekcijas likmi, kas minēta Regulas (ES) Nr. 1307/2013 8. pantā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 13. marta Regula (ES) Nr. 228/2013, ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 247/2006 (OV L 78, 20.3.2013., 23. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 13. marta Regula (ES) Nr. 229/2013, ar ko nosaka īpašus pasākumus lauksaimniecībā par labu Egejas jūras nelielajām salām un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1405/2006 (OV L 78, 20.3.2013., 41. lpp.).

4. Maksājuma summu, kas iegūta, piemērojot 3. punktu, izmanto par bāzi, lai aprēķinātu samazinājumus, kuri saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 IV sadaļas II nodaļu piemērojami par savstarpējās atbilstības neievērošanu.

7. pants

Nepamatotu maksājumu atgūšana

1. Ja ir veikts nepamatots maksājums, saņēmējs atmaksā attiecīgo summu un attiecīgā gadījumā maksā procentus, kas aprēķināti saskaņā ar 2. punktu.

2. Procentus aprēķina par laikposmu no atmaksas termiņa, kas saņēmējam noteikts atgūšanas rīkojumā un nepārsniedz 60 dienas, līdz atmaksas vai atskaitījuma veikšanas dienai.

Piemērojamo procentu likmi aprēķina saskaņā ar valsts tiesību aktiem, bet tā nedrīkst būt zemāka par procentu likmi, kas piemērojama summu atgūšanai saskaņā ar attiecīgās valsts noteikumiem.

3. Atmaksāšanas pienākumu, uz kuru norādīts 1. punktā, nepiemēro, ja maksājums veikts kompetentās iestādes vai citas iestādes kļūdas dēļ un ja ir pamats uzskatīt, ka saņēmējs nevarēja atklāt šo kļūdu.

Tomēr, ja kļūda ir saistīta ar faktiem, kas ir būtiski attiecīgā maksājuma aprēķināšanai, pirmo daļu piemēro tikai tad, ja lēmums par atgūšanu nav paziņots 12 mēnešu laikā pēc maksājuma.

8. pants

Saimniecību nodošana

1. Šajā pantā:

a) "saimniecības nodošana" ir pārdošana, iznomāšana vai jebkurš līdzīgs darījuma veids attiecībā uz attiecīgajām ražošanas vienībām;

b) "saimniecības nodevējs" ir saņēmējs, kura saimniecība tiek nodota citam saņēmējam;

c) "saimniecības pārņēmējs" ir saņēmējs, kuram tiek nodota saimniecība.

2. Ja viens saņēmējs citam saņēmējam visu saimniecību kopumā nodod pēc tam, kad ir iesniegts tiešo maksājumu atbalsta pieteikums, lauku attīstības atbalsta pieteikums vai maksājuma pieprasījums, un pirms ir izpildīti visi atbalsta piešķiršanas nosacījumi, saimniecības nodevējam par nodoto saimniecību atbalstu nepiešķir.

3. Atbalstu, par kuru pieteikumu iesniedzis saimniecības nodevējs, vai maksājumu, kuru pieprasījis saimniecības nodevējs, saimniecības pārņēmējam piešķir tad, ja:

a) laikposmā, kas jānosaka dalībvalstīm, saimniecības pārņēmējs informē kompetento iestādi par nodošanu un pieprasa atbalsta maksājumu;

b) saimniecības pārņēmējs iesniedz visus pierādījumus, ko prasa kompetentā iestāde;

c) attiecībā uz nodoto saimniecību ir izpildīti visi atbalsta piešķiršanas nosacījumi.

4. Tiklīdz saimniecības pārņēmējs informē kompetento iestādi un pieprasa atbalsta maksājumu saskaņā ar 3. punkta a) apakšpunktu:

- a) visas saimniecības nodevēja tiesības un pienākumi, kas izriet no juridiskajām attiecībām starp saimniecības nodevēju un kompetento iestādi, pamatojoties uz tiešo maksājumu atbalsta pieteikumu, lauku attīstības atbalsta pieteikumu vai maksājuma pieprasījumu, tiek nodoti saimniecības pārņēmējam;
- b) visas darbības, kas vajadzīgas atbalsta piešķiršanai, un visas deklarācijas, ko saimniecības nodevējs ir iesniedzis pirms nodošanas, attiecīgo Savienības noteikumu piemērošanas vajadzībām attiecina uz saimniecības pārņēmēju;
- c) nodoto saimniecību attiecībā uz konkrēto pieprasījumu gadu vajadzības gadījumā uzskata par atsevišķu saimniecību.

5. Dalībvalstis vajadzības gadījumā var nolemt piešķirt atbalstu saimniecības nodevējam. Tādā gadījumā:

- a) saimniecības pārņēmējam atbalstu nepiešķir;
- b) dalībvalstis *mutatis mutandis* piemēro 2., 3. un 4. punktā izklāstītās prasības.

9. pants

Paziņojumi

1. Katru gadu līdz 15. jūlijam attiecībā uz visām tiešo maksājumu shēmām, lauku attīstības pasākumiem un vīna nozarē izveidotajām tehniskās palīdzības un atbalsta shēmām, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1308/2013 46. un 47. pantā, dalībvalstis paziņo Komisijai kontroles datus un kontroles statistiku par iepriekšējo kalendāro gadu un jo īpaši šādas ziņas:

- a) datus, kas attiecas uz katru saņēmēju, proti, datus par atbalsta pieteikumiem un maksājuma pieprasījumiem, deklarētajām un/vai pieprasījumā iekļautajām platībām un dzīvniekiem, administratīvo pārbaužu, uz vietas veikto pārbaužu un *ex post* pārbaužu rezultātiem;
- b) attiecīgā gadījumā – pārbaužu rezultātus, kas attiecas uz savstarpējo atbilstību, tostarp ziņas par attiecīgajiem maksājumu samazinājumiem un nepiešķiršanu.

Šādus paziņojumus sniedz ar elektroniskiem līdzekļiem, izmantojot kontroles datu un kontroles statistikas nosūtīšanas tehniskās specifikācijas, kuras Komisija nodevusi dalībvalstu rīcībā.

2. Līdz 2015. gada 15. jūlijam dalībvalstis nosūta Komisijai ziņojumu par iespējām, ko tās izvēlējušās, lai kontrolētu savstarpējās atbilstības prasību izpildi, un par kompetentajām kontroles iestādēm, kas atbild par savstarpējās atbilstības prasību un standartu pārbaudēm. Visas izmaiņas minētajā ziņojumā sniegtajā informācijā paziņo nekavējoties.

3. Katru gadu līdz 15. jūlijam dalībvalstis iesniedz Komisijai ziņojumu par pasākumiem, ko tās veikušas attiecībā uz brīvprātīga saistītā atbalsta administrēšanu un kontroli iepriekšējā kalendārajā gadā.

4. Integrētās sistēmas satvarā apkopotos elektroniskos datus izmanto, lai papildinātu informāciju, kas jānosūta Komisijai saskaņā ar nozares noteikumiem.

II SADAĻA

INTEGRĒTĀ ADMINISTRĀCIJAS UN KONTROLES SISTĒMA

I NODAĻA

Vispārīgi noteikumi

10. pants

Tiešo maksājumu avanss

Tiešos maksājumus attiecībā uz atbalsta pieteikumiem par kārtējo gadu dalībvalstis saņēmējiem var izmaksāt avansā, nepiemērojot Regulas (ES) Nr. 1307/2013 8. pantā minēto finanšu disciplīnas korekcijas likmi. Atlikuma maksājumā, kas jāpiešķir saņēmējiem no 1. decembra, ņem vērā korekcijas likmi, kas finanšu disciplīnas vajadzībām tajā laikā piemērojama visai tiešo maksājumu kopsummai attiecīgajā kalendārajā gadā.

II NODAĻA

Atbalsta pieteikumi un maksājuma pieprasījumi

1. iedaļa

Kopīgi noteikumi

11. pants

Procedūru vienkāršošana

1. Ja vien Regulās (ES) Nr. 1305/2013, (ES) Nr. 1306/2013 un (ES) Nr. 1307/2013, Deleģētajā regulā (ES) Nr. 640/2014 vai šajā regulā nav paredzēts citādi, dalībvalstis var atļaut vai pieprasīt, lai visu šajā regulā paredzēto informāciju saņēmējs nosūtītu iestādēm un iestādes nosūtītu saņēmējam ar elektroniskiem līdzekļiem, ar nosacījumu, ka tas nerada saņēmēju diskrimināciju un tiek veikti pienācīgi pasākumi, lai jo īpaši nodrošinātu to, ka:

- a) saņēmējs tiek nepārprotami identificēts;
- b) saņēmējs izpilda visas prasības, kas paredzētas attiecīgajā tiešo maksājumu shēmā vai lauku attīstības pasākumā;
- c) nosūtītie dati ir ticami attiecīgās tiešo maksājumu shēmas vai lauku attīstības pasākuma pareizas pārvaldības vajadzībām; ja izmanto datus, kuri iekļauti elektroniskajā dzīvnieku datubāzē, kas definēta Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 2. panta 1. punkta otrās daļas 9) apakšpunktā, minētā datubāze nodrošina tādu ticamības un īstenošanas līmeni, kāds vajadzīgs attiecīgās tiešo maksājumu shēmas vai lauku attīstības pasākuma pareizai pārvaldībai;
- d) ja pavaddokumentus elektroniski nosūtīt nav iespējams, kompetentās iestādes šādus dokumentus saņem tajos pašos termiņos, kas paredzēti nosūtīšanai ar neelektroniskiem līdzekļiem.

2. Attiecībā uz atbalsta pieteikumu vai maksājuma pieprasījumu iesniegšanu dalībvalstis, ievērojot 1. punktā minētos nosacījumus, var paredzēt vienkāršotas procedūras, ja iestādēm jau ir pieejami dati, jo īpaši tad, ja pēc atbalsta pieteikuma vai maksājuma pieprasījuma pēdējās iesniegšanas saskaņā ar attiecīgo tiešo maksājumu shēmu vai lauku attīstības pasākumu situācijā nav izmaiņu, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 72. panta 3. punktā. Dalībvalstis var nolemt atbalsta pieteikumu un maksājuma pieprasījumu vajadzībām izmantot datus, kas iegūti no valsts iestāžu rīcībā esošiem datu avotiem. Tādā gadījumā dalībvalsts nodrošina to, ka minētie datu avoti nodrošina tādu ticamības pakāpi, kāda vajadzīga datu pareizai pārvaldībai, lai garantētu minēto datu ticamību, integritāti un drošību.

3. Informāciju, kas jānorāda apliecinajos dokumentos, kuri jāiesniedz kopā ar atbalsta pieteikumu vai maksājuma pieprasījumu, kompetentā iestāde, kad tas ir iespējams, var pieprasīt tieši no informācijas avota.

12. pants

Vispārīgi noteikumi attiecībā uz vienoto pieteikumu un uz lauku attīstības pasākumiem paredzēta atbalsta pieteikumu iesniegšanu

1. Ja dalībvalstis saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 72. panta 4. punktu nolemj, ka tiešo maksājumu atbalsta pieteikumi un lauku attīstības pasākumu maksājuma pieprasījumi ir jāiekļauj vienotajā pieteikumā, šīs regulas 20., 21. un 22. pantu *mutatis mutandis* piemēro attiecībā uz konkrētajām prasībām, kas noteiktas atbalsta pieteikumam un/vai maksājuma pieprasījumam saskaņā ar minētajām shēmām vai pasākumiem.

2. Saņēmējs, kurš iesniedz atbalsta pieteikumu saskaņā ar kādu no platībatkarīgo tiešo maksājumu shēmām vai lauku attīstības pasākumiem, gadā var iesniegt tikai vienu vienoto pieteikumu.
3. Dalībvalstis paredz atbilstošas procedūras lauku attīstības pasākumiem paredzēta atbalsta pieteikumu iesniegšanai.

13. pants

Vienotā pieteikuma, atbalsta pieteikumu vai maksājuma pieprasījumu iesniegšanas galīgais termiņš

1. Dalībvalstis nosaka galīgos termiņus, līdz kuriem jāiesniedz vienotais pieteikums, atbalsta pieteikumi vai maksājuma pieprasījumi. Šis galīgais termiņš katru gadu nav vēlāks par 15. maiju. Tomēr Igaunija, Latvija, Lietuva, Somija un Zviedrija var noteikt vēlāku datumu, kas nav vēlāks par 15. jūniju.

Nosakot galīgos termiņus, dalībvalstis ņem vērā laikposmu, kas vajadzīgs, lai būtu pieejami visi dati, kas vajadzīgi atbalsta pareizai administratīvajai un finansiālajai pārvaldībai, un nodrošina to, ka ir iespējams ieplānot faktiskas pārbaudes.

2. Dažos apgabalos, kuros ir atšķirīgi klimatiskie apstākļi, kā galīgo termiņu, kas minēts šā panta 1. punktā, var noteikt vēlāku datumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 78. panta otrajā daļā minēto procedūru.

14. pants

Vienotā pieteikuma vai maksājuma pieprasījuma saturs

1. Vienotajā pieteikumā vai maksājuma pieprasījumā iekļauj visu informāciju, kas vajadzīga, lai noteiktu tiesības pretendēt uz atbalstu, jo īpaši:
 - a) saņēmēja identitātes datus;
 - b) ziņas par attiecīgajām tiešo maksājumu shēmām un/vai lauku attīstības pasākumiem;
 - c) maksājumtiesību identifikāciju saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 7. pantā paredzēto identifikācijas un reģistrācijas sistēmu pamata maksājuma shēmas vajadzībām;
 - d) datus, kas ļauj nepārprotami identificēt visus lauksaimniecības zemes gabalus saimniecībā, to platību, kas izteikta hektāros ar divām zīmēm aiz komata, atrašanās vietu un vajadzības gadījumā papildu norādes par šo lauksaimniecības zemes gabalu izmantojumu;
 - e) attiecīgā gadījumā datus, kas ļauj nepārprotami identificēt lauksaimniecībā neizmantojamo zemi, par kuru ir pieprasīts atbalsts saskaņā ar lauku attīstības pasākumiem;
 - f) vajadzības gadījumā visus apliecinājošos dokumentus, kas vajadzīgi, lai noteiktu tiesības pretendēt uz atbalstu saskaņā ar attiecīgo shēmu un/vai pasākumu;
 - g) saņēmēja apliecinājumu par to, ka viņam ir zināmi nosacījumi, kas attiecas uz attiecīgajām tiešo maksājumu shēmām un/vai lauku attīstības pasākumiem;
 - h) attiecīgā gadījumā saņēmēja norādi par to, ka uz viņu attiecas nelauksaimniecības darījumdarbības veidu vai darbību saraksts, kas minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 9. panta 2. punkta pirmajā un otrajā daļā.

2. Lai varētu identificēt 1. punkta c) apakšpunktā minētās maksājumtiesības, veidlapu sagatavēs, ko saņēmējiem nodrošina saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 72. panta 3. punktu, norāda maksājumtiesību identifikāciju saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 7. pantā paredzēto identifikācijas un reģistrācijas sistēmu.

3. Pamata maksājuma shēmas pirmajā piemērošanas gadā dalībvalstis attiecībā uz maksājumtiesībām var atkāpties no šā panta un šīs regulas 17. panta.

15. pants

Grozījumi vienotajā pieteikumā vai maksājuma pieprasījumā

1. Pēc vienotā pieteikuma vai maksājuma pieprasījuma iesniegšanas galīgā termiņa vienotajā pieteikumā vai maksājuma pieprasījumā var pievienot vai koriģēt atsevišķus lauksaimniecības zemes gabalus vai atsevišķas maksājumtiesības ar nosacījumu, ka ir ievērotas prasības, kas paredzētas attiecīgajās tiešo maksājumu shēmās vai lauku attīstības pasākumos.

Izmaiņas, kas saistītas ar izmantojumu vai tiešo maksājumu shēmu, vai lauku attīstības pasākumu attiecībā uz atsevišķiem lauksaimniecības zemes gabaliem vai maksājumtiesībām, kas jau ir deklarētas vienotajā pieteikumā, drīkst izdarīt ar tādiem pašiem nosacījumiem.

Ja pirmajā un otrajā daļā minētie grozījumi attiecas uz apliecinājumiem vai līgumiem, kas jāiesniedz, ir atļauts izdarīt attiecīgus grozījumus arī šajos dokumentos vai līgumos.

2. Grozījumus, kas izdarīti saskaņā ar 1. punktu, līdz attiecīgā gada 31. maijam rakstiski paziņo kompetentajai iestādei, izņemot Igauniju, Latviju, Lietuvu, Somiju un Zviedriju, kurās tos paziņo līdz attiecīgā gada 15. jūnijam.

Atkāpjoties no pirmās daļas, dalībvalstis grozījumu paziņošanai var noteikt agrāku galīgo termiņu. Tomēr šis datums nevar būt agrāks par 15 kalendārājam dienām pēc vienotā pieteikuma vai maksājuma pieprasījuma iesniegšanas galīgā termiņa, kas noteikts saskaņā ar 13. panta 1. punktu.

3. Ja kompetentā iestāde jau ir informējusi saņēmēju par neatbilstību vienotajā pieteikumā vai maksājuma pieprasījumā vai ja kompetentā iestāde ir paziņojusi saņēmējam par nodomu veikt pārbaudi uz vietas, vai ja pārbaudē uz vietas ir atklāta neatbilstība, attiecībā uz lauksaimniecības zemes gabaliem, saistībā ar kuriem ir konstatēta neatbilstība, nav atļauts izdarīt grozījumus saskaņā ar 1. punktu.

16. pants

Veidlapu sagatavju labošana

Iesniedzot vienotā pieteikuma, atbalsta pieteikuma un/vai maksājuma pieprasījuma veidlapu, saņēmējs izdara labojumus Regulas (ES) Nr. 1306/2013 72. panta 3. punktā minētajā veidlapas sagatavē, ja ir radušies grozījumi, piemēram, ir nodotas maksājumtiesības atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1307/2013 34. pantam, vai ja informācija, kas iekļauta veidlapu sagatavēs, ir nepareiza.

2. iedaļa

Platībatkarīgā atbalsta shēmu atbalsta pieteikumi un platībatkarīgā atbalsta pasākumu maksājuma pieprasījumi

17. pants

Īpašas prasības attiecībā uz platībatkarīgā atbalsta shēmu atbalsta pieteikumiem un platībatkarīgā atbalsta pasākumu maksājuma pieprasījumiem

1. Lai varētu identificēt visus lauksaimniecības zemes gabalus saimniecībā un/vai lauksaimniecībā neizmantojamo zemi, kā minēts 14. panta 1. punkta d) un e) apakšpunktā, kompetentā iestāde nodrošina saņēmēju ar veidlapu sagatavēm un atbilstošu grafisko materiālu, kas minēts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 72. panta 3. punktā, izmantojot ĢIS saskarni, kas ļauj apstrādāt deklarēto platību telpiskos un burtciparu datus (turpmāk "ģeotelpiskā atbalsta pieteikuma veidlapa").

2. Šā panta 1. punktu piemēro šādi:

- a) no 2016. pieprasījumu gada – saņēmēju skaitam, kas atbilst tam, kāds nepieciešams, lai aptvertu vismaz 25 % kopējās platības, kura iepriekšējā gadā noteikta pamata maksājuma shēmas vai vienotā platībmaksājuma shēmas vajadzībām;
- b) no 2017. pieprasījumu gada – saņēmēju skaitam, kas atbilst tam, kāds nepieciešams, lai aptvertu vismaz 75 % kopējās platības, kura iepriekšējā gadā noteikta pamata maksājuma shēmas vai vienotā platībmaksājuma shēmas vajadzībām;
- c) no 2018. pieprasījumu gada – visiem saņēmējiem.

3. Ja saņēmējs nevar iesniegt atbalsta pieteikumu un/vai maksājuma pieprasījumu, izmantojot ģeotelpisko atbalsta pieteikuma veidlapu, kompetentā iestāde nodrošina saņēmēju ar:

- a) nepieciešamo tehnisko palīdzību vai
- b) veidlapu sagatavēm un atbilstošu grafisko materiālu papīra formā. Šādā gadījumā kompetentā iestāde pārraksta no saņēmēja iegūto informāciju ģeotelpiskajā atbalsta pieteikuma veidlapā.

4. Veidlapu sagatavēs, kas nodrošinātas saņēmējam, ir norādīta maksimālā atbalsttiesīgā platība atsaucēs zemes gabalā saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 5. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu un platība, kas katram lauksaimniecības zemes gabalam iepriekšējā gadā noteikta pamata maksājuma shēmas, vienotā platībmaksājuma shēmas un/vai platībatkarīgā lauku attīstības pasākuma vajadzībām.

Grafiskajā materiālā, kas nodrošināts saņēmējam saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 72. panta 3. punktu, ir norādītas atsaucēs zemes gabalu robežas un unikālā identifikācija, kā minēts Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 5. panta 1. punktā, un iepriekšējā gadā noteiktās lauksaimniecības zemes gabalu robežas, lai saņēmējs varētu pareizi norādīt katra lauksaimniecības zemes gabala lielumu un atrašanās vietu. No 2016. pieprasījumu gada tajā ir norādīts arī iepriekšējā gadā noteikto ekoloģiski nozīmīgo platību veids, lielums un atrašanās vieta.

5. Saņēmējs nepārprotami identificē un deklarē katra lauksaimniecības zemes gabala platību un attiecīgā gadījumā ekoloģiski nozīmīgo platību veidu, lielumu un atrašanās vietu. Attiecībā uz zaļo maksājumu saņēmējs norāda arī deklarēto lauksaimniecības zemes gabalu izmantojumu.

Šajā nolūkā saņēmējs var apstiprināt informāciju, kas jau sniegta veidlapas sagatavē. Tomēr, ja informācija par lauksaimniecības zemes gabala platību, atrašanās vietu vai robežām vai attiecīgā gadījumā par ekoloģiski nozīmīgo platību lielumu un atrašanās vietu nav pareiza vai ir nepilnīga, saņēmējs izlabo veidlapas sagatavē sniegto informāciju vai izdara tajā izmaiņas.

Kompetentā iestāde, pamatojoties uz saņēmēju labojumiem vai papildinājumiem veidlapas sagatavē, novērtē to, vai ir nepieciešams atjaunināt atbilstošo atsaucis zemes gabalu, ņemot vērā Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 5. panta 3. punktu.

6. Ja saņēmējs īsteno līdzvērtīgas prakses saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 43. panta 3. punkta a) apakšpunktu, uzņemoties saistības saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1698/2005 ⁽¹⁾ 39. panta 2. punktu vai Regulas (ES) Nr. 1305/2013 28. panta 2. punktu, šīs saistības norāda atbalsta pieteikumā ar atsauci uz atbilstošo maksājuma pieprasījumu.

Ja saņēmējs īsteno līdzvērtīgas prakses, izmantojot valsts vai reģionālās vides sertifikācijas shēmas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 43. panta 3. punkta b) apakšpunktu, attiecībā uz veidlapas sagatavi un saņēmēja deklarāciju *mutatis mutandis* piemēro šā panta 4. un 5. punktu.

Lai varētu veikt reģionālu vai kolektīvu īstenošanu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta 5. punktu un 46. panta 6. punktu un attiecībā uz daļu no ekoloģiski nozīmīgās platības pienākumiem, kas saņēmējiem jāpilda individuāli, saņēmēji, kuri piedalās šādā reģionālā vai kolektīvā īstenošanā, attiecībā uz katru lauksaimniecības zemes gabalu nepārprotami identificē un deklarē ekoloģiski nozīmīgās platības veidu, lielumu un atrašanās vietu saskaņā ar šā panta 5. punktu. Atbalsta pieteikumā vai maksājuma pieprasījumā saņēmēji atsaucas uz deklarāciju par reģionālo vai kolektīvo īstenošanu, kas minēta šīs regulas 18. pantā.

7. Attiecībā uz platībām, ko izmanto kaņepju audzēšanai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 32. panta 6. punktu, vienotajā pieteikumā iekļauj:

- a) visu informāciju, kas vajadzīga ar kaņepēm apsēto zemes gabalu identifikācijai, un norāda iesēto kaņepju šķirnes;
- b) norādi par izlietoto sēklu daudzumu (kg uz hektāru);
- c) oficiālās etiķetes, kas izmantotas uz sēklu iepakojuma saskaņā ar Padomes Direktīvu 2002/57/EK ⁽²⁾ un jo īpaši tās 12. pantu, vai jebkuru citu dokumentu, ko dalībvalsts atzinusi par līdzvērtīgu.

Atkāpjoties no pirmās daļas c) apakšpunkta, etiķetes iesniedz vēlākais līdz 30. jūnijam, ja sēšana notiek pēc vienotā pieteikuma iesniegšanas galīgā termiņa. Ja šīs etiķetes ir jāiesniedz arī citām valsts iestādēm, dalībvalstis var noteikt, ka minētās etiķetes pēc iesniegšanas saskaņā ar minēto apakšpunktu atdod atpakaļ saņēmējam. Uz atdotajām etiķetēm izdara atzīmi, ka tās izmantotas pieteikuma iesniegšanai.

8. Attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 1307/2013 IV sadaļas 2. nodaļā paredzēto kultūratkarīgo maksājumu par kokvilnu vienotajā pieteikumā iekļauj:

- a) izmantoto kokvilnas sēklu šķirnes nosaukumu;
- b) vajadzības gadījumā tās apstiprinātās starpnozaru organizācijas nosaukumu un adresi, kurā saņēmējs ir biedrs.

9. Platības, kas nav izmantotas to atbalsta shēmu mērķiem, kas paredzētas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 III, IV un V sadaļā, vai vīna nozarē izveidoto atbalsta shēmu mērķiem, kas minētas Regulā (ES) Nr. 1308/2013, deklarē vienā vai vairākas pozīcijās "cits izmantojums".

18. pants

Deklarācija par reģionālu vai kolektīvu īstenošanu

Attiecībā uz katru reģionālo vai kolektīvo īstenošanu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta 5. vai 6. punktu iesniedz deklarāciju par reģionālu vai kolektīvu īstenošanu, papildinot katra iesaistītā saņēmēja atbalsta pieteikumu vai maksājuma pieprasījumu.

⁽¹⁾ Padomes 2005. gada 20. septembra Regula (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) (OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2002. gada 13. jūnija Direktīva 2002/57/EK par eļļas augu un šķiedraugu sēklu tirdzniecību (OV L 193, 20.7.2002., 74. lpp.).

Šajā deklarācijā iekļauj visu papildu informāciju, kas vajadzīga, lai varētu pārlicināties par to, kā tiek pildīti reģionālās vai kolektīvās īstenošanas pienākumi saskaņā ar minētās regulas 46. panta 5. vai 6. punktu, jo īpaši verificēt:

- a) katra iesaistītā saņēmēja unikālo identifikāciju;
- b) minimālo procentuālo daļu, kas individuāli jānodrošina katram saņēmējam, kurš piedalās īstenošanā, kā norādīts minētās regulas 46. panta 6. punkta otrajā daļā;
- c) to vienlaidu struktūru kopējo platību blakus esošajās ekoloģiski nozīmīgajās platībās, uz ko norādīts minētās regulas 46. panta 5. punktā, vai kopīgajā ekoloģiski nozīmīgajā platībā, uz ko norādīts minētās regulas 46. panta 6. punktā, attiecībā uz kuru pienākumus pilda kolektīvi;
- d) iepriekš sagatavoto grafisko materiālu, kurā norādītas to atsauces zemes gabalu robežas un unikālā identifikācija, kas izmantojami, lai nepārprotami identificētu vienlaidu struktūras blakus esošajās ekoloģiski nozīmīgajās platībās vai kopīgajā ekoloģiski nozīmīgajā platībā un norādītu to robežas.

Ja notiek reģionāla īstenošana un detalizētajā plānā, kas paredzēts Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 46. panta 6. punktā, ir iekļauta visa informācija, kas uzskaitīta šā panta otrajā daļā, tad pirmajā daļā minēto deklarāciju var aizstāt ar atsauci uz plānu.

Kolektīvas īstenošanas gadījumā pirmajā daļā minēto deklarāciju papildina ar rakstisku vienošanos, kā paredzēts Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 47. panta 4. punktā.

19. pants

Pieteikumi, kas saistīti ar dalību mazo lauksaimnieku atbalsta shēmā un izstāšanos no tās

1. Pieteikumos, kas 2015. gadā iesniegti par dalību mazo lauksaimnieku atbalsta shēmā un minēti Regulas (ES) Nr. 1307/2013 62. panta 1. punktā, iekļauj atsauci uz vienoto pieteikumu, kuru tas pats saņēmējs iesniedzis par 2015. pieprasījumu gadu, un attiecīgā gadījumā saņēmēja apliecinājumu, ka viņam ir zināmi mazo lauksaimnieku atbalsta shēmas īpašie nosacījumi, kas paredzēti minētās regulas 64. pantā.

Dalībvalstis var nolemt, ka pirmajā daļā minētais pieteikums ir jāiesniedz kopā ar vienoto pieteikumu vai kā tā daļa.

2. No 2016. pieprasījumu gada dalībvalstis nodrošina vienkāršotu pieteikumu iesniegšanas procedūru, uz ko norādīts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 72. panta 3. punktā.

3. Veidlapu sagataves, kas jāizmanto 2. punktā minētajā pieteikumu iesniegšanas procedūrā, sagatavo, pamatojoties uz informāciju, kas ietverta par 2015. pieprasījumu gadu iesniegtajā vienotajā pieteikumā, un tajās jo īpaši iekļauj:

- a) visu papildu informāciju, kas vajadzīga, lai varētu noteikt atbilstību Regulas (ES) Nr. 1307/2013 64. pantam, un attiecīgā gadījumā visu papildu informāciju, kas nepieciešama, lai apliecinātu, ka saņēmējs joprojām atbilst minētās regulas 9. panta prasībām;
- b) saņēmēja apliecinājumu par to, ka viņam ir zināmi mazo lauksaimnieku atbalsta shēmas īpašie nosacījumi, kas paredzēti Regulas (ES) Nr. 1307/2013 64. pantā.

Ja dalībvalstis izvēlas maksāšanas metodi, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1307/2013 63. panta 2. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā, nepiemērojot tā trešo daļu, veidlapu sagataves, atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, nodrošina saskaņā ar šīs nodaļas 1. iedaļu.

4. Saņēmēji, kas nolemj attiecībā uz nākamo gadu pēc 2015. gada izstāties no mazo lauksaimnieku atbalsta shēmas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 62. panta 1. punkta otro daļu vai minētās regulas 62. panta 2. punktu, dalībvalstu noteiktajā kārtībā informē kompetento iestādi par savu izstāšanos.

3. iedaļa

Citi pieteikumi

20. pants

Īpašie noteikumi attiecībā uz tiešo maksājumu atbalsta pieteikumiem

Saņēmējs, kurš neiesniedz atbalsta pieteikumu saskaņā ar kādu no platībatkarīgā atbalsta shēmām, bet iesniedz atbalsta pieteikumu saskaņā ar citu shēmu, kas nosaukta Regulas (ES) Nr. 1307/2013 1 pielikumā, vai viņa nozares atbalsta shēmu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 46. un 47. pantu, un kura rīcībā ir lauksaimniecības platība, deklarē minētās platības atbalsta pieteikuma veidlapā saskaņā ar šīs regulas 17. pantu.

Saņēmējs, uz kuru attiecas tikai savstarpējās atbilstības pienākumi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 46. un 47. pantu, savā atbalsta pieteikuma veidlapā deklarē viņa rīcībā esošās platības par katru kalendāro gadu, kurā minētie pienākumi tiek piemēroti.

Tomēr dalībvalstis var atbrīvot saņēmējus no pirmajā un otrajā daļā paredzētajiem pienākumiem, ja attiecīgo informāciju dara pieejamu kompetentajām iestādēm, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 61. pantu izmantojot citas administratīvās un kontroles sistēmas, kas garantē savietojamību ar integrēto sistēmu.

21. pants

Prasības, ko piemēro ganāmpulka atbalsta pieteikumam un ar dzīvniekiem saistītā atbalsta pasākumu maksājuma pieprasījumiem

1. Ganāmpulka atbalsta pieteikumā, kas definēts Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 2. panta 1. punkta otrās daļas 15) apakšpunktā, vai maksājuma pieprasījumā, kuru iesniedz tādu ar dzīvniekiem saistītā atbalsta pasākumu satvarā, kas definēti minētās regulas 2. panta 1. punkta otrās daļas 14) apakšpunktā, iekļauj visu informāciju, kas vajadzīga, lai noteiktu tiesības pretendēt uz atbalstu, un jo īpaši:

- a) saņēmēja identitātes datus;
- b) atsauci uz vienoto pieteikumu, ja tas jau ir iesniegts;
- c) katra veida dzīvnieku skaitu, par ko ir iesniegts ganāmpulka atbalsta pieteikums vai maksājuma pieprasījums, un – attiecībā uz liellopiem – dzīvnieku identifikācijas kodu;
- d) attiecīgā gadījumā saņēmēja apņemšanos turēt c) apakšpunktā minētos dzīvniekus savā saimniecībā laikposmā, ko noteikusi dalībvalsts, un informāciju par atrašanās vietu vai vietām, kur dzīvnieki tiks turēti, tostarp attiecīgo laikposmu;
- e) vajadzības gadījumā visus apliecinājošos dokumentus, kas vajadzīgi, lai noteiktu tiesības uz atbalstu saskaņā ar attiecīgo shēmu vai pasākumu;
- f) saņēmēja apliecinājumu par to, ka viņam ir zināmi nosacījumi, kas attiecas uz konkrēto atbalstu.

2. Katram dzīvnieku audzētājam ir tiesības bez ierobežojumiem, ar pieņemamu periodiskumu un bez liekas kavēšanās iegūt no kompetentās iestādes informāciju par elektroniskajā dzīvnieku datubāzē iekļautajiem datiem, kas attiecas uz viņu un viņa dzīvniekiem. Iesniedzot ganāmpulka atbalsta pieteikumu vai maksājuma pieprasījumu, saņēmējs deklarē, ka dati ir pareizi un pilnīgi, vai arī izlabo nepareizos datus, vai pievieno trūkstošos datus.

3. Dalībvalstis var nolemt, ka daļa no 1. punktā minētās informācijas ganāmpulka atbalsta pieteikumā vai maksājuma pieprasījumā nav jāiekļauj, ja tā jau ir paziņota kompetentajai iestādei.

4. Dalībvalstis var ieviest procedūras, ar kādām elektroniskās dzīvnieku datubāzes datus var izmantot ganāmpulka atbalsta pieteikuma vai maksājuma pieprasījuma vajadzībām, ja elektroniskā dzīvnieku datubāze nodrošina tādu ticamības un īstenošanas līmeni, kāds vajadzīgs attiecīgo atbalsta shēmu vai atbalsta pasākumu pareizai pārvaldībai atsevišķu dzīvnieku līmenī.

Procedūras, kas minētas pirmajā daļā, var ietvert sistēmu, saskaņā ar kuru saņēmējs var iesniegt atbalsta pieteikumu par visiem dzīvniekiem, par kuriem dalībvalsts noteiktā datumā vai laikposmā ir tiesības pretendēt uz atbalstu, pamatojoties uz elektroniskajā dzīvnieku datubāzē iekļautajiem datiem.

Tādā gadījumā dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka:

- a) saskaņā ar attiecīgajai atbalsta shēmai un/vai atbalsta pasākumam piemērojamajiem noteikumiem otrajā daļā minētais datums vai laikposms ir skaidri noteikts un zināms saņēmējam;
- b) saņēmējam ir zināms, ka visus potenciāli atbalsttiesīgos dzīvniekus, attiecībā uz kuriem konstatē, ka tie ir nepareizi identificēti vai reģistrēti dzīvnieku identifikācijas un reģistrācijas sistēmā, uzskata par dzīvniekiem, attiecībā uz kuriem ir konstatētas neatbilstības, kā minēts Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 31. pantā.

5. Dalībvalstis var paredzēt, ka daļu no 1. punktā minētās informācijas var nosūtīt vai nosūta ar minēto dalībvalstu apstiprinātas struktūras vai struktūru starpniecību. Tomēr par nosūtītajiem datiem joprojām atbild saņēmējs.

4. iedaļa

Īpaši noteikumi par maksājumtiesībām

22. pants

Maksājumtiesību piešķiršana vai to vērtības palielināšana

1. Pieteikumus maksājumtiesību piešķiršanai vai to vērtības palielināšanai pamata maksājuma shēmas satvarā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 20. pantu, 24. pantu, 30. pantu, izņemot tā 7. punkta e) apakšpunktu, un 39. pantu iesniedz līdz dalībvalstu noteiktam termiņam. Noteiktais termiņš nav vēlāks par attiecīgā kalendārā gada 15. maiju.

Tomēr Igaunija, Latvija, Lietuva, Somija un Zviedrija var noteikt vēlāku datumu, kas nav vēlāks par attiecīgā kalendārā gada 15. jūniju.

2. Dalībvalstis var nolemt, ka pieteikumu maksājumtiesību piešķiršanai iesniedz vienlaikus ar atbalsta pieteikumu pamata maksājuma shēmas satvarā.

23. pants

Nepamatotu maksājumtiesību atgūšana

1. Ja pēc tam, kad saņēmējiem ir piešķirtas maksājumtiesības saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1307/2013, tiek konstatēts, ka piešķirto maksājumtiesību skaits ir pārāk liels, šo piešķirto maksājumtiesību skaita pārsniegumu ieskaita atpakaļ valsts rezervē vai reģionālajās rezervēs, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 30. pantā.

Ja pirmajā daļā minēto kļūdu ir pieļāvusi kompetentā iestāde vai cita iestāde un ja ir pamats uzskatīt, ka saņēmējs nevarēja atklāt šo kļūdu, pārējo minētajam saņēmējam piešķirto maksājumtiesību vērtība tiek attiecīgi koriģēta.

Ja attiecīgais saņēmējs, kuram ir piešķirts pārāk liels maksājumtiesību skaits, maksājumtiesības jau ir nodevis citiem saņēmējiem, pirmajā daļā paredzētais pienākums ir saistošs arī šiem maksājumtiesību saņēmējiem proporcionāli tiem nodoto maksājumtiesību skaitam, ja saņēmējam, kuram sākotnēji tika piešķirtas maksājumtiesības, nav pietiekama skaita maksājumtiesību, lai segtu nepamatoti piešķirto maksājumtiesību skaitu.

2. Ja pēc tam, kad saņēmējiem ir piešķirtas maksājumtiesības saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1307/2013, tiek konstatēts, ka maksājumi, kurus saņēmējs ir saņēmis attiecībā uz 2014. gadu, kā norādīts minētās regulas 26. panta 2. punkta pirmajā daļā, vai to maksājumtiesību vērtība, kas saņēmējam bija dienā, kad tika iesniegts pieteikums par 2014. gadu, kā norādīts minētās regulas 26. panta 3. punkta pirmajā daļā, vai maksājumtiesību vienības vērtība, kā norādīts minētās regulas 26. panta 5. punktā, vai maksājumtiesību vienības vērtības palielinājums, kā norādīts minētās regulas 30. panta 10. punktā, vai tā atbalsta kopējā vērtība, ko šis saņēmējs saņēmis par kalendāro gadu pirms pamata maksājuma shēmas ieviešanas, kā norādīts minētās regulas 40. panta 3. punkta pirmajā daļā, ir bijuši pārāk lieli, tiek atbilstoši koriģēta minēto maksājumtiesību vērtība, kas pamatojās uz nepareiziem attiecīgā saņēmēja atsaucies datiem.

Minēto korekciju veic arī attiecībā uz maksājumtiesībām, kuras jau ir nodotas citiem saņēmējiem.

Samazinājuma vērtību ieskaita valsts rezervē vai reģionālajās rezervēs, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 30. pantā.

3. Ja pēc tam, kad saņēmējiem ir piešķirtas maksājumtiesības saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1307/2013, tiek konstatēts, ka uz vienu un to pašu saņēmēju attiecas situācija, kas minēta 1. punktā, un situācija, kas minēta 2. punktā, visu maksājumtiesību vērtības korekcija, kas minēta 2. punktā, tiek veikta pirms nepamatoto maksājumtiesību ieskaitīšanas atpakaļ valsts rezervē vai reģionālajās rezervēs saskaņā ar 1. punktu.

4. Maksājumtiesību skaita un/vai vērtības korekcijas, kas paredzētas šajā pantā, nav iemesls atlikušo maksājumtiesību sistemātiskai pārrēķināšanai.

5. Dalībvalstis var nolemt neatgūt nepamatotās maksājumtiesības, ja minēto maksājumtiesību kopējā vērtība, kas elektroniskajā maksājumtiesību identifikācijas un reģistrācijas reģistrā norādīta laikā, kad notiek verifikācijas ar mērķi veikt šajā pantā paredzētās korekcijas, ir EUR 50 vai mazāka attiecībā uz jebkuru gadu, kurā tiek īstenota pamata maksājuma shēma saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1307/2013.

Summas, kas nepamatoti izmaksātas attiecībā uz pieprasījumu gadiem pirms korekciju veikšanas, atgūst saskaņā ar šīs regulas 7. pantu. Nosakot minētās nepamatotās summas, ņem vērā šajā pantā paredzēto korekciju ietekmi uz maksājumtiesību skaitu un attiecīgā gadījumā vērtību visos attiecīgajos gados.

III SADAĻA

PĀRBAUDES

I NODAĻA

Kopīgi noteikumi

24. pants

Vispārīgie principi

1. Šajā regulā paredzētās administratīvās pārbaudes un pārbaudes uz vietas veic tā, lai nodrošinātu faktisku verifikāciju attiecībā uz:

a) tiešo maksājumu atbalsta pieteikumā, lauku attīstības atbalsta pieteikumā, maksājuma pieprasījumā vai citā deklarācijā sniegtās informācijas pareizību un pilnīgumu;

b) visu to atbilstības kritēriju, saistību un citu pienākumu ievērošanu, kas saistīti ar attiecīgo atbalsta shēmu un/vai atbalsta pasākumu, un noteikumiem, saskaņā ar kuriem ir piešķirts atbalsts vai atbrīvojums no pienākumiem;

c) prasībām un standartiem, kas attiecas uz savstarpējo atbilstību.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka atbilstību visiem piemērojamajiem nosacījumiem, kas noteikti Savienības tiesību aktos vai attiecīgos valsts tiesību aktos un dokumentos, kuros noteikta īstenošanas kārtība, vai lauku attīstības programmā, var pārbaudīt saskaņā ar verificējamu rādītāju kopumu, kas jānosaka dalībvalstīm.

3. Administratīvo pārbaūžu un uz vietas veikto pārbaūžu rezultātus novērtē, lai noteiktu, vai konstatētās problēmas vispār varētu radīt risku citām līdzīgām darbībām, saņēmējiem vai citām struktūrām. Novērtējumā nosaka arī šādu situāciju cēloņus, turpmāku pārbaūdi, kas varētu būt nepieciešama, un vajadzīgās koriģējošās un profilaktiskās darbības.

4. Kompetentā iestāde veic fiziskas pārbaudes uz vietas gadījumos, kad (no satelīta vai gaisa uzņemtu) ortofotoattēlu interpretācija nenodrošina rezultātus, kas ļautu izdarīt nepārprotamus, kompetento iestādi apmierinošus secinājumus par tās platības atbalsttiesīgumu vai pareizo lielumu, kurā veic administratīvās pārbaudes vai pārbaudes uz vietas.

5. Šo nodaļu piemēro visām pārbaudēm, ko veic saskaņā ar šo regulu, un tās piemērošana neskar īpašos noteikumus, kas paredzēti IV un V sadaļā. Tomēr uz V sadaļu 3. punkts neattiecas.

25. pants

Uz vietas veicamo pārbaūžu izziņošana

Pārbaudes uz vietas var izziņot iepriekš, ja tas neapdraud to mērķi vai rezultativitāti. Izziņošanas termiņš ir ierobežots līdz nepieciešamajam minimumam un nepārsniedz 14 dienas.

Tomēr pārbaudes uz vietas attiecībā uz ganāmpulka atbalsta pieteikumiem vai ar dzīvniekiem saistītā atbalsta pasākumu maksājuma pieprasījumiem izziņo ne agrāk kā 48 stundas iepriekš, izņemot pienācīgi pamatotus gadījumus. Turklāt, ja tiesību normās, kas piemērojamas tiesību aktiem un standartiem, kuri attiecas uz savstarpējo atbilstību, ir paredzēts, ka pārbaudei uz vietas jābūt neizziņotai, minētos noteikumus piemēro arī savstarpējās atbilstības pārbaudēm uz vietas.

26. pants

Uz vietas veicamo pārbaūžu laika grafiks

1. Vajadzības gadījumā šajā regulā paredzētās pārbaudes uz vietas veic vienlaikus ar visām citām pārbaudēm, kas paredzētas Savienības tiesību aktos.

2. Attiecībā uz lauku attīstības pasākumiem, kas ietilpst integrētās sistēmas darbības jomā, pārbaudes uz vietas veic visa gada garumā, pamatojoties uz to risku analīzi, kurus rada dažādas saistības katra pasākuma satvarā.

3. Pārbaudēs uz vietas verificē visu to atbilstības kritēriju, saistību un citu pienākumu ievērošanu, kas noteikti tajās atbalsta shēmās vai atbalsta pasākumos, attiecībā uz kuriem saņēmējs ir iekļauts izlasē saskaņā ar 34. pantu.

Uz vietas veiktās pārbaudes ilgums nepārsniedz nepieciešamo minimumu.

4. Ja konkrētus atbilstības kritērijus, saistības un citus pienākumus var pārbaudīt tikai īpašā laikposmā, pārbaudēm uz vietas var būt nepieciešami papildu apmeklējumi vēlākā datumā. Tādā gadījumā pārbaudes uz vietas koordinē tā, lai viena saņēmēja apmeklējumu skaits un ilgums nepārsniegtu nepieciešamo minimumu. Vajadzības gadījumā šādus apmeklējumu var veikt arī, izmantojot attālo izpēti saskaņā ar 40. pantu.

Ja ir vajadzīgi papildu apmeklējumi, kas saistīti ar papuvē atstātu zemi, laukmalēm, buferjoslām, atbalsttiesīgu hektāru joslām gar meža malām, starpkultūrām un/vai augsnes zaļo segumu, kas deklarēts kā ekoloģiski nozīmīga platība, minētie papildu apmeklējumi 50 % gadījumu attiecas uz vienu un to pašu saņēmēju, kurš atlasīts uz riska analīzes pamata, bet pārējos 50 % gadījumu – dažādiem papildus atlasītiem saņēmējiem. Dažādos papildu saņēmējus pēc nejausības principa atlasa no visiem saņēmējiem, kuriem ir papuvē atstāta zeme, laukmales, buferjoslas, atbalsttiesīgu hektāru joslas gar meža malām, starpkultūras un/vai augsnes zaļais segums, kas deklarēts kā ekoloģiski nozīmīga platība, un šādos apmeklējumos var aprobežoties tikai ar platībām, kas deklarētas kā papuvē atstāta zeme, laukmales, buferjoslas, atbalsttiesīgu hektāru joslas gar meža malām, starpkultūras un/vai augsnes zaļais segums.

Gadījumos, kad ir vajadzīgi papildu apmeklējumi, katram papildu apmeklējumam piemēro 25. pantu.

27. pants

Pārbauzu rezultātu savstarpēja paziņošana

Attiecīgā gadījumā tiesību pretendēt uz atbalstu administratīvajās pārbaudēs un pārbaudēs uz vietas ņem vērā aizdomas par neatbilstību, par kurām ziņojuši citi dienesti, struktūras vai organizācijas.

Dalībvalstis nodrošina to, ka visi būtiskie konstatējumi, kas izdarīti, pārbaudot to, vai ir ievēroti atbilstības kritēriji, saistības un citi pienākumi attiecībā uz shēmām, kas nosauktas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 I pielikumā, un/vai atbalstu saskaņā ar lauku attīstības pasākumiem, kas ietilpst integrētās sistēmas darbības jomā, tiktu paziņoti attiecīgajai kompetentajai iestādei, kas atbild par atbilstošā maksājuma piešķiršanu. Dalībvalstis nodrošina arī to, ka publiskas vai privātas sertifikācijas iestādes, kas minētas Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 38. pantā, paziņo kompetentajai iestādei, kura ir atbildīga par maksājuma piešķiršanu par klimatam un videi labvēlīgām lauksaimniecības praksēm, par jebkuru konstatējumu, kas attiecas uz šāda maksājuma pareizu piešķiršanu saņēmējiem, kuri ir izvēlējušies pildīt savus pienākumus, izmantojot sertifikācijas shēmas kā līdzvērtīgu praksi.

Ja administratīvās pārbaudes vai pārbaudes uz vietas attiecībā uz lauku attīstības pasākumiem, kas ietilpst integrētās sistēmas darbības jomā, aptver līdzvērtīgas prakses, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 43. panta 3. punktā, šādu pārbauzu rezultātus paziņo, lai varētu veikt turpinājuma darbu attiecībā uz maksājuma piešķiršanu par klimatam un videi labvēlīgām lauksaimniecības praksēm.

II NODAĻA

Administratīvās pārbaudes integrētās sistēmas satvarā

28. pants

Administratīvās pārbaudes

1. Regulas (ES) Nr. 1306/2013 74. pantā minētās administratīvās pārbaudes, tostarp kontrolpārbaudes, dod iespēju konstatēt neatbilstības, jo īpaši konstatēt tās automātiski, izmantojot elektroniskus līdzekļus. Pārbaudes aptver visus elementus, kurus var un ir lietderīgi pārbaudīt administratīvajās pārbaudēs. Tajās pārbauda to, vai:

- a) ir izpildīti atbalsta shēmai vai atbalsta pasākumam noteiktie atbilstības kritēriji, saistības un citi pienākumi;
- b) nenotiek dubulta finansēšana no citām Savienības shēmām;
- c) atbalsta pieteikums vai maksājuma pieprasījums ir pilnīgs un iesniegts noteiktajā termiņā, un attiecīgā gadījumā to, vai ir iesniegti apliecinājošie dokumenti un vai tie pierāda tiesības pretendēt uz atbalstu;
- d) vajadzības gadījumā to, vai ir izpildītas ilgtermiņa saistības.

2. Attiecībā uz dzīvnieku atbalsta shēmām un ar dzīvniekiem saistītā atbalsta pasākumiem dalībvalstis vajadzības gadījumā var izmantot no citiem dienestiem, struktūrām vai organizācijām saņemtos pierādījumus, lai pārlicinātos par atbilstības kritēriju, saistību un citu pienākumu ievērošanu, ja konkrētais dienests, struktūra vai organizācija darbojas atbilstoši standartiem, kas ir pietiekami šādas atbilstības kontrolei.

29. pants

Kontrolpārbaudes

1. Vajadzības gadījumā administratīvās pārbaudes ietver kontrolpārbaudes, kurās:
 - a) salīdzina deklarētās maksājumtiesības un deklarētos lauksaimniecības zemes gabalus, lai nepieļautu viena un tā paša atbalsta vairākkārtēju piešķiršanu par vienu un to pašu kalendāro gadu vai pieprasījumu gadu un lai novērstu tāda atbalsta nepamatotu uzkrāšanos, kas piešķirts saskaņā ar platībatkarīgā atbalsta shēmām, kas nosauktas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 I pielikumā un Padomes Regulas (EK) Nr. 73/2009 ⁽¹⁾ VI pielikumā, un platībatkarīgā atbalsta pasākumiem, kas definēti Delegētās regulas (ES) Nr. 640/2014 2. panta otrās daļas 21) apakšpunktā;
 - b) pārbauda maksājumtiesības, lai verificētu to esību un tiesības pretendēt uz atbalstu;
 - c) salīdzina lauksaimniecības zemes gabalus, kas deklarēti vienotajā pieteikumā un/vai maksājuma pieprasījumā, un informāciju, kas iekļauta lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmā par katru atsaucis zemes gabalu saskaņā ar Delegētās regulas (ES) Nr. 640/2014 5. panta 2. punktu, lai verificētu platību tiesības pretendēt uz atbalstu saskaņā ar tiešo maksājumu shēmu un/vai lauku attīstības pasākumu;
 - d) salīdzina maksājumtiesības un noteikto platību, lai verificētu to, vai maksājumtiesībām faktiski atbilst vismaz līdzvērtīgs skaits atbalsttiesīgo hektāru, kas definēti Regulas (ES) Nr. 1307/2013 32. panta 2.–6. punktā;
 - e) izmanto dzīvnieku identifikācijas un reģistrācijas sistēmu, lai verificētu tiesības pretendēt uz atbalstu un nepieļautu viena un tā paša atbalsta nepamatotu vairākkārtēju piešķiršanu par vienu un to pašu kalendāro gadu vai pieprasījumu gadu;
 - f) salīdzina saņēmēja vienotajā pieteikumā iekļauto deklarāciju par to, ka viņš ir apstiprināts starpnozaru organizācijas biedrs, informāciju, kas sniegta atbilstīgi šīs regulas 17. panta 8. punktam, un informāciju, ko nosūtījušas attiecīgās apstiprinātās starpnozaru organizācijas, lai verificētu tiesības uz atbalsta palielināšanu, kas paredzēta Regulas (ES) Nr. 1307/2013 60. panta 2. punktā;
 - g) vismaz reizi 5 gados verificē atbilstību starpnozaru organizāciju apstiprināšanas kritērijiem un dalībnieku sarakstu.

Ja integrētā sistēma paredz ģeotelpisko atbalsta pieteikumu veidlapu izmantošanu, pirmās daļas c) apakšpunkta piemērošanas vajadzībām kontrolpārbaudēs nosaka deklarētās digitalizētās platības telpisko sakritību ar lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmā reģistrēto platību. Turklāt veic kontrolpārbaudes, lai novērstu divkārtu pieprasījumu par vienu un to pašu platību.

2. Pēc kontrolpārbaudēs atklātām norādēm uz neatbilstību veic citas atbilstošas administratīvas procedūras un vajadzības gadījumā pārbaudi uz vietas.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 19. janvāra Regula (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003 (OV L 30, 31.1.2009., 16. lpp.).

3. Ja atbalsta pieteikumu un/vai maksājuma pieprasījumu par atsaucis zemes gabalu divi vai vairāki saņēmēji iesniedz saskaņā ar vienu un to pašu atbalsta shēmu vai vienu un to pašu atbalsta pasākumu un ja deklarētie lauksaimniecības zemes gabali telpiski pārklājas, vai ja kopējā deklarētā platība pārsniedz maksimālo atbalsttiesīgo platību, kas noteikta saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 5. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu, un starpība nav lielāka par mērījumu pielaidi, kas saskaņā ar šīs regulas 38. pantu noteikta attiecībā uz minēto atsaucis zemes gabalu, dalībvalsts var paredzēt attiecīgo platību proporcionālu samazināšanu, izņemot gadījumus, kad saņēmējs pierāda to, ka kāds no pārējiem attiecīgajiem saņēmējiem ir deklarējis pārāk lielu platību uz viņa rēķina.

III NODAĻA

Pārbaudes uz vietas integrētās sistēmas satvarā

1. iedaļa

Kopīgi noteikumi

30. pants

Kontroles intensitāte, ko piemēro platībatkarīgā atbalsta shēmām, izņemot maksājumu par klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi

Attiecībā uz platībatkarīgā atbalsta shēmām, izņemot maksājumu par klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi, kuru veic saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 III sadaļas 3. nodaļu (turpmāk "zaļais maksājums"), izlase pārbaudēm uz vietas, ko veic katru gadu, aptver vismaz:

- a) 5 % no visiem saņēmējiem, kas iesniedz pieteikumu pamata maksājuma shēmā vai vienotā platībmaksājuma shēmā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 III sadaļas 1. nodaļu. Dalībvalstis nodrošina to, ka pārbaudes izlasē ietilpst vismaz 5 % no visiem saņēmējiem, kuri deklarē galvenokārt lauksaimniecības platības, kas tiek dabiski uzturētas noganīšanai piemērotā stāvoklī saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 10. panta 1. punktu;
- b) 5 % no visiem saņēmējiem, kas iesniedz pieteikumu uz pārdalošo maksājumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 III sadaļas 2. nodaļu;
- c) 5 % no visiem saņēmējiem, kas iesniedz pieteikumu uz maksājumu par platībām ar dabas radītiem ierobežojumiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 III sadaļas 4. nodaļu;
- d) 5 % no visiem saņēmējiem, kas iesniedz pieteikumu uz maksājumu gados jaunajiem lauksaimniekiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 III sadaļas 5. nodaļu;
- e) 5 % no visiem saņēmējiem, kas iesniedz pieteikumu uz platībatkarīgajiem maksājumiem, ko izmaksā kā brīvprātīgu saistīto atbalstu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 IV sadaļas 1. nodaļu;
- f) 5 % no visiem saņēmējiem, kas iesniedz pieteikumu uz maksājumu mazo lauksaimnieku atbalsta shēmā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 V sadaļu;
- g) 30 % platību, kas deklarētas kaņepju audzēšanai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 32. panta 6. punktu;
- h) 5 % no visiem saņēmējiem, kas iesniedz pieteikumu uz kultūratkarīgo maksājumu par kokvilnu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 IV sadaļas 2. nodaļu.

31. pants

Zaļā maksājuma kontroles intensitāte

1. Attiecībā uz zaļo maksājumu izlase pārbaudēm uz vietas, ko veic katru gadu, aptver vismaz:
 - a) 5 % no visiem saņēmējiem, kuriem pieprasīts ievērot klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi (turpmāk "zaļās saimniekošanas prakse") un kuri neietilpst pārbaudes ģenerālkopās, kas minētas b) un c) apakšpunktā (turpmāk "zaļās saimniekošanas pārbaudes ģenerālkopa"); šī izlase vienlaikus aptver vismaz 5 % no visiem saņēmējiem, kuriem ir ilggadīgo zālāju klātas platības, kas ir ekoloģiski jutīgas un atrodas apgabalos, uz kuriem attiecas Padomes Direktīva 92/43/EEK⁽¹⁾ vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/147/EK⁽²⁾, un citos jutīgos apgabalos, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1307/2013 45. panta 1. punktā;

(1) Padomes 1992. gada 21. maija Direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.).

(2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 30. novembra Direktīva 2009/147/EK par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 20, 26.1.2010., 7. lpp.).

b) 3 % no:

i) vai nu visiem saņēmējiem, kuri ir tiesīgi saņemt zaļo maksājumu un ir atbrīvoti gan no kultūraugu dažādošanas, gan no ekoloģiski nozīmīgu platību pienākumiem, jo nav sasnieguši robežvērtības, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 44. un 46. pantā, un uz kuriem neattiecas minētās regulas 45. pantā paredzētie pienākumi,

ii) vai arī – gados, kad dalībvalstī nepiemēro Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 44. pantu, – no saņēmējiem, kuri ir tiesīgi saņemt zaļo maksājumu un ir atbrīvoti gan no kultūraugu dažādošanas, gan no ekoloģiski nozīmīgu platību pienākumiem, jo nav sasnieguši robežvērtības, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 44. un 46. pantā, un uz kuriem neattiecas minētās regulas 45. panta 1. punktā paredzētie pienākumi;

c) 5 % no visiem saņēmējiem, kuriem pieprasīts īstenot zaļās saimniekošanas praksi un kuri izmanto valsts vai reģionālās vides sertifikācijas shēmas, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 43. panta 3. punkta b) apakšpunktā;

d) 5 % no visiem saņēmējiem, kuri piedalās reģionālajā īstenošanā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta 5. punktu;

e) 5 % no kolektīvās īstenošanas gadījumiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta 6. punktu;

f) 100 % no blakus esošo ekoloģiski nozīmīgo platību vienlaidu struktūrām, uz kurām norādīts Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 46. panta 3. punktā;

g) 100 % no visiem saņēmējiem, kuriem ir pienākums zemi atkal pārveidot par ilggadīgajiem zālājiem saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 42. pantu;

h) 20 % no visiem saņēmējiem, kuriem ir pienākums zemi atkal pārveidot par ilggadīgajiem zālājiem saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 44. panta 2. un 3. punktu.

2. Saņēmēji, kuri ievēro zaļās saimniekošanas praksi, īstenojot līdzvērtīgu praksi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 43. panta 3. punkta a) apakšpunktu, vai kuri piedalās mazo lauksaimnieku atbalsta shēmā saskaņā ar minētās regulas 61. pantu, vai kuri attiecībā uz visu saimniecību ievēro prasības, kas noteiktas Padomes Regulas (EK) Nr. 834/2007⁽¹⁾ 29. panta 1. punktā attiecībā uz bioloģisko lauksaimniecību, pārbaudes izlasē netiek ietverti un netiek uzskaitīti attiecībā pret šajā pantā paredzēto kontroles intensitāti.

3. Ja ekoloģiski nozīmīgās platības nav identificētas lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmā, kas minēta Regulas (ES) Nr. 1306/2013 70. pantā, kontroles intensitāti, kas noteikta 1. punkta a) un c)–e) apakšpunktā, papildina ar 5 % no visiem attiecīgās pārbaudes izlases saņēmējiem, kuriem prasīts uzturēt ekoloģiski nozīmīgās platības lauksaimniecības platībā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 43. un 46. pantu.

Tomēr pirmo daļu nepiemēro, ja administrācijas un kontroles sistēma nodrošina to, ka visas deklarētās ekoloģiski nozīmīgās platības pirms maksājuma veikšanas ir identificētas un attiecīgā gadījumā reģistrētas lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmā saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 5. panta 2. punkta c) apakšpunktu.

32. pants

Lauku attīstības pasākumu kontroles intensitāte

1. Izlase pārbaudēm uz vietas, ko veic katru gadu, aptver vismaz 5 % no visiem saņēmējiem, kuri iesniedz pieteikumu lauku attīstības pasākumiem. Attiecībā uz pasākumiem, kas paredzēti Regulas (ES) Nr. 1305/2013 28. un 29. pantā, kontroles intensitāte 5 % apmērā ir jāsasniedz katra pasākuma līmenī.

⁽¹⁾ Padomes 2007. gada 28. jūnija Regula (EK) Nr. 834/2007 par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un par Regulas (EEK) Nr. 2092/91 atcelšanu (OV L 189, 20.7.2007., 1. lpp.).

Minētajā pārbaudes izlasē ietver arī vismaz 5 % saņēmēju, kas saņem atbalstu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1305/2013 28. pantu, arī par līdzvērtīgām praksēm, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 43. panta 3. punktā.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, Regulas (ES) Nr. 1305/2013 28. un 29. pantā minēto personu grupu gadījumā 1. punktā minētās kontroles intensitātes aprēķināšanas vajadzībām katru atsevišķo šādas grupas locekli var uzskatīt par saņēmēju.

3. Attiecībā uz saņēmējiem, kuri saņem daudzgadu atbalstu, kas piešķirts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1305/2013 21. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 28., 29. un 34. pantu vai Regulas (EK) Nr. 1698/2005 36. panta a) punkta iv) un v) apakšpunktu un b) punkta i), iii) un v) apakšpunktu, ja maksājumu ilgums pārsniedz piecus gadus, dalībvalstis pēc piektā maksājumu gada var nolemt pārbaudīt vismaz 2,5 % minēto saņēmēju.

Atbalstam, kas piešķirts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1305/2013 28. panta 6. punkta trešo daļu, šā punkta pirmo daļu piemēro pēc piektā gada, kurā veikti maksājumi par attiecīgajām saistībām.

4. Saņēmējus, kas pārbaudīti saskaņā ar 3. punktu, neņem vērā 1. punkta piemērošanas vajadzībām.

33. pants

Dzīvnieku atbalsta shēmu kontroles intensitāte

1. Attiecībā uz dzīvnieku atbalsta shēmām izlase pārbaudēm uz vietas, ko veic katru gadu, katrā šādā atbalsta shēmā aptver vismaz 5 % no visiem saņēmējiem, kuri iesniedz pieteikumu saskaņā ar attiecīgo atbalsta shēmu.

Tomēr tad, ja elektroniskā dzīvnieku datubāze nenodrošina tādu ticamības un īstenošanas līmeni, kāds vajadzīgs attiecīgās atbalsta shēmas pareizai pārvaldībai, šo īpatsvaru attiecīgajai atbalsta shēmai palielina līdz 10 %.

Pārbaudes izlase katrā atbalsta shēmā aptver vismaz 5 % no visiem dzīvniekiem, par kuriem iesniegts atbalsta pieteikums.

2. Attiecīgā gadījumā izlase pārbaudēm uz vietas, ko veic katru gadu, aptver 10 % no citiem dienestiem, struktūrām vai organizācijām, kuras nodrošina pierādījumus, ko izmanto, lai verificētu atbilstības kritēriju, saistību un citu pienākumu ievērošanu, kā minēts 28. panta 2. punktā.

34. pants

Pārbaudes izlases veidošana

1. Pieteikumi vai pieteikumu iesniedzēji, kas iesniegšanas laikā vai pēc administratīvās pārbaudes atzīti attiecīgi par nepieņemamiem vai tādiem, kuriem nav tiesību saņemt maksājumu, nav daļa no pārbaudes ģenerālkopas.

2. Šīs regulas 30. un 31. panta piemērošanas vajadzībām pārbaudes izlasi veido šādi:

a) no 1 līdz 1,25 % no saņēmējiem, kuri iesniedz pieteikumu pamata maksājuma shēmā vai vienotā platībmaksājuma shēmā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 III sadaļas 1. nodaļu, atlasa pēc nejaušības principa no visiem saņēmējiem, kuri iesniedz pieteikumu minētajās shēmās;

b) no 1 līdz 1,25 % no zaļās saimniekošanas pārbaudes ģenerālkopas atlasa pēc nejaušības principa no visiem saņēmējiem, kuri atlasīti saskaņā ar a) apakšpunktu. Ja tas vajadzīgs attiecīgā īpatsvara sasniegšanai, papildu saņēmējus atlasa pēc nejaušības principa no zaļās saimniekošanas pārbaudes ģenerālkopas;

c) pārējos saņēmējus pārbaudes izlasē, kas minēta 31. panta 1. punkta a) apakšpunktā, atlasa, pamatojoties uz riska analīzi;

- d) visus saņēmējus, kuri atlasīti saskaņā ar šā punkta a)–c) apakšpunktu, var uzskatīt par 30. panta b)–e), g) un h) punktā minētās pārbaudes izlases daļu. Ja tas vajadzīgs minimālās kontroles intensitātes sasniegšanai, papildu saņēmējus atlasa pēc nejausības principa no attiecīgajām pārbaudes ģenerālkopām;
- e) visus saņēmējus, kuri atlasīti saskaņā ar šā punkta a)–d) apakšpunktu, var uzskatīt par 30. panta a) punktā minētās pārbaudes izlases daļu. Ja tas vajadzīgs minimālās kontroles intensitātes sasniegšanai, papildu saņēmējus atlasa pēc nejausības principa no visiem saņēmējiem, kuri iesniedz pieteikumu pamata maksājuma shēmā vai vienotā platībmaksājuma shēmā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 III sadaļas 1. nodaļu;
- f) to saņēmēju minimālo skaitu, kas minēti 30. panta f) apakšpunktā, atlasa pēc nejausības principa no visiem saņēmējiem, kuri iesniedz pieteikumu uz maksājumu mazo lauksaimnieku atbalsta shēmā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 V sadaļu;
- g) to saņēmēju minimālo skaitu, kas minēti 31. panta 1. punkta b) apakšpunktā, atlasa, pamatojoties uz riska analīzi, no visiem saņēmējiem, kuri ir tiesīgi saņemt zaļo maksājumu un ir atbrīvoti gan no kultūraugu dažādošanas, gan no ekoloģiski nozīmīgu platību pienākumiem, jo nav sasnieguši robežvērtības, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 44. un 46. pantā, un uz kuriem neattiecas minētās regulas 45. panta pienākumi;
- h) no 20 līdz 25 % no to saņēmēju minimālā skaita, kas minēti 31. panta 1. punkta c), d) un h) apakšpunktā, atlasa pēc nejausības principa no visiem saņēmējiem, kuri atlasīti saskaņā ar šā punkta b) apakšpunktu. Ja tas vajadzīgs attiecīgā īpatsvara sasniegšanai, papildu saņēmējus atlasa pēc nejausības principa no visiem saņēmējiem, kuri atlasīti saskaņā ar šā punkta a) apakšpunktu. To saņēmēju atlikušo skaitu, kas minēti 31. panta 1. punkta c), d) un h) apakšpunktā, atlasa, pamatojoties uz riska analīzi, no visiem saņēmējiem, kuri atlasīti saskaņā ar šā punkta c) apakšpunktu. Ja tas vajadzīgs minimālās kontroles intensitātes sasniegšanai, papildu saņēmējus atlasa, pamatojoties uz riska analīzi, no attiecīgajām pārbaudes ģenerālkopām;
- i) no 20 līdz 25 % no to kolektīvās īstenošanas gadījumu minimālā skaita, kas minēti 31. panta 1. punkta e) apakšpunktā, atlasa pēc nejausības principa no visiem kolektīvās īstenošanas gadījumiem, kas ir saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta 6. punktu. Atlikušo kolektīvās īstenošanas gadījumu skaitu, kas minēti 31. panta 1. punkta e) apakšpunktā, atlasa, pamatojoties uz riska analīzi.

Pārbaude uz vietas attiecībā uz papildu saņēmējiem, kuri atlasīti saskaņā ar d), e) un h) apakšpunktu, kā arī attiecībā uz saņēmējiem, kuri atlasīti saskaņā ar f) un g) apakšpunktu, var aprobežoties tikai ar atbalsta shēmu, kurai tie atlasīti, ja attiecībā uz citām atbalsta shēmām, kurās tie iesnieguši pieteikumu, minimālā kontroles intensitāte jau ir sasniegta.

Pārbaude uz vietas attiecībā uz papildu saņēmējiem, kuri atlasīti saskaņā ar 31. panta 3. punktu un saskaņā ar šā punkta pirmās daļas h) apakšpunktu, kā arī attiecībā uz saņēmējiem, kuri atlasīti saskaņā ar šā punkta pirmās daļas i) apakšpunktu, var aprobežoties tikai ar zaļās saimniekošanas praksi, kurai tie atlasīti, ja attiecībā uz citām atbalsta shēmām un zaļās saimniekošanas praksēm, kas tiem jāievēro, minimālā kontroles intensitāte jau ir sasniegta.

31. panta piemērošanas vajadzībām dalībvalstis nodrošina pārbaudes izlases reprezentativitāti attiecībā uz dažādām praksēm.

3. Pirmos 20–25 % no to saņēmēju minimālā skaita, kuri jāpārbauda uz vietas, 32. un 33. panta piemērošanas vajadzībām atlasa pēc nejausības principa. Atlikušo saņēmēju skaitu, kuri jāpārbauda uz vietas, atlasa, pamatojoties uz riska analīzi.

32. panta piemērošanas vajadzībām dalībvalstis pēc riska analīzes var atlasīt konkrētus lauku attīstības pasākumus, kas attiecas uz saņēmējiem.

4. Ja to saņēmēju skaits, kuri jāpārbauda uz vietas, pārsniedz to saņēmēju minimālo skaitu, kas minēti 30.–33. pantā, pēc nejaušības principa atlasīto saņēmēju īpatsvars papildu izlasē nedrīkst pārsniegt 25 %.
5. Riska analīzes efektivitāti novērtē un šo novērtējumu atjaunina reizi gadā šādā veidā:
 - a) nosakot katra riska faktora būtiskumu;
 - b) salīdzinot deklarētās platības un noteiktās platības starpību uz riska analīzi balstītajā izlasē un pēc nejaušības principa atlasītajā izlasē, kas minētas 2. punkta pirmajā daļā, vai salīdzinot starpību starp deklarētajiem dzīvniekiem un noteiktajiem dzīvniekiem uz riska analīzi balstītajā izlasē un pēc nejaušības principa atlasītajā izlasē, kas minētas 2. punkta pirmajā daļā;
 - c) ņemot vērā konkrēto situāciju un vajadzības gadījumā riska faktoru būtiskuma izmaiņas dalībvalstī;
 - d) ņemot vērā tās neatbilstības raksturu, kas ir iemesls kontroles intensitātes palielināšanai saskaņā ar 35. pantu.
6. Kompetentā iestāde reģistrē iemeslus, uz kuru pamata katrs saņēmējs atlasīts pārbaudei uz vietas. Inspektors, kas veic pārbaudi uz vietas, pirms pārbaudes sākuma par to tiek pienācīgi informēts.
7. Vajadzības gadījumā pārbaudes izlasi, pamatojoties uz pieejamo informāciju, var daļēji atlasīt pirms galīgā termiņa, kas minēts 13. pantā. Minēto provizorisko izlasi papildina, kad ir pieejami visi attiecīgie atbalsta pieteikumi vai maksājuma pieprasījumi.

35. pants

Kontroles intensitātes palielināšana

Ja pārbaudēs uz vietas tiek atklāta būtiska neatbilstība saistībā ar konkrētu atbalsta shēmu vai atbalsta pasākumu, vai reģionu, vai reģiona daļu, kompetentā iestāde attiecīgi palielina to saņēmēju procentuālo īpatsvaru, kuri nākamajā gadā jāpārbauda uz vietas.

36. pants

Kontroles intensitātes samazināšana

1. Šajā nodaļā noteikto kontroles intensitāti var samazināt tikai attiecībā uz atbalsta shēmām vai atbalsta pasākumiem, kas nosaukti šajā pantā.
2. Atkāpjoties no 30. panta a), b) un f) punkta, dalībvalstis attiecībā uz pamata maksājuma shēmu, vienotā platīb-maksājuma shēmu, pārdalošo maksājumu un mazo lauksaimnieku atbalsta shēmu var nolemt katru gadu katrā shēmā uz vietas veicamo pārbaudzi minimālo daudzumu samazināt līdz 3 %.

Pirmo daļu piemēro tikai tad, ja saskaņā ar 17. panta 2. punktu ir izveidota sistēma, ar kuru nosaka visu atbalsta pieteikumu telpisko sakrītību ar lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmu, un ja tiek veiktas visu atbalsta pieteikumu kontrolpārbaudes, lai novērstu to, ka gadā, kas ir pirms minētās daļas piemērošanas gada, viena un tā pati platība pieprasījumā tiek iekļauta divas reizes.

Attiecībā uz 2015. un 2016. pieprasījumu gadu kļūdu īpatsvars, kas konstatēts pēc nejaušības principa atlasītajā un uz vietas pārbaudītajā izlasē, iepriekšējos divos finanšu gados nedrīkst pārsniegt 2 %. Minēto kļūdu īpatsvaru dalībvalsts apstiprina saskaņā ar Savienības līmenī izstrādātu metodiku.

3. Atkāpjoties no 30. panta a), b) un f) punkta, dalībvalstis attiecībā uz pamata maksājuma shēmu, vienotā platīb-maksājuma shēmu, pārdalošo maksājumu un mazo lauksaimnieku atbalsta shēmu var nolemt samazināt pārbaudes izlasi līdz izlasei, kas atlasīta saskaņā ar 34. panta 2. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu, ja tiek veiktas pārbaudes, kurās izmanto ortofotoattēlus, ko lieto, lai atjauninātu lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmu, kas minēta Regulas (ES) Nr. 1306/2013 70. pantā.

Pirmo daļu piemēro tikai tad, ja dalībvalstis sistemātiski atjaunina lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmu un ilgākais trīs gadu laikā pārbauda visus saņēmējus visā teritorijā, uz kuru tā attiecas, gada laikā aptverot vismaz 25 % atbalsttiesīgo hektāru, kuri reģistrēti lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmā. Tomēr šo minimālo aptverumu (procentos) gadā nepiemēro dalībvalstīm, kurās lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmā ir reģistrēti mazāk nekā 150 000 atbalsttiesīgu hektāru.

Pirms pirmās daļas piemērošanas dalībvalstīm iepriekšējo triju gadu laikā ir jābūt pilnībā atjauninājušām attiecīgo lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmu.

Dienā, kad ortofotoattēlus izmanto lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmas atjaunināšanai, tie nedrīkst būt vecāki par 15 mēnešiem.

Lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmas kvalitātei, kas divu gadu laikā pirms pirmās daļas piemērošanas ir novērtēta saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 6. pantu, jābūt pietiekamai, lai nodrošinātu atbalsta piešķiršanas nosacījumu faktiskū verifikāciju.

Pirmajā daļā minēto lēmumu var pieņemt valsts vai reģionālā līmenī. Šīs daļas piemērošanas vajadzībām reģionā ietilpst visa teritorija, kuru aptver viena vai vairākas autonomas lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmas.

Mutatis mutandis piemēro 2. punkta trešo daļu.

4. Atkāpjoties no 32. panta 1. punkta, dalībvalstis var nolemt samazināt katru kalendāro gadu uz vietas veicamo pārbaužu minimālo daudzumu līdz 3 % saņēmēju, kuri iesniedz pieteikumu attiecībā uz lauku attīstības pasākumiem, kas ietilpst integrētās sistēmas darbības jomā.

Tomēr pirmo daļu nepiemēro saņēmējiem, kuri izmanto līdzvērtīgas prakses, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 43. panta 3. punktā.

5. Šā panta 2., 3. un 4. punktu piemēro tikai tad, ja ir izpildīti uz vietas veicamo pārbaužu minimālā daudzuma samazināšanas vispārīgie nosacījumi, kurus Komisija noteikusi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 62. panta 2. punkta b) apakšpunktu. Ja kāds no minētajiem nosacījumiem vai nosacījumiem, kas minēti šā panta 2. vai 3. punktā, vairs nav izpildīts, dalībvalstis nekavējoties atceļ savu lēmumu samazināt uz vietas veicamo pārbaužu minimālo daudzumu un no nākamā pieprasījumu gada attiecīgajām atbalsta shēmām vai atbalsta pasākumiem piemēro uz vietas veicamo pārbaužu minimālo daudzumu, kas paredzēts 30. panta a), b) un f) punktā un/vai 32. pantā.

6. Atkāpjoties no 30. panta g) punkta, ja dalībvalsts ievieš kaņepju audzēšanas iepriekšējās apstiprināšanas sistēmu, uz vietas veicamo pārbaužu minimālo daudzumu var samazināt līdz 20 % platību, kas deklarētas kaņepju audzēšanai, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 32. panta 6. punktā.

Tādā gadījumā dalībvalsts gadu pirms samazinātās kontroles intensitātes piemērošanas paziņo Komisijai savus sīki izstrādātos noteikumus un nosacījumus, kas saistīti ar iepriekšējās apstiprināšanas sistēmu. Visi grozījumi minētajos sīki izstrādātajos noteikumos vai nosacījumos bez liekas kavēšanās tiek paziņoti Komisijai.

2. iedaļa

Pārbaudes uz vietas attiecībā uz platībatkarīgā atbalsta shēmu atbalsta pieteikumiem un platībatkarīgā atbalsta pasākumu maksājuma pieprasījumiem

37. pants

Uz vietas veicamo pārbauzu elementi

1. Pārbaudes uz vietas aptver visus lauksaimniecības zemes gabalus, par kuriem ir pieprasīts atbalsts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 I pielikumā nosauktajām shēmām un/vai par kuriem ir pieprasīts atbalsts saskaņā ar lauku attīstības pasākumiem, kas ietilpst integrētās sistēmas darbības jomā.

Attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 1305/2013 21. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 30. un 34. pantā paredzēto lauku attīstības pasākumu kontroli pārbaudes uz vietas aptver arī visu lauksaimniecībā neizmantojamo zemi, par kuru ir pieprasīts atbalsts.

Kompetentā iestāde, pamatojoties uz kontroles rezultātiem, novērtē to, vai ir nepieciešams atjaunināt atbilstošos atsaucēs zemes gabalus, ņemot vērā Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 5. panta 3. punktu.

2. Pārbaudēs uz vietas veic platību mērīšanu un verificē to, vai ir ievēroti atbilstības kritēriji, saistības un citi pienākumi, kas saistīti ar platību, kuru saņēmējs deklarējis attiecībā uz 1. punktā minētajām atbalsta shēmām un/vai atbalsta pasākumiem.

Attiecībā uz saņēmējiem, kuri iesniedz tiešo maksājumu pieteikumu saskaņā ar shēmām, kas nosauktas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 I pielikumā, un kuru lauksaimniecības platības lielākoties ir platības, kas tiek dabiski uzturētas noganīšanai vai audzēšanai piemērotā stāvoklī, pārbaudē uz vietas verificē arī to, vai šajās platībās ir veikts darbību minimums, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 9. panta 1. punktā.

3. Pārbaudes uz vietas, kas saistītas ar zaļās saimniekošanas praksi, aptver visus pienākumus, kas jāpilda saņēmējam. Attiecīgā gadījumā pārbaudēs uz vietas novērtē arī to, vai ir ievērotas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 44. un 46. pantā minētās robežvērtības, kas vajadzīgas atbrīvojumam no attiecīgās prakses. Šo daļu piemēro arī pārbaudēm uz vietas, ko veic attiecībā uz valsts vai reģionālām vides sertifikācijas shēmām, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 43. panta 3. punkta b) apakšpunktā.

Ja pārbaude uz vietas attiecas uz reģionālo īstenošanu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta 5. punktu, tajā veic arī platības mērīšanu un verificē to pienākumu ievērošanu, ko dalībvalsts uzlikusi saņēmējiem vai saņēmēju grupām.

Ja pārbaude uz vietas attiecas uz kolektīvo īstenošanu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta 6. punktu, šajā pārbaudē:

a) verificē to, vai ir ievēroti tiešā tuvuma kritēriji, kas noteikti saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 47. panta 1. punktu;

b) mēra platību un verificē to, vai ir ievēroti kritēriji, kas noteikti attiecībā uz vienlaidu ekoloģiski nozīmīgām platībām;

- c) vajadzības gadījumā pārbauda to, vai ir izpildīti papildu pienākumi, ko dalībvalsts uzlikusi saņēmējiem vai saņēmēju grupām;
- d) pārbauda to, vai ir izpildīti individuālie zaļās saimniekošanas pienākumi, kas jāpilda saņēmējiem, kuri piedalās kolektīvā īstenošanā.

38. pants

Platības mērīšana

1. Kaut gan ir jāpārbauda visu lauksaimniecības zemes gabalu tiesības pretendēt uz atbalstu, lauksaimniecības zemes gabala platības faktiskā mērīšana, ko veic pārbaudē uz vietas, var aprobežoties ar nejaūšu izlasi, kurā ietilpst vismaz 50 % no lauksaimniecības zemes gabaliem, par kuriem ir iesniegts atbalsta pieteikums un/vai maksājuma pieprasījums saskaņā ar platībatkarīgā atbalsta shēmām un/vai lauku attīstības pasākumiem. Ja šajā izlases pārbaudē tiek konstatētas neatbilstības, izmēra visus lauksaimniecības zemes gabalus, vai arī ekstrapolē no izlases mērījumiem izdarītos secinājumus.

Pirmo daļu nepiemēro lauksaimniecības zemes gabaliem, kas jāpārbauda kā ekoloģiski nozīmīgas platības saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. pantu.

2. Lauksaimniecības zemes gabalu platības mēra ar jebkādiem līdzekļiem, par kuriem ir pierādīts, ka tie nodrošina tādu mērījumu kvalitāti, kas ir vismaz līdzvērtīga Savienības līmenī izstrādāto piemērojamo tehnisko standartu prasībām.

3. Kad iespējams, kompetentā iestāde var izmantot attālo izpēti saskaņā ar 40. pantu un globālās navigācijas satelītu sistēmas (GNSS) līdzekļus.

4. Visiem platības mērījumiem, kas veikti, izmantojot GNSS un/vai ortofotoattēlus, nosaka vienotu pielaides vērtību. Tāpēc lietotie mērinstrumenti ir validēti attiecībā uz validācijas klasi, kas ir vismaz par vienu klasi zemāka nekā noteiktā vienotā pielaides vērtība. Tomēr vienotā pielaides vērtība nedrīkst pārsniegt 1,25 m.

Absolūtā izteiksmē maksimālā pielaide attiecībā uz katru lauksaimniecības zemes gabalu nedrīkst pārsniegt 1,0 ha.

Tomēr attiecībā uz pasākumiem, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1305/2013 21. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 30. un 34. pantā, ciktāl tie attiecas uz meža platībām, dalībvalstis var noteikt piemērotas pielaides, kas nekādā ziņā nedrīkst pārsniegt divkārtotu pielaidi, kas noteikta šā punkta pirmajā daļā.

5. Mērījumā var ņemt vērā lauksaimniecības zemes gabala kopējo platību ar nosacījumu, ka tā ir pilnībā atbalsttiesīga. Pārējos gadījumos ņem vērā atbalsttiesīgo neto platību. Vajadzības gadījumā šim nolūkam var izmantot proporcionalitātes sistēmu, kas minēta Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 10. pantā.

6. Lai aprēķinātu dažādu kultūraugu īpatsvaru kultūraugu dažādošanas vajadzībām, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 44. pantā, mērījumos ņem vērā platību, kas faktiski klāta ar vienu kultūru saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 40. panta 2. punktu. Jauktu kultūru audzēšanas platībās ņem vērā kopējo platību, kurās notiek jauktu kultūru audzēšana saskaņā ar minētās regulas 40. panta 3. punkta pirmo un otro daļu vai kuru aizņem jauktas kultūras saskaņā ar minētās regulas 40. panta 3. punkta trešo daļu.

7. Ja Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 17. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošana var izraisīt to, ka blakus esošie lauksaimniecības zemes gabali, kuros ir viendabīgs zemes pārklājuma tips, tiek mākslīgi sadalīti atsevišķos lauksaimniecības zemes gabalos, mērot platību šiem blakus esošajiem lauksaimniecības zemes gabaliem ar viendabīgu zemes pārklājuma tipu, tiek iegūts viens vienots attiecīgo lauksaimniecības zemes gabalu mērījums.

8. Vajadzības gadījumā veic divus atsevišķus mērījumus – lauksaimniecības zemes gabalā attiecībā uz pamata maksājuma shēmu vai vienotā platībmaksājuma shēmu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 III sadaļas 1. nodaļu un telpiski atšķirīgā lauksaimniecības zemes gabalā, kas pārklājas, attiecībā uz pārējam platībatkarīgā atbalsta shēmām un/vai lauku attīstības pasākumiem.

39. pants

Atbilstības nosacījumu verificācija

1. Lauksaimniecības zemes gabalu atbalsttiesīgumu verificē ar jebkuriem piemērotiem līdzekļiem. Minētā verificācija vajadzības gadījumā ietver arī kultūraugu verificāciju. Šajā sakarībā vajadzības gadījumā tiek pieprasīti papildu pierādījumi.
2. Attiecībā uz ilggadīgajiem zālājiem, ko var izmantot noganīšanai un kas veido daļu no iedibinātas vietējās prakses, ja stiebrzāles un citi lopbarības zālaugi parasti nav dominējoši ganību teritorijās, atbalsttiesīgajai platībai, kura izmērīta saskaņā ar šīs regulas 38. pantu, vajadzības gadījumā var piemērot samazinājuma koeficientu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 32. panta 5. punktu. Ja platību izmanto kopīgi, kompetentās iestādes attiecina to uz individuāliem saņēmējiem proporcionāli platības izmantojumam vai izmantošanas tiesībām.
3. Ainavas iezīmes, kuras saņēmēji deklarējuši kā ekoloģiski nozīmīgas platības un kuras nav iekļautas atbalsttiesīgajā platībā saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 9. un 10. pantu, verificē saskaņā ar tādiem pašiem principiem kā atbalsttiesīgo platību.
4. Attiecībā uz lauku attīstības pasākumu kontroli un gadījumos, kad dalībvalstis paredz, ka konkrētus uz vietas veicamās pārbaudes elementus var īstenot, pamatojoties uz izlasi, minētā izlase nodrošina ticamu un reprezentatīvu kontroli. Dalībvalstis nosaka izlases veidošanas kritērijus. Ja minētās izlases pārbaudē tiek konstatētas neatbilstības, izlases apjomu un aptvērumu attiecīgi paplašina.

40. pants

Pārbaudes ar attālo izpēti

Ja dalībvalsts veic pārbaudes uz vietas, izmantojot attālo izpēti, kompetentā iestāde:

- a) veic visu pārbaudāmajā atbalsta pieteikumā un/vai maksājuma pieprasījumā iekļauto lauksaimniecības zemes gabalu (no satelīta vai gaisa uzņemto) ortofotoattēlu interpretāciju, lai varētu noteikt zemes pārklājuma tipus un vajadzības gadījumā kultūraugu tipu, un izmērīt platību;
- b) veic visu to lauksaimniecības zemes gabalu fiziskas pārbaudes uz vietas, attiecībā uz kuriem fotoattēlu interpretācija nedod kompetentajai iestādei iespēju apmierinoši verificēt platību deklarācijas pareizību;
- c) veic visas pārbaudes, kas nepieciešamas, lai verificētu to, vai attiecībā uz lauksaimniecības zemes gabaliem ir ievēroti atbilstības kritēriji, saistības un citi pienākumi;
- d) veic alternatīvas darbības platības izmērīšanai saskaņā ar 38. panta 1. punktu, ja kāda zemes gabala attēli nav pieejami.

41. pants

Kontroles ziņojums

1. Par katru saskaņā ar šo iedaļu veikto pārbaudi uz vietas sagatavo kontroles ziņojumu, kas dod iespēju pārskatīt ziņas par veiktajām pārbaudēm un izdarīt secinājumus par atbilstības kritēriju, saistību un citu pienākumu ievērošanu. Ziņojumā konkrēti norāda:

- a) pārbaudītās atbalsta shēmas vai atbalsta pasākumus, atbalsta pieteikumus vai maksājuma pieprasījumus;
- b) klātesošās personas;

- c) pārbaudītos lauksaimniecības zemes gabalus, izmērītos lauksaimniecības zemes gabalus, attiecīgā gadījumā arī mērījumu rezultātus par katru izmērīto lauksaimniecības zemes gabalu un izmantotās mērīšanas metodes;
- d) attiecīgā gadījumā tās lauksaimniecībā neizmantojamās zemes mērījumu rezultātus, par kuru ir pieprasīts atbalsts saskaņā ar lauku attīstības pasākumiem, un izmantotās mērīšanas metodes;
- e) to, vai atbalsta saņēmējs tika iepriekš brīdināts par pārbaudi, un ja jā, iepriekšējā paziņojuma laikā;
- f) norādes par visiem konkrētajiem kontroles pasākumiem, kas jāveic saistībā ar individuālām tiešo maksājumu atbalsta shēmām vai lauku attīstības atbalsta shēmām;
- g) norādi par visiem turpmākajiem kontroles pasākumiem, kas veikti;
- h) norādi par visām konstatētajām neatbilstībām, kas būtu savstarpēji jāpaziņo saistībā ar citām atbalsta shēmām, atbalsta pasākumiem un/vai savstarpējo atbilstību;
- i) norādi par visām konstatētajām neatbilstībām, attiecībā uz kurām nākamajos gados būtu jāveic turpinājuma darbs.

2. Saņēmējam pārbaudes laikā dod iespēju parakstīt ziņojumu, lai apliecinātu viņa klātbūtni pārbaudē, un pievienot savas piezīmes. Ja dalībvalstis izmanto kontroles ziņojumu, kas pārbaudes laikā sagatavots elektroniski, kompetentā iestāde nodrošina saņēmējam iespēju to elektroniski parakstīt, vai arī šo kontroles ziņojumu nekavējoties nosūta saņēmējam, dodot iespēju to parakstīt un pievienot piezīmes. Ja tiek konstatētas neatbilstības, saņēmējs saņem kontroles ziņojuma kopiju.

Ja pārbaude uz vietas tiek veikta, izmantojot attālo izpēti saskaņā ar 40. pantu, dalībvalstis var nolemt nedot saņēmējam iespēju parakstīt kontroles ziņojumu, ja minētajā pārbaudē ar attālo izpēti neatbilstība nav konstatēta. Ja šādās pārbaudēs ir konstatētas neatbilstības, dod iespēju parakstīt ziņojumu, pirms kompetentā iestāde, pamatojoties uz pārbaudes konstatējumiem, izdara secinājumus par atbalsta samazināšanu, atteikšanu, atsaukšanu vai sodiem.

3. iedaļa

Ganāmpulka atbalsta pieteikumu un ar dzīvniekiem saistītā atbalsta pasākumu maksājuma pieprasījumu pārbaudes uz vietas

42. pants

Pārbaudes uz vietas

1. Pārbaudēs uz vietas verificē visu atbilstības kritēriju, saistību un citu pienākumu ievērošanu, un tās attiecas uz visiem dzīvniekiem, par kuriem ir iesniegti atbalsta pieteikumi vai maksājuma pieprasījumi saskaņā ar dzīvnieku atbalsta shēmām vai ar dzīvniekiem saistītā atbalsta pasākumiem, kuri jāpārbauda.

Ja dalībvalsts ir noteikusi laikposmu saskaņā ar 21. panta 1. punkta d) apakšpunktu, vismaz 50 % uz vietas veicamo pārbažu minimālā daudzuma, kas paredzēts 32. vai 33. pantā, sadala pa visu minēto laikposmu, kas paredzēts attiecīgajai dzīvnieku atbalsta shēmai vai ar dzīvniekiem saistītā atbalsta pasākumam.

Ja dalībvalsts izmanto iespēju, kas paredzēta 21. panta 3. punktā, pārbauda arī potenciāli atbalsttiesīgos dzīvniekus, kas definēti Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 2. panta 1. punkta otrās daļas 17) apakšpunktā.

Pārbaudes uz vietas jo īpaši ietver pārbaudi par to, vai saimniecībā esošo dzīvnieku skaits, par kuriem iesniegti atbalsta pieteikumi un/vai maksājuma pieprasījumi, un attiecīgā gadījumā potenciāli atbalsttiesīgo dzīvnieku skaits atbilst reģistros ierakstītajam dzīvnieku skaitam un dzīvnieku skaitam, kas paziņots elektroniskajai dzīvnieku datubāzei.

2. Pārbaudes uz vietas ietver arī pārbaudes:

- a) par reģistra ierakstu un elektroniskajai dzīvnieku datubāzei nosūtīto paziņojumu pareizību un saskanību, ko nosaka, pamatojoties uz tādu apliecinājošu dokumentu izlasi kā pirkšanas un pārdošanas rēķini, kaušanas apliecības, veterinārie sertifikāti un attiecīgā gadījumā dzīvnieku pasēs vai pārvietošanas dokumenti attiecībā uz dzīvniekiem, par kuriem atbalsta pieteikumi vai maksājuma pieprasījumi ir iesniegti sešu mēnešu laikā pirms pārbaudes uz vietas; tomēr, ja tiek atklātas novirzes, pārbaude aptver laikposmu, kas sākas 12 mēnešus pirms pārbaudes uz vietas;
- b) par to, vai liellopi un aitas/kazas ir identificēti ar krotālijām vai citiem identifikācijas līdzekļiem, vai attiecīgā gadījumā tiem ir dzīvnieku pasēs vai pārvietošanas dokumenti, vai tie ir ierakstīti reģistrā un pienācīgi paziņoti elektroniskajai dzīvnieku datubāzei.

Pārbaudes, kas minētas pirmās daļas b) apakšpunktā, var veikt uz nejaušas izlases pamata. Ja šajā izlases pārbaudē tiek konstatētas neatbilstības, pārbauda visus dzīvniekus vai ekstrapolē no izlases izdarītos secinājumus.

43. pants

Kontroles ziņojums attiecībā uz dzīvnieku atbalsta shēmām un ar dzīvniekiem saistītā atbalsta pasākumiem

1. Par katru saskaņā ar šo iedaļu veikto pārbaudi uz vietas sagatavo kontroles ziņojumu, kas dod iespēju pārskatīt ziņas par veiktajām pārbaudēm. Ziņojumā konkrēti norāda:

- a) pārbaudītās dzīvnieku atbalsta shēmas un/vai ar dzīvniekiem saistītā atbalsta pasākumus, un ganāmpulka atbalsta pieteikumus un/vai maksājuma pieprasījumus;
- b) klātesošās personas;
- c) konstatēto dzīvnieku skaitu un veidu un attiecīgā gadījumā krotāliju numurus, ierakstus reģistrā un elektroniskajās dzīvnieku datubāzēs, un visus pārbaudītos apliecinājošos dokumentus, pārbaudžu rezultātus un attiecīgā gadījumā īpašus novērojumus par atsevišķiem dzīvniekiem un/vai to identifikāciju kodu;
- d) to, vai saņēmējs ir iepriekš brīdināts par apmeklējumu, un ja jā, iepriekšējā paziņojuma laikā. Tad, ja ir pārsniegts 48 stundu termiņš, kas minēts 25. pantā, kontroles ziņojumā norāda pārsnieguma iemeslu;
- e) norādes par īpašiem kontroles pasākumiem, kas jāveic attiecībā uz dzīvnieku atbalsta shēmām un/vai ar dzīvniekiem saistītā atbalsta pasākumiem;
- f) norādi par visiem turpmākajiem kontroles pasākumiem, kas jāveic.

2. Saņēmējam pārbaudes laikā dod iespēju parakstīt ziņojumu, lai apliecinātu viņa klātbūtni pārbaudē, un pievienot savas piezīmes. Ja dalībvalstis izmanto kontroles ziņojumu, kas pārbaudes laikā sagatavots elektroniski, kompetentā iestāde nodrošina saņēmējam iespēju to elektroniski parakstīt, vai arī šo kontroles ziņojumu nekavējoties nosūta saņēmējam, dodot iespēju to parakstīt un pievienot piezīmes. Ja ir konstatētas neatbilstības, saņēmējs saņem kontroles ziņojuma kopiju.

3. Ja dalībvalstis veic pārbaudes uz vietas saskaņā ar šo regulu kopā ar pārbaudēm, kas paredzētas Regulā (EK) Nr. 1082/2003, kontroles ziņojumu papildina ar ziņojumiem saskaņā ar minētās regulas 2. panta 5. punktu.

4. Ja pārbaudēs uz vietas, kas veiktas saskaņā ar šo regulu, konstatē neatbilstību Regulas (EK) Nr. 1760/2000 I sadaļai vai Regulai (EK) Nr. 21/2004, iestādēm, kuras atbild par minēto regulu īstenošanu, nekavējoties nosūta šajā pantā minētā kontroles ziņojuma kopijas.

IV NODAĻA

Īpašie noteikumi

44. pants

Noteikumi par kontroles rezultātiem attiecībā uz reģionālām vai kolektīvām ekoloģiski nozīmīgajām platībām

Reģionālas vai kolektīvas īstenošanas gadījumā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta 5. vai 6. punktu kopīgo noteikto vienlaidu ekoloģiski nozīmīgo platību lielumu attiecina uz katru dalībnieku proporcionāli viņa daļai kopīgajās ekoloģiskajās platībās, pamatojoties uz viņa deklarāciju saskaņā ar šīs regulas 18. pantu.

Lai Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 26. pantu piemērotu katram dalībniekam, kas piedalās reģionālā vai kolektīvā īstenošanā, noteiktā ekoloģiski nozīmīgā platība ir summa, ko veido noteikto kopīgo ekoloģiski nozīmīgo platību attiecinātā daļa, kas minēta šā panta pirmajā daļā, un ekoloģiski nozīmīgās platības, kas noteiktas attiecībā uz individuālo pienākumu.

45. pants

Tetrahidrokanabinola saturs pārbaude kaņepju kultūrā

1. Regulas (ES) Nr. 1307/2013 32. panta 6. punkta piemērošanas vajadzībām dalībvalstis izveido sistēmu, ko izmanto, lai noteiktu tetrahidrokanabinola (turpmāk "THC") saturu kultūraugos, kā izklāstīts šīs regulas I pielikumā.

2. Dalībvalsts kompetentā iestāde kārtā uzskaiti par konstatēto THC saturu. Šajā uzskaitē attiecībā uz katru šķirni iekļauj vismaz katra parauga THC saturu, kas izteikts procentos ar divām zīmēm aiz komata, izmantoto procedūru, veikto pārbažu skaitu, norādi par parauga ņemšanas vietu un valsts mērogā veiktajiem pasākumiem.

3. Ja attiecīgās šķirnes visu paraugu vidējais THC saturs pārsniedz Regulas (ES) Nr. 1307/2013 32. panta 6. punktā noteikto saturu, nākamajā pieprasījumu gadā attiecībā uz konkrēto šķirni dalībvalstis izmanto šīs regulas I pielikumā paredzēto B procedūru. Šo procedūru izmanto turpmāko pieprasījumu gadu laikā, ja vien visu attiecīgās šķirnes analīžu rezultāti neliecina, ka THC saturs ir zemāks par to, kāds norādīts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 32. panta 6. punktā.

Ja otro gadu pēc kārtas attiecīgās šķirnes visu paraugu vidējais THC saturs pārsniedz Regulas (ES) Nr. 1307/2013 32. panta 6. punktā noteikto saturu, dalībvalsts paziņo Komisijai par atļauju aizliegt šīs šķirnes tirdzniecību saskaņā ar Padomes Direktīvas 2002/53/EK⁽¹⁾ 18. pantu. Šādu paziņojumu nosūta vēlākais līdz attiecīgā pieprasījumu gada 15. novembrim. No nākamā pieprasījumu gada par šķirni, attiecībā uz kuru iesniegts šāds lūgums, tiešos maksājumus attiecīgajā dalībvalstī saņemt nevar.

(¹) Padomes 2002. gada 13. jūnija Direktīva 2002/53/EK par lauksaimniecības augu sugu šķirņu kopējo katalogu (OV L 193, 20.7.2002., 1. lpp.).

4. Kaņepju kultūras vismaz 10 dienas pēc noziedēšanas turpina audzēt parastos augšanas apstākļos saskaņā ar vietējo praksi tā, lai varētu veikt 1., 2. un 3. punktā paredzētās pārbaudes.

Tomēr dalībvalstis var atļaut novākt kaņepes pēc ziedēšanas sākuma, taču pirms beidzas 10 dienu laikposms pēc noziedēšanas, ja inspektori norāda, kuras katra attiecīgā lauka reprezentatīvās daļas jāturpina audzēt vismaz 10 dienas pēc noziedēšanas, lai varētu veikt pārbaudi saskaņā ar I pielikumā noteikto metodi.

5. Paziņojumu, kas minēts 3. punktā, sniedz saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 792/2009 ⁽¹⁾.

IV SADAĻA

AR PLATĪBU UN DZĪVNIKIEM NESAIŠTĪTI LAUKU ATTĪSTĪBAS PASĀKUMI

I NODAĻA

Ievada noteikums

46. pants

Darbības joma

Šo sadaļu piemēro izdevumiem, kas radušies saistībā ar pasākumiem, kuri paredzēti Regulas (ES) Nr. 1305/2013 14.–20. pantā, 21. panta 1. punktā, izņemot gada piemaksu saskaņā ar a) un b) apakšpunktu, 27. pantā, 28. panta 9. punktā, 35. pantā, 36. pantā un 51. panta 2. punktā, Regulas (ES) Nr. 1303/2013 35. panta 1. punktā un Regulas (EK) Nr. 1698/2005 20. pantā, 36. panta a) punkta vi) apakšpunktā, b) punkta ii), vi) un vii) apakšpunktā, 36. panta b) punkta i) un iii) apakšpunktā, ciktāl tas attiecas uz izveidošanas izmaksām, 52. pantā un 63. pantā.

II NODAĻA

Pārbaudes

1. iedaļa

Vispārīgi noteikumi

47. pants

Lauku attīstības atbalsta pieteikumi, maksājuma pieprasījumi un citas deklarācijas

1. Dalībvalstis paredz atbilstošas procedūras, saskaņā ar kurām iesniedz lauku attīstības atbalsta pieteikumus, maksājuma pieprasījumus un citas deklarācijas saistībā ar lauku attīstības pasākumiem, kuri nav saistīti ar platību vai dzīvniekiem.

2. Attiecībā uz pasākumiem, kas paredzēti Regulas (ES) Nr. 1305/2013 15. panta 1. punkta b) apakšpunktā, 16. panta 1. punktā, 19. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 27. pantā, saņēmējs iesniedz ikgadēju maksājuma pieprasījumu.

2. iedaļa

Pārbažu noteikumi

48. pants

Administratīvās pārbaudes

1. Administratīvās pārbaudes veic par visiem lauku attīstības atbalsta pieteikumiem, maksājuma pieprasījumiem vai citām deklarācijām, kas saņēmējam vai trešai personai ir jāiesniedz, un tās aptver visus elementus, kurus var un ir lietderīgi pārbaudīt administratīvajās pārbaudēs. Saskaņā ar procedūras prasībām tiek izdarīti pieraksti par veikto kontroles darbu, verificācijas rezultātiem un pasākumiem, kas veikti neatbilstību gadījumā.

⁽¹⁾ Komisijas 2009. gada 31. augusta Regula (EK) Nr. 792/2009, ar ko nosaka kārtību, kādā dalībvalstis Komisijai paziņo informāciju un dokumentus, kas pieprasīti, īstenojot tirgu kopīgo organizāciju, tiešo maksājumu režīmu, lauksaimniecības produktu veicināšanas pasākumus, kā arī režīmus, ko piemēro attālākajiem reģioniem un Egejas jūras nelielajām salām (OV L 228, 1.9.2009., 3. lpp.).

2. Lauku attīstības atbalsta pieteikumu administratīvajās pārbaudēs pārliecinās par darbības atbilstību piemērojamajiem pienākumiem, kas noteikti Savienības vai valsts tiesību aktos vai lauku attīstības programmā, tostarp saistībā ar publisko iepirkumu, valsts atbalstu un citiem obligātajiem standartiem un prasībām. Pārbaudēs jo īpaši verificē:

- a) saņēmēja tiesības pretendēt uz atbalstu;
- b) atbilstības kritēriju, saistību un citu pienākumu ievērošanu darbībā, par kuru pieprasīts atbalsts;
- c) atbilstību atlases kritērijiem;
- d) tiesības pretendēt uz atbalstu par darbības izmaksām, tostarp atbilstību izmaksu kategorijai vai aprēķinu metodei, kas jāizmanto, ja darbība vai tās daļa ietilpst Regulas (ES) Nr. 1303/2013 67. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunkta darbības jomā;
- e) attiecībā uz izmaksām, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1303/2013 67. panta 1. punkta a) apakšpunktā, izņemot ieguldījumus natūrā un amortizāciju, – iesniegto izmaksu pamatotību. Izmaksas novērtē, izmantojot piemērotu vērtēšanas sistēmu, piemēram, atsauces izmaksas, dažādu piedāvājumu salīdzinājumu vai vērtēšanas komiteju.

3. Maksājuma pieprasījumu administratīvajās pārbaudēs, ja tas ir attiecīgajam pieprasījumam atbilstoši, jo īpaši verificē:

- a) pabeigto darbību salīdzinājumā ar darbību, par kuru tika iesniegts atbalsta pieteikums un piešķirts atbalsts;
- b) radušās izmaksas un veiktos maksājumus.

4. Administratīvās pārbaudes ietver procedūras, kas izslēdz nelikumīgu divkāršu finansējumu no citām Savienības vai valsts shēmām un iepriekšējā plānošanas perioda. Ja saņemts finansējums no citiem avotiem, minētajās pārbaudēs pārliecinās par to, ka kopējais saņemtais atbalsts nepārsniedz maksimālās pieļaujamās summas vai atbalsta likmes.

5. Ieguldījumu darbību administratīvās pārbaudes ietver vismaz vienu atbilstīgu darbības vai ieguldījumu vietas apmeklējumu, kurā verificē ieguldījuma faktisku īstenošanu.

Tomēr kompetentā iestāde var nolemt neveikt šādus apmeklējumus, piemēram, šādu pietiekami pamatotu iemeslu dēļ:

- a) darbība ir iekļauta izlasē, ko pārbaudīs uz vietas saskaņā ar 49. pantu;
- b) kompetentā iestāde uzskata, ka attiecīgā darbība ir neliels ieguldījums;
- c) kompetentā iestāde uzskata, ka atbalsta saņemšanas nosacījumu neizpildes risks ir neliels vai ka ieguldījuma neveikšanas risks ir neliels.

Otrajā daļā minēto lēmumu un tā pamatojumu dokumentē.

49. pants

Pārbaudes uz vietas

1. Dalībvalstis, pamatojoties uz piemērotu izlasi, organizē apstiprināto darbību pārbaudes uz vietas. Minētās pārbaudes pēc iespējas lielākā mērā veic pirms galīgā maksājuma par darbību.

2. Inspektori, kas veic pārbaudes uz vietas, nedrīkst būt bijuši iesaistīti tās pašas darbības administratīvajās pārbaudēs.

50. pants

Kontroles intensitāte un izlase attiecībā uz pārbaudēm uz vietas

1. Izdevumi, kurus aptver pārbaudes uz vietas, veido vismaz 5 % no 46. pantā minētajiem izdevumiem, kurus līdzfinansē Eiropas Lauksaimniecības fonds lauku attīstībai (ELFLA) un kuri maksājumu aģentūrai jāsamaksā katrā kalendārā gadā.

Ja par darbību, kuru pārbauda uz vietas, ir saņemts avansa maksājums vai starpmaksājumi, minētos maksājumus uzskaita attiecībā pret izdevumiem, kurus aptver pārbaudes uz vietas, kā minēts pirmajā daļā.

2. Vērtējot, vai ir sasniegts 1. punktā minētais minimālais daudzums, ņem vērā tikai līdz attiecīgā kalendārā gada beigām veiktās pārbaudes.

Vērtējot, vai ir sasniegts 1. punktā minētais minimālais daudzums, neņem vērā maksājuma pieprasījumus, kas administratīvajā pārbaudē atzīti par tādiem, par kuriem nav tiesību pretendēt uz atbalstu.

3. Vērtējot, vai ir sasniegts 1. punktā minētais minimālais daudzums, var ņemt vērā tikai pārbaudes, kas atbilst visām 49. un 51. panta prasībām.

4. Izvēloties apstiprinātās darbības, kas jāpārbauda saskaņā ar 1. punktu, jo īpaši ņem vērā:

- a) nepieciešamību pārbaudīt pietiekami daudz dažāda veida un lieluma darbības;
- b) riska faktorus, kas apzināti valsts vai Savienības pārbaudēs;
- c) veidu, kā darbība ietekmē kļūdu risku lauku attīstības programmas īstenošanā;
- d) nepieciešamību nodrošināt līdzsvaru starp pasākumiem un dažādām darbībām;
- e) nepieciešamību pēc nejaušās izvēles principa atlasīt no 30 % līdz 40 % izdevumu.

5. Ja pārbaudēs uz vietas atklāj būtisku neatbilstību saistībā ar kādu atbalsta pasākumu vai darbības veidu, kompetentā iestāde nākamajā kalendārā gadā līdz atbilstošam līmenim palielina kontroles intensitāti attiecībā uz konkrēto pasākumu vai darbības veidu.

6. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis var nolemt samazināt katru kalendāro gadu uz vietas veicamo pārbaudu minimālo daudzumu, kas minēts 1. punktā, līdz 3 % no summas, ko līdzfinansē ELFLA.

Dalībvalstis var piemērot pirmo daļu tikai tad, ja ir izpildīti uz vietas veicamo pārbaudu minimālā daudzuma samazināšanas vispārīgie nosacījumi, kurus Komisija noteikusi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 62. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

Ja kāds no otrajā daļā minētajiem nosacījumiem vairs nav izpildīts, dalībvalstis nekavējoties atceļ lēmumu samazināt uz vietas veicamo pārbaudu minimālo daudzumu. Sākot no nākamā kalendārā gada, tās piemēro uz vietas veicamo pārbaudu minimālo daudzumu, kas minēts 1. punktā.

51. pants

Uz vietas veicamo pārbaudu saturs

1. Pārbaudēs uz vietas verificē to, vai darbība ir īstenota saskaņā ar piemērojamajiem noteikumiem, un tā aptver visus atbilstības kritērijus, saistības un citus pienākumus, kuri saistīti ar atbalsta piešķiršanas nosacījumiem un kurus iespējams pārbaudīt apmeklējuma laikā. Tajās pārbauda to, vai par darbību ir tiesības pretendēt uz ELFLA atbalstu.

2. Pārbaudēs uz vietas verificē saņēmēja deklarēto datu pareizību, salīdzinot tos ar attiecīgajiem dokumentiem.

Tās ietver verifikāciju par to, vai saņēmēja iesniegtos maksājuma pieprasījumus pamato grāmatvedības vai citi dokumenti, un vajadzības gadījumā arī maksājuma pieprasījuma datu pareizības pārbaudi, kura pamatojas uz trešo personu rīcībā esošiem datiem vai komercdokumentiem.

3. Pārbaudēs uz vietas verificē to, vai darbības izmantojums vai plānotais izmantojums atbilst tam izmantojumam, kurš aprakstīts lauku attīstības atbalsta pieteikumā un par kuru piešķirts atbalsts.

4. Izņemot ārkārtas apstākļus, ko pienācīgi dokumentē un pamato kompetentās iestādes, pārbaudes uz vietas ietver tā objekta apmeklējumu, kurā darbība tiek īstenota, vai – ja darbība ir nemateriāla – darbības īstenotāja apmeklējumu.

52. pants

Ex post pārbaudes

1. Ieguldījumu darbību *ex post* pārbaudes tiek veiktas, lai verificētu to, kā tiek ievērotas saistības, kas noteiktas atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1303/2013 71. pantam vai sīki izklāstītas lauku attīstības programmā.

2. Katrā kalendārajā gadā *ex post* pārbaudes aptver vismaz 1 % no ELFLA izdevumiem par ieguldījumu darbībām, uz kurām joprojām attiecas 1. punktā minētās saistības un par kurām no ELFLA veikts galīgais maksājums. Ņem vērā tikai līdz attiecīgā kalendārā gada beigām veiktās pārbaudes.

3. To darbību izlase, kuras jāpārbauda saskaņā ar 1. punktu, pamatojas uz dažādu darbību, darbību veidu vai pasākumu riska analīzi un finansiālo ietekmi. No 20 % līdz 25 % izlases atlasa pēc nejaušības principa.

53. pants

Kontroles ziņojums

1. Par katru saskaņā ar šo iedaļu veikto pārbaudi uz vietas sagatavo kontroles ziņojumu, kas dod iespēju pārskatīt ziņas par veiktajām pārbaudēm. Ziņojumā jo īpaši norāda:

- a) pārbaudītos pasākumus un pieteikumus vai maksājuma pieprasījumus;
- b) klātesošās personas;
- c) to, vai saņēmējs ir brīdināts par apmeklējumu, un ja jā, iepriekšējā paziņojuma laiku;
- d) pārbaudžu rezultātus un attiecīgā gadījumā konkrētas piezīmes;
- e) visus turpmākos kontroles pasākumus, kas jāveic.

2. Šā panta 1. punktu *mutatis mutandis* piemēro *ex post* pārbaudēm, ko veic saskaņā ar šo iedaļu.

3. Saņēmējam pārbaudes laikā dod iespēju parakstīt ziņojumu, lai apliecinātu viņa klātbūtni pārbaudē, un pievienot savas piezīmes. Ja dalībvalstis izmanto kontroles ziņojumu, kas pārbaudes laikā sagatavots elektroniski, kompetentā iestāde nodrošina saņēmējam iespēju to elektroniski parakstīt, vai arī šo kontroles ziņojumu nekavējoties nosūta saņēmējam, dodot iespēju to parakstīt un pievienot piezīmes. Ja tiek konstatētas neatbilstības, saņēmējs saņem kontroles ziņojuma kopiju.

3. iedaļa

Noteikumi par konkrētu pasākumu pārbaudēm

54. pants

Zināšanu pārneses un informācijas pasākumi

Kompetentā iestāde verificē atbilstību prasībai, ka strukturām, kas piedāvā zināšanu pārneses un informācijas pakalpojumus, jābūt piemērotām spējām, kā paredzēts Regulas (ES) Nr. 1305/2013 14. panta 3. punktā. Kompetentā iestāde verificē lauku saimniecību un mežu pieredzes apmaiņas shēmu un apmeklējumu saturu un ilgumu saskaņā ar minētās regulas 14. panta 5. punktu. Minēto verificēšanu veic administratīvajās pārbaudēs un, pamatojoties uz izlasi, pārbaudēs uz vietas.

55. pants

Konsultāciju pakalpojumi, lauku saimniecību pārvaldības un lauku saimniecību atbalsta pakalpojumi

Attiecībā uz darbībām, kas paredzētas Regulas (ES) Nr. 1305/2013 15. panta 1. punkta a) un c) apakšpunktā, kompetentā iestāde verificē atbilstību prasībai, ka iestādēm vai strukturām, kas izvēlētas konsultāciju sniegšanai, jābūt piemērotiem resursiem un ka atlases procedūra ir notikusi publiskā iepirkuma formā, kā paredzēts minētās regulas 15. panta 3. punktā. Minēto verificēšanu veic administratīvajās pārbaudēs un, pamatojoties uz izlasi, pārbaudēs uz vietas.

56. pants

Lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmas

Attiecībā uz pasākumu, kas paredzēts Regulas (ES) Nr. 1305/2013 16. pantā, kompetentā iestāde vajadzības gadījumā var izmantot no citiem dienestiem, strukturām vai organizācijām saņemtos pierādījumus, lai verificētu pienākumu un atbilstības kritēriju ievērošanu. Tomēr kompetentajai iestādei ir jāpārlicinās par to, vai konkrētais dienests, struktūra vai organizācija savā darbībā ievēro standartu, kas ir pietiekams, lai pārbaudītu pienākumu un atbilstības kritēriju ievērošanu. Tāpēc kompetentā iestāde veic administratīvās pārbaudes un, pamatojoties uz izlasi, pārbaudes uz vietas.

57. pants

Lauku saimniecību un darījumdarbības attīstība

Attiecībā uz darbībām, kas paredzētas Regulas (ES) Nr. 1305/2013 19. panta 1. punkta a) apakšpunktā, kompetentā iestāde veic administratīvās pārbaudes un, pamatojoties uz izlasi, pārbaudes uz vietas, lai verificētu atbilstību:

- a) darījumdarbības plānam saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1305/2013 19. panta 4. un 5. punktu un Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 808/2014 ⁽¹⁾ 8. pantu, gados jaunu lauksaimnieku gadījumā – arī prasībai, ka tiem jāatbilst aktīvā lauksaimnieka definīcijai, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1305/2013 19. panta 4. punktā;

⁽¹⁾ Komisijas 2014. gada 17. jūlija Īstenošanas regula (ES) Nr. 808/2014, ar kuru paredz noteikumus, kā piemērot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1305/2013 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) (skatīt šā Oficiālā Vēstneša 18. lappusi).

- b) noteikumam par atvieglojumu laikposmu, ko atvēl aroda prasmju apguves nosacījuma izpildei un kas minēts Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 807/2014 ⁽¹⁾ 2. panta 3. punktā.

58. pants

Ražotāju grupu un organizāciju izveide

Attiecībā uz pasākumu, kas paredzēts Regulas (ES) Nr. 1305/2013 27. pantā, dalībvalstis atzīst ražotāju grupu pēc tam, kad ir verificēta grupas atbilstība minētā panta 1. punktā noteiktajiem kritērijiem un valsts noteikumiem. Pēc atzīšanas kompetentā iestāde verificē pastāvīgu atbilstību atzīšanas kritērijiem un darījumdarbības plānam saskaņā ar minētās regulas 27. panta 2. punktu, veicot administratīvās pārbaudes un vismaz vienu reizi piecu gadu laikā pārbaudi uz vietas.

59. pants

Riska pārvaldība

Attiecībā uz īpašo atbalstu, kas paredzēts Regulas (ES) Nr. 1305/2013 36. pantā, kompetentā iestāde veic administratīvās pārbaudes un, pamatojoties uz izlasi, pārbaudes uz vietas, lai jo īpaši verificētu:

- a) to, vai lauksaimniekiem bija tiesības pretendēt uz atbalstu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1305/2013 36. panta 2. punktu;
- b) pārbaudot pieteikumus kopfondu maksājumiem, kas paredzēti Regulas (ES) Nr. 1305/2013 36. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā, – to, vai saistītajiem lauksaimniekiem ir pilnībā izmaksāta kompensācija saskaņā ar minētās regulas 36. panta 3. punktu.

60. pants

LEADER

1. Dalībvalstis ievieš piemērotu sistēmu vietējo rīcības grupu pārraudzībai.
2. Attiecībā uz izdevumiem, kas radušies saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1303/2013 35. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu, dalībvalstis ar oficiālu aktu šīs regulas 48. pantā minēto administratīvo pārbaudžu veikšanu var deleģēt vietējām rīcības grupām. Tomēr dalībvalstis saglabā atbildību par to, lai tiktu verificētas šo vietējo rīcības grupu administratīvās un kontroles spējas, kas vajadzīgas minētā darba veikšanai.

Pirmajā daļā minētās deleģēšanas gadījumā kompetentā iestāde veic vietējo rīcības grupu regulāras pārbaudes, tostarp grāmatvedības pārbaudes un atkārtotas administratīvās pārbaudes, kas pamatojas uz izlasi.

Kompetentā iestāde veic arī šīs regulas 49. pantā minētās pārbaudes uz vietas. Attiecībā uz izdevumu pārbaudes izlasi saistībā ar LEADER piemēro vismaz tādu pašu procentuālo daļu, kāda minēta šīs regulas 50. pantā.

3. Attiecībā uz izdevumiem, kas radušies saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1303/2013 35. panta 1. punkta a), d) un e) apakšpunktu un minētās regulas 35. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu, ja vietējā rīcības grupa pati ir atbalsta saņēmēja, administratīvās pārbaudes veic personas, kuras ir neatkarīgas no attiecīgās vietējās rīcības grupas.

⁽¹⁾ Komisijas 2014. gada 11. marta Deleģētā regula (ES) Nr. 807/2014, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1305/2013 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un ievieš pārejas noteikumus (skatīt šā Oficiālā Vēstneša 1. lappusi).

61. pants

Procentu likmes un garantijas maksas subsīdijas

1. Attiecībā uz izdevumiem, kas radušies saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1303/2013 69. panta 3. punkta a) apakšpunktu, administratīvās pārbaudes un pārbaudes uz vietas veic attiecībā uz saņēmēju un atkarībā no attiecīgās darbības īstenošanas. Riska analizē, ko veic saskaņā ar šīs regulas 50. pantu, vismaz vienu reizi iekļauj attiecīgo darbību, pamatojoties uz subsīdijas diskontēto vērtību.

2. Kompetentā iestāde, veicot finanšu starpniekiestādēs un saņēmēja administratīvās pārbaudes un vajadzības gadījumā arī apmeklējumus uz vietas, pārliecinās par to, vai maksājumi šīm finanšu starpniekiestādēm atbilst Savienības tiesību aktiem un nolīgumam, kas noslēgts starp maksājumu aģentūru un finanšu starpniekiestādi.

3. Ja procentu likmes vai garantijas maksas subsīdijas apvieno ar finanšu instrumentiem vienā darbībā, kas paredzēta tiem pašiem galasaņēmējiem, kompetentā iestāde galasaņēmēja pārbaudes veic tikai gadījumos, kas paredzēti Regulas (ES) Nr. 1303/2013 40. panta 3. punktā.

62. pants

Tehniskā palīdzība pēc dalībvalstu ierosmes

Attiecībā uz izdevumiem, kas radušies saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1305/2013 51. panta 2. punktu, *mutatis mutandis* piemēro šīs regulas 48.–51. un 53. pantu.

Administratīvās pārbaudes, kas minētas 48. pantā, un pārbaudes uz vietas, kas minētas 49. pantā, veic subjekts, kas ir funkcionāli neatkarīgs no subjekta, kurš atļauj tehniskās palīdzības maksājumu.

III NODAĻA

Nepamatoti maksājumi un administratīvie sodi

63. pants

Atbalsta daļēja vai pilnīga atsaukšana un administratīvie sodi

1. Maksājumus aprēķina, pamatojoties uz summām, kas 48. pantā minētajās administratīvajās pārbaudēs atzītas par attiecināmām summām.

Kompetentā iestāde pārbauda saņēmēja iesniegto maksājuma pieprasījumu un nosaka summas, par kurām ir tiesības saņemt atbalstu. Tā nosaka:

- a) summu, kas izmaksājama saņēmējam, pamatojoties uz maksājuma pieprasījumu un lēmumu par dotāciju;
- b) summu, kas izmaksājama saņēmējam pēc tam, kad ir pārbaudītas tiesības saņemt atbalstu par maksājuma pieprasījumā minētajiem izdevumiem.

Ja summa, kas noteikta saskaņā ar otrās daļas a) apakšpunktu, pārsniedz summu, kas noteikta saskaņā ar minētās daļas b) apakšpunktu, par vairāk nekā 10 %, summai, kas noteikta saskaņā ar minēto b) apakšpunktu, piemēro administratīvo sodu. Soda summu veido starpība starp abām minētajām summām, bet tā nedrīkst pārsniegt pilno atsauktā atbalsta summu.

Tomēr tad, ja saņēmējs kompetentajai iestādei var pierādīt, ka neattiecināmās summas iekļaušana nav radusies viņa kļūdas dēļ, vai ja kompetentā iestāde kāda cita iemesla dēļ secina, ka attiecīgais saņēmējs nav vainīgs, sodus nepiemēro.

2. Administratīvo sodu, kas minēts 1. punktā, *mutatis mutandis* piemēro neattiecināmajiem izdevumiem, kas konstatēti 49. pantā minētajās pārbaudēs uz vietas. Tādā gadījumā pārbaudāmie izdevumi ir kumulatīvie izdevumi, kas radušies par attiecīgo darbību. Tas neskar attiecīgās darbības iepriekšējo pārbaudzi uz vietas rezultātus.

V SADAĻA

KONTROLES SISTĒMA UN ADMINISTRATĪVIE SODI ATTIECĪBĀ UZ SAVSTARPĒJO ATBILSTĪBU

I NODAĻA

Kopīgi noteikumi

64. pants

Definīcijas

Tehniskajās specifikācijās, kas vajadzīgas ar savstarpējo atbilstību saistītās kontroles sistēmas un administratīvo sodu ieviešanai, piemēro šādas definīcijas:

- a) "specializētas kontroles iestādes" ir valstu kompetentās kontroles iestādes, kas, kā minēts šīs regulas 67. pantā, ir atbildīgas par Regulas (ES) Nr. 1306/2013 93. pantā minēto noteikumu ievērošanas nodrošināšanu;
- b) "tiesību akts" ir ikviena atsevišķa direktīva un regula, kas minēta Regulas (ES) Nr. 1306/2013 II pielikumā;
- c) "konstatēšanas gads" ir kalendārais gads, kurā veikta administratīvā pārbaude vai pārbaude uz vietas;
- d) "savstarpējās atbilstības jomas" ir jebkura no trim dažādajām jomām, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1306/2013 93. panta 1. punktā, un pastāvīgo ganību uzturēšana, kas minēta tās pašas regulas 93. panta 3. punktā.

II NODAĻA

Kontrole

1. iedaļa

Vispārīgi noteikumi

65. pants

Savstarpējās atbilstības kontroles sistēma

1. Dalībvalstis izveido sistēmu, kas garantē savstarpējās atbilstības ievērošanas faktiski kontroli. Minētā sistēma jo īpaši nodrošina:
 - a) ja kompetentā kontroles iestāde nav maksājumu aģentūra, – to, ka vajadzīgā informācija par saņēmējiem, kas minēta Regulas (ES) Nr. 1306/2013 92. pantā, no maksājumu aģentūras tiek nosūtīta specializētajām kontroles iestādēm, un/vai to, ka tas attiecīgā gadījumā notiek ar koordinējošās iestādes starpniecību;
 - b) metodes, kas izmantojamas pārbaudes izlases veidošanā;
 - c) norādes par veicamo pārbaudzi veidu un apjomu;
 - d) kontroles ziņojumus, kuros jo īpaši norādīta konstatētā neatbilstība un tās nopietnības, apjoma, ilguma un atkārtotības novērtējums;

- e) ja kompetentā kontroles iestāde nav maksājumu aģentūra, – to, ka kontroles ziņojumi no specializētajām kontroles iestādēm tiek nosūtīti vai nu maksājumu aģentūrai vai koordinējošajai struktūrai, vai arī abām minētajām iestādēm;
- f) to, ka maksājumu aģentūra piemēro atbalsta samazināšanas un nepiešķiršanas sistēmu.

2. Dalībvalstis var paredzēt procedūru, saskaņā ar kuru saņēmējs maksājumu aģentūrai norāda elementus, kas vajadzīgi, lai noteiktu viņam piemērojamās prasības un standartus.

66. pants

Atbalsta maksājums saistībā ar savstarpējās atbilstības pārbaudēm

Attiecībā uz savstarpējās atbilstības pārbaudēm, ja šādas pārbaudes nav iespējams pabeigt līdz tam, kad attiecīgais saņēmējs saņem maksājumus un gada piemaksas, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1306/2013 92. pantā, summu, kas saņēmējam jāmaksā kā administratīvais sods, atgūst saskaņā ar šīs regulas 7. pantu vai ar ieskaitu.

67. pants

Kompetentās kontroles iestādes atbildība

1. Kompetento kontroles iestāžu atbildība ir šāda:
- a) specializētās kontroles iestādes ir atbildīgas par to, lai tiktu veikta attiecīgo prasību un standartu ievērošanas kontrole un pārbaudes;
- b) maksājumu aģentūras ir atbildīgas par administratīvo sodu noteikšanu individuālos gadījumos saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 IV sadaļas II nodaļu un šīs sadaļas III nodaļu.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis var nolemt, ka kontroli un pārbaudes attiecībā uz visām vai dažām prasībām, standartiem, tiesību aktiem vai savstarpējās atbilstības jomām veic maksājumu aģentūra, ja dalībvalsts nodrošina to, ka kontroles un pārbažu rezultativāte ir vismaz līdzvērtīga specializētās kontroles iestādes veiktas kontroles un pārbažu rezultativātei.

2. iedaļa

Pārbaudes uz vietas

68. pants

Minimālā kontroles intensitāte

1. Kompetentā kontroles iestāde veic pārbaudes uz vietas attiecībā uz prasībām un standartiem, par kuru ievērošanu tā ir atbildīga, attiecībā uz vismaz 1 % no saņēmēju kopskaita, kuri minēti Regulas (ES) Nr. 1306/2013 92. pantā un par kuriem attiecīgā kompetentā kontroles iestāde ir atbildīga.

Atkāpjoties no pirmās daļas, Regulas (ES) Nr. 1305/2013 28. un 29. pantā minētās personu grupu gadījumā pirmajā daļā minētās pārbaudes izlases aprēķināšanas vajadzībām katrs atsevišķais šādu grupu dalībnieks ir uzskatāms par saņēmēju.

Minimālo kontroles intensitāti, kas minēta pirmajā daļā, var sasniegt katras kompetentās kontroles iestādes līmenī vai katra tiesību akta vai standarta līmenī, vai tiesību aktu vai standartu grupas līmenī. Tomēr tad, ja pārbaudes neveic maksājumu aģentūra, šo minimālo kontroles intensitāti var sasniegt katras maksājumu aģentūras līmenī.

Ja tiesību normās, kas piemērojamas attiecīgajiem tiesību aktiem un standartiem, jau ir noteikta minimālā kontroles intensitāte, to piemēro pirmajā daļā minētās minimālās intensitātes vietā. Alternatīvi dalībvalstis var nolemt, ka par jebkuriem neatbilstības gadījumiem, kas konstatēti pārbaudēs uz vietas, kuras veic saskaņā ar tiesību normām, kas piemērojamas tiesību aktiem un standartiem, un ārpus pirmajā daļā minētās izlases, tiek ziņots kompetentajai kontroles iestādei, kas atbild par attiecīgo tiesību aktu vai standartu, un šī iestāde veic turpinājuma darbu. Piemēro šīs nodaļas un III sadaļas I, II un III nodaļas noteikumus.

Attiecībā uz savstarpējās atbilstības pienākumiem, kas izriet no Direktīvas 96/22/EK, uzskata, ka, piemērojot uzraudzības plānos paredzēto izlases lielumu, pirmajā daļā noteiktā prasība par minimālo intensitāti ir izpildīta.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, lai sasniegtu minētajā punktā norādīto minimālo kontroles intensitāti katra tiesību akta vai standarta, vai tiesību aktu vai standartu grupas līmenī, dalībvalsts var:

- a) izmantot rezultātus, kas iegūti atlasīto saņēmēju pārbaudēs uz vietas saskaņā ar tiesību normām, kas piemērojamas minētajiem tiesību aktiem un standartiem, vai
- b) aizstāt atlasītos saņēmējus ar saņēmējiem, kuriem veikta pārbaude uz vietas saskaņā ar tiesību normām, kas piemērojamas minētajiem tiesību aktiem un standartiem, ja minētie saņēmēji ir saņēmēji, uz kuriem norādīts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 92. pantā.

Šādos gadījumos pārbaudes uz vietas aptver visus attiecīgo tiesību aktu vai standartu aspektus, kas attiecas uz savstarpējo atbilstību. Turklāt dalībvalsts nodrošina to, ka šādas pārbaudes uz vietas ir vismaz tikpat rezultatīvas kā tās pārbaudes uz vietas, kuras veic kompetentās kontroles iestādes.

3. Nosakot šā panta 1. punktā minēto minimālo kontroles intensitāti, neņem vērā vajadzīgos pasākumus, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1306/2013 97. panta 3. punktā.

4. Ja pārbaudēs uz vietas konstatē ievērojamu neatbilstību attiecīgajam tiesību aktam vai standartam, nākamajā kontroles periodā uz vietas veicamo pārbaudu skaitu attiecībā uz šo tiesību aktu vai standartu palielina. Attiecībā uz konkrētu tiesību aktu kompetentā kontroles iestāde var nolemt, ka minēto turpmāko pārbaudu uz vietas tvērums tiek ierobežots, attiecinot tās tikai uz visbiežāk pārkāptajām prasībām.

5. Ja dalībvalsts nolemj izmantot iespēju, kas paredzēta Regulas (ES) Nr. 1306/2013 97. panta 3. punktā, darbības, kas vajadzīgas, lai verificētu to, vai saņēmēji ir izlabojuši attiecīgo neatbilstības situāciju, piemēro minēto saņēmēju izlasei 20 % apmērā.

69. pants

Pārbaudes izlases veidošana

1. To lauku saimniecību izlasi, kuras jāpārbauda saskaņā ar 68. pantu, attiecīgā gadījumā atlasa, pamatojoties uz riska analīzi saskaņā ar piemērojamajām tiesību normām vai uz riska analīzi, kas piemērota prasībām vai standartiem. Minēto riska analīzi var veikt atsevišķas saimniecības līmenī vai saimniecību vai ģeogrāfisko zonu kategoriju līmenī.

Riska analīzē var ņemt vērā vienu no minētajiem aspektiem vai abus minētos aspektus:

- a) saņēmēja dalība saimniecību konsultatīvajā sistēmā, kas izveidota saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 12. pantu;
- b) saņēmēja dalība sertifikācijas sistēmā, ja attiecīgā shēma attiecas uz konkrētajām prasībām un standartiem.

Pamatojoties uz riska analīzi, dalībvalsts var nolemt, ka no pārbaudes izlases, kas balstās uz riska analīzi, izslēdz saņēmējus, kuri piedalās sertifikācijas sistēmā, kā norādīts otrās daļas b) apakšpunktā. Tomēr tad, ja sertifikācijas sistēma aptver tikai daļu no prasībām un standartiem, kas saņēmējam jāievēro savstarpējās atbilstības satvarā, tām prasībām vai standartiem, kurus sertifikācijas sistēma neaptver, piemēro atbilstošus riska faktorus.

Ja kontroles rezultātu analīzē konstatē, ka sertifikācijas sistēmā iekļautās prasības vai standarti, kas minēti otrās daļas b) apakšpunktā, ļoti bieži netiek ievēroti, ar attiecīgajām prasībām un standartiem saistītos riska faktorus novērtē atkārtoti.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro pārbaudēm, kas veiktas kā turpinājuma darbs saistībā ar ikvienu neatbilstību, par kuru kompetentā kontroles iestāde ir informēta kādā citā veidā. Tomēr to piemēro pārbaudēm, kas veiktas kā turpinājuma darbs saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 97. panta 3. punkta otro daļu.

3. Lai nodrošinātu reprezentativitāti, pēc nejaušības principa atlasa 20–25 % no to saņēmēju minimālā skaita, kuri jāpārbauda uz vietas, kā paredzēts 68. panta 1. punkta pirmajā daļā. Tomēr tad, ja uz vietas pārbaudāmo saņēmēju skaits pārsniedz minēto minimālo skaitu, pēc nejaušības principa atlasīto saņēmēju īpatsvars papildu izlasē nedrīkst pārsniegt 25 %.

4. Vajadzības gadījumā pārbaudes izlasi, pamatojoties uz pieejamo informāciju, var daļēji atlasīt pirms attiecīgā pieteikuma iesniegšanas termiņa beigām. Provizorisko izlasi papildina, kad ir pieejami visi attiecīgie pieteikumi.

5. Saņēmēju izlasi, kas jāpārbauda saskaņā ar 68. panta 1. punktu, var veidot no to saņēmēju izlasēm, kuras jau ir atlasītas saskaņā ar 30.–34. pantu un kurām piemēro attiecīgās prasības vai standartus. Tomēr šo iespēju nepiemēro saņēmēju kontrolei saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 46. un 47. pantā minētajām vīna nozares atbalsta shēmām.

6. Atkāpjoties no 68. panta 1. punkta, saņēmēju izlases, kas jāpārbauda uz vietas, var atlasīt ar minimālo intensitāti 1 %, atsevišķi no jebkuras turpmāk minētās to saņēmēju ģenerālkopas, kuriem jāpilda savstarpējās atbilstības pienākumi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 92. pantu:

a) saņēmēji, kuri saņem tiešos maksājumus saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1307/2013;

b) saņēmēji, kuri saņem vīna nozares atbalstu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 46. un 47. pantu;

c) saņēmēji, kuri saņem gada piemaksas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1305/2013 21. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu, 28.–31. pantu, 33. pantu un 34. pantu.

7. Ja, pamatojoties uz riska analīzi, kas veikta lauku saimniecību līmenī, tiek secināts, ka atbalsta nesaņēmēji rada lielāku risku nekā saņēmēji, kuri minēti Regulas (ES) Nr. 1306/2013 92. pantā, minētos saņēmējus var aizstāt ar atbalsta nesaņēmējiem. Tomēr arī šādā gadījumā pārbaudīto lauksaimnieku kopējais skaits sasniedz šīs regulas 68. panta 1. punktā paredzēto kontroles intensitāti. Šādas aizstāšanas iemeslus pienācīgi pamato un dokumentē.

8. Procedūras, kas minētas 5. un 6. punktā, var kombinēt, ja šāda kombinēšana paaugstina kontroles sistēmas rezultativitāti.

70. pants

Prasību un standartu ievērošanas noteikšana

1. Attiecīgā gadījumā prasību un standartu ievērošanu nosaka, izmantojot līdzekļus, kas noteikti tiesību normās, kuras piemērojamas attiecīgajai prasībai vai standartam.

2. Citos gadījumos un vajadzības gadījumā noteikšanu veic, izmantojot kādu no attiecīgajiem līdzekļiem, par kuriem nolēmusi kompetentā kontroles iestāde un kuri nodrošina precizitāti, kas ir vismaz līdzvērtīga precizitātei, kāda vajadzīga oficiālai noteikšanai saskaņā ar valsts noteikumiem.
3. Vajadzības gadījumā pārbaudes uz vietas var veikt, izmantojot attālās izpētes metodes.

71. pants

Uz vietas veicamo pārbaūžu elementi

1. Veicot 68. panta 1. punktā paredzētās izlases pārbaudes, kompetentā kontroles iestāde nodrošina to, ka tiek pārbaudīts tas, vai visi atlasītie saņēmēji ievēro prasības un standartus, par kuriem atbild kompetentā kontroles iestāde.

Neatkarīgi no pirmās daļas, ja minimālā kontroles intensitāte tiek sasniegta katra tiesību akta vai standarta, vai tiesību aktu vai standartu grupas līmenī, kā paredzēts 68. panta 1. punkta trešajā daļā, pārbauda to, vai atlasītie saņēmēji ievēro attiecīgo tiesību aktu vai standartu, vai tiesību aktu un standartu grupu.

Ja personu grupa, kas minēta Regulas (ES) Nr. 1305/2013 28. un 29. pantā, ir iekļauta izlasē, kas paredzēta šīs regulas 68. panta 1. punktā, kompetentā kontroles iestāde nodrošina to, ka tiek pārbaudīts tas, vai visi grupas locekļi ievēro prasības un standartus, par ko tie ir atbildīgi.

Parasti katru uz vietas veicamajai pārbaudei atlasīto saņēmēju pārbauda laikā, kad ir iespējams pārbaudīt lielāko daļu prasību un standartu ievērošanas, kuru dēļ saņēmējs atlasīts. Tomēr dalībvalstis nodrošina to, ka gada laikā tiek sasniegti atbilstošs visu prasību un standartu kontroles līmenis.

2. Attiecīgā gadījumā pārbaudes uz vietas aptver visu saimniecības lauksaimniecībā izmantojamo zemi. Tomēr faktisku lauka inspicēšanu kā daļu no pārbaudes uz vietas var veikt tikai attiecībā uz izlasi, kurā ietilpst vismaz puse no saimniecības lauksaimniecības zemes gabaliem, uz kuriem attiecas prasība vai standarts, ja šāda izlase garantē to, ka tiek panākts ticams un reprezentatīvs prasību un standartu ievērošanas kontroles līmenis.

Pirmā daļa neskar administratīvā soda aprēķināšanu un piemērošanu saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 IV sadaļas II nodaļu un šīs sadaļas III nodaļu. Ja pirmajā daļā minētajā izlases pārbaudē konstatē neatbilstību, faktiski pārbaudāmo lauksaimniecības zemes gabalu izlasi palielina.

Turklāt, ja tā paredzēts tiesību normās, kas piemērojamas tiesību aktiem vai standartiem, prasību vai standartu ievērošanas faktisko pārbaudi kā daļu no pārbaudes uz vietas var veikt tikai attiecībā uz pārbaudāmo objektu reprezentatīvu izlasi. Tomēr dalībvalstis nodrošina to, ka tiek veikta visu to prasību un standartu pārbaude, kuru ievērošanu var pārbaudīt apmeklējuma laikā.

3. Parasti pārbaudes, kas minētas 1. punktā, veic viena apmeklējuma laikā. Tajās verificē to prasību un standartu ievērošanu, ko iespējams pārbaudīt minētā apmeklējuma laikā. Minēto pārbaūžu mērķis ir konstatēt jebkuru iespējamu neatbilstību minētajām prasībām un standartiem, kā arī apzināt gadījumus, kuros jāveic turpmākas pārbaudes.

4. Pārbaudes uz vietas lauku saimniecības līmenī var aizstāt ar administratīvām pārbaudēm, ja dalībvalsts nodrošina to, ka šīs administratīvās pārbaudes ir vismaz tikpat rezultatīvas kā pārbaudes uz vietas.

5. Veicot pārbaudes uz vietas, dalībvalstis var izmantot objektīvus kontroles rādītājus, kas atbilst konkrētām prasībām un standartiem, ja tie nodrošina to, ka attiecīgo prasību un standartu kontroles rezultativitāte ir vismaz līdzvērtīga kontroles rezultativitātei, kas sasniegta pārbaudēs uz vietas, kurās šādi rādītāji nav izmantoti.

Rādītājiem ir tieša saikne ar prasībām un standartiem, uz ko tie attiecas, un tie aptver visus elementus, kas jāpārbauda minētās prasības(-u) vai standarta(-u) ievērošanas kontrolē.

6. Pārbaudes uz vietas, kas saistītas ar šīs regulas 68. panta 1. punktā minēto izlasi, veic tajā pašā kalendārajā gadā, kad iesniegti atbalsta pieteikumi un/vai maksājuma pieprasījumi, vai – attiecībā uz pieteikumiem vīna nozares atbalsta shēmām saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 46. un 47. pantu – jebkurā laikā tajā laikposmā, kas minēts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 97. panta 1. punkta otrajā daļā.

72. pants

Kontroles ziņojums

1. Par katru saskaņā ar šo sadaļu veikto pārbaudi uz vietas sagatavo kontroles ziņojumu, un to veic kompetentā kontroles iestāde vai tās uzdevumā.

Ziņojumu iedala šādās daļās:

a) vispārīgā daļa, kurā jo īpaši ietverta šāda informācija:

i) pārbaudei uz vietas atlasītais saņēmējs;

ii) klātesošās personas;

iii) tas, vai atbalsta saņēmējs tika iepriekš brīdināts par apmeklējumu, un ja jā, iepriekšējā paziņojuma laiku;

b) daļa, kurā atsevišķi atspoguļotas pārbaudes, kas veiktas attiecībā uz katru tiesību aktu un standartu, un kurā jo īpaši ietverta šāda informācija:

i) prasības un standarti, attiecībā uz kuriem veiktas pārbaudes uz vietas;

ii) veikto pārbažu veids un apmērs;

iii) konstatējumi;

iv) tiesību akti un standarti, attiecībā uz kuriem konstatētas neatbilstības;

c) novērtējuma daļa, kurā izvērtēts neatbilstības nozīmīgums attiecībā uz katru tiesību aktu un/vai standartu, pamatojoties uz kritērijiem “nopietnība”, “apjoms”, “pastāvīgums” un “atkārtošanās” saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 99. panta 1. punktu, un norādīti visi faktori, kuriem būtu jārada piemērojamā samazinājuma pieaugums vai sarukums.

Ziņojumā norāda gadījumus, kad noteikumi, kas attiecas uz kādu prasību vai standartu, atstāj iespēju neizsekot konstatētajai neatbilstībai vai kad atbalsts ir piešķirts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1305/2013 17. panta 5. un 6. punktu.

2. Šā panta 1. punktu piemēro neatkarīgi no tā, vai attiecīgais saņēmējs bija atlasīts pārbaudei uz vietas saskaņā ar 69. pantu, pārbaudīts uz vietas saskaņā ar tiesību normām, kas piemērojamas tiesību aktiem un standartiem saskaņā ar 68. panta 2. punktu, vai turpinājuma darba satvarā saistībā ar neatbilstību, par kuru kompetentā kontroles iestāde ir informēta kādā citā veidā.

3. Saņēmēju informē par jebkuru konstatēto neatbilstību trīs mēnešu laikā pēc dienas, kad veikta pārbaude uz vietas.

Ja vien saņēmējs nav veicis tūlītēju koriģējošu darbību, lai novērstu konstatēto neatbilstību, kā paredzēts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 99. panta 2. punkta otrajā daļā, šā punkta pirmajā daļā minētajā termiņā saņēmēju informē par to, ka viņam jāveic koriģējošā darbība saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 99. panta 2. punkta otro daļu.

Ja vien saņēmējs nav veicis tūlītēju koriģējošu darbību, lai novērstu konstatēto neatbilstību, kā paredzēts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 97. panta 3. punktā, vēlākais viena mēneša laikā pēc lēmuma nepiemērot administratīvo sodu, kā paredzēts minētajā pantā, attiecīgo saņēmēju informē par to, ka viņam ir jāveic koriģējošā darbība.

4. Neskarot īpašos noteikumus, kas iekļauti prasībām un standartiem piemērojamajās tiesību normās, kontroles ziņojumu pabeidz viena mēneša laikā pēc pārbaudes uz vietas. Tomēr minēto laikposmu pietiekami pamatotos apstākļos var pagarināt līdz trim mēnešiem, jo īpaši tad, ja tas vajadzīgs ķīmisku vai fizikālu analīžu veikšanai.

Ja kompetentā kontroles iestāde nav maksājumu aģentūra, kontroles ziņojumu un, ja prasīts, arī attiecīgos apliecinājošos dokumentus nosūta vai dara pieejamus maksājumu aģentūrai vai koordinējošajai iestādei mēneša laikā pēc ziņojuma pabeigšanas.

Tomēr tad, ja ziņojumā nekādi konstatējumi nav iekļauti, dalībvalsts var nolemt šādu ziņojumu nenosūtīt, ar nosacījumu, ka vienu mēnesi pēc ziņojuma pabeigšanas to dara tieši pieejamu maksājumu aģentūrai vai koordinējošai iestādei.

III NODAĻA

Administratīvo sodu aprēķināšana un piemērošana

73. pants

Vispārīgie principi

1. Ja par Regulas (ES) Nr. 1307/2013 I pielikumā nosaukto dažādo shēmu pārvaldību, Regulas (ES) Nr. 1305/2013 21. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, 28.–31. pantā, 33. pantā un 34. pantā minēto pasākumu pārvaldību un to maksājumu pārvaldību, kas saistīti ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 46. un 47. pantā paredzētajām vīna nozares atbalsta shēmām, atbild vairākas maksājumu aģentūras, dalībvalstis nodrošina to, ka konstatētās neatbilstības un, attiecīgā gadījumā, atbilstošie administratīvie sodi tiek darīti zināmi visām maksājumu aģentūrām, kas iesaistītas minēto maksājumu veikšanā. Tas attiecas arī uz gadījumiem, kad atbilstības kritēriju neievērošana ir arī savstarpējās atbilstības noteikumu neievērošana, un otrādi. Dalībvalstis attiecīgā gadījumā nodrošina vienas samazinājuma likmes piemērošanu.

2. Ja ir konstatēti vairāki neatbilstības gadījumi attiecībā uz dažādiem tiesību aktiem vai standartiem vienā un tajā pašā savstarpējās atbilstības jomā, Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 39. panta 1. punktā un 40. pantā paredzētā samazinājuma aprēķināšanas vajadzībām minētos gadījumus uzskata par vienu neatbilstību.

3. Neatbilstību standartam, kas vienlaikus ir arī neatbilstība prasībai, uzskata par vienu neatbilstību. Samazinājumu aprēķināšanas vajadzībām neatbilstību uzskata par prasības jomas daļu.

4. Administratīvo sodu piemēro to maksājumu kopsummai, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1306/2013 92. pantā un ir piešķirti vai ir jāpiešķir minētajam saņēmējam:

a) atbilstoši atbalsta pieteikumiem vai maksājuma pieprasījumiem, ko tas iesniedzis vai iesniegs konstatēšanas gada laikā, un/vai

b) attiecībā uz vīna nozares atbalsta shēmu pieteikumiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 46. un 47. pantu.

Attiecībā uz pirmās daļas b) apakšpunktu pārstrukturēšanas un pārveidošanas gadījumā attiecīgo summu dala ar 3.

5. Attiecībā uz personu grupu, kas minēta Regulas (ES) Nr. 1305/2013 28. un 29. pantā, samazinājuma procentus aprēķina saskaņā ar šīs sadaļas III nodaļu un Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 IV sadaļas II nodaļu. Tādā gadījumā dalībvalstis proporcionalitātes nolūkā minētos samazinājuma procentus var piemērot tai subsīdijas daļai, kas piešķirta grupas loceklim, kurš pieļāvis neatbilstību.

74. pants

Administratīvo sodu aprēķināšana un piemērošana nolaidības gadījumā

1. Ja tiek konstatētas vairākas nolaidības izraisītas neatbilstības attiecībā uz dažādām savstarpējās atbilstības jomām, Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 39. panta 1. punktā paredzēto samazinājuma noteikšanas procedūru piemēro katrai neatbilstībai atsevišķi.

Aprēķinātos procentuālos samazinājumus saskaita. Tomēr maksimālais samazinājums nedrīkst pārsniegt 5 % no šīs regulas 73. panta 4. punktā minētās kopsummas.

2. Ja konstatē neatbilstības atkārtēšanos kopā ar citu neatbilstību vai citas neatbilstības atkārtēšanos, aprēķinātos procentuālos samazinājumus saskaita. Tomēr maksimālais samazinājums nedrīkst pārsniegt 15 % no 73. panta 4. punktā minētās kopsummas.

75. pants

Administratīvo sodu aprēķināšana un piemērošana tīšas neatbilstības gadījumā

Ja ir pieļauta tīša neatbilstība, kas ir ārkārtīgi liela, nopietna vai pastāvīga, saņēmēju papildus sodam, kas uzlikts un aprēķināts saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 40. pantu, nākamajā kalendārajā gadā izslēdz no visiem maksājumiem, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1306/2013 92. pantā.

VI DAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

76. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro tiešo maksājumu atbalsta pieteikumiem, lauku attīstības atbalsta pieteikumiem vai maksājuma pieprasījumiem, kas attiecas uz pieprasījumu gadiem vai piemaksu periodiem, sākot no 2015. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 17. jūlijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

PIELIKUMS

Kopienas metode Δ 9-tetrahidrokanabinola satura kvantitatīvai noteikšanai kaņepju šķirnēs**1. Darbības joma un piemērošanas joma**

Šī metode ir paredzēta, lai noteiktu Δ 9-tetrahidrokanabinola (turpmāk "THC") saturu kaņepju (*Cannabis sativa* L.) šķirnēs. Attiecīgā gadījumā šī metode ietver šajā pielikumā izklāstītās A vai B procedūras piemērošanu.

Metodes pamatā ir Δ 9-THC kvantitatīva noteikšana, izmantojot gāzu hromatogrāfiju pēc ekstrahēšanas ar piemērotu šķīdinātāju.

1.1. A procedūra

A procedūru izmanto, lai veiktu produkcijas pārbaudes, kā paredzēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 32. panta 6. punktā un šīs regulas 30. panta g) punktā.

1.2. B procedūra

B procedūru izmanto gadījumos, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1307/2013 32. panta 6. punktā un šīs regulas 36. panta 6. punktā.

2. Paraugu ņemšana**2.1. Paraugi**

a) A procedūra: no katra auga, kas atlasīts no attiecīgās šķirnes augošām kaņepēm, ņem 30 cm garu daļu, kurā ir vismaz viena sievišķā ziedkopa. Paraugu ņemšanu veic laikposmā, kas sākas 20 dienas pēc ziedēšanas sākuma un beidzas 10 dienas pēc ziedēšanas beigām, dienas laikā, ievērojot noteiktu sistēmu, lai nodrošinātu, ka paraugi ir attiecīgajam laukam reprezentatīvi, bet neņemot paraugus lauka malās.

Dalībvalstis var atļaut paraugu ņemšanu laikposmā, kas sākas ziedēšanas sākumā un beidzas 20 dienas pēc ziedēšanas sākuma, ja no katras audzētās šķirnes tiek ņemti citi reprezentatīvi paraugi saskaņā ar pirmo daļu un ja to dara laikposmā, kas sākas 20 dienas pēc ziedēšanas sākuma un beidzas 10 dienas pēc ziedēšanas beigām.

b) B procedūra: no katra auga, kas atlasīts no attiecīgās šķirnes augošām kaņepēm, ņem augšējo trešdaļu. Paraugu ņemšanu veic 10 dienās pēc ziedēšanas beigām, dienas laikā, ievērojot noteiktu sistēmu, lai nodrošinātu, ka paraugi ir attiecīgajam laukam reprezentatīvi, bet neņemot paraugus lauka malās. No divmāju šķirnēm ņem tikai sievišķos augus.

2.2. Parauga lielums

A procedūra: paraugā ietilpst 50 augu daļas no katra lauka.

B procedūra: paraugā ietilpst 200 augu daļas no katra lauka.

Katru paraugu nebojātu ievieto auduma vai papīra maisiņā un nosūta uz laboratoriju analīžu veikšanai.

Vajadzības gadījumā, lai veiktu atkārtotas analīzes, dalībvalstis var noteikt otra parauga ievākšanu, ko glabā vai nu audzētājs, vai iestāde, kas ir atbildīga par analīžu veikšanu.

2.3. Parauga žāvēšana un uzglabāšana

Paraugus žāvēšanu sāk tik drīz, cik vien iespējams, un katrā ziņā 48 stundu laikā, un tajā izmanto jebkādu metodi, kurā temperatūra ir zemāka par 70 °C.

Paraugus žāvē, līdz tie sasniedz nemainīgu svaru un mitruma saturs tajos ir no 8 % līdz 13 %.

Pēc žāvēšanas nebojātus paraugus glabā tumšā vietā temperatūrā, kas ir zemāka par 25 °C.

3. THC satura noteikšana

3.1. Analizējamā parauga sagatavošana

Izzāvētos paraugus atbrīvo no stublājiem un sēklām, kas lielākas par 2 mm.

Izzāvētos paraugus samaļ, lai iegūtu pussmalku pulveri (izsijājas caur sietu ar acu izmēru 1 mm).

Pulveri var uzglabāt 10 nedēļas temperatūrā, kas ir zemāka par 25 °C, tumšā, sausā vietā.

3.2. Reāģenti un ekstrakcijas šķīdums

Reāģenti

— Δ^9 -tetrahidrokanabinols, tīrs hromatogrāfijai,

— skvalāns, tīrs hromatogrāfijai, izmanto par iekšējo standartu.

Ekstrakcijas šķīdums

— 35 mg skvalāna uz 100 ml heksāna.

3.3. Δ^9 -THC ekstrahēšana

100 mg analizējamā pulverveida parauga iesver centrifūgas mēģenē un pievieno 5 ml ekstrakcijas šķīduma, kas satur iekšējo standartu.

Paraugu uz 20 minūtēm ievieto ultraskaņas vannā. To centrifugē piecas minūtes ar 3 000 apgriezieniem minūtē un pēc tam noņem centrifugātu – THC šķīdumu. Šķīdumu ievada hromatogrāfā un veic kvantitatīvo analīzi.

3.4. Gāzu hromatogrāfija

a) Iekārta

— gāzu hromatogrāfs ar liesmas jonizācijas detektoru un inžektoru ar plūsmas dalīšanu vai bez tās,

— kolonna, kas piemērota kanabinoīdu atdalīšanai, piemēram, 25 m gara stikla kapilārā kolonna 0,22 mm diametrā, ar 5 % nepolāru fenilmetilsiloksāna fāzi.

b) Kalibrēšanas rindas

Vismaz trīs punkti attiecībā uz A procedūru un pieci punkti attiecībā uz B procedūru, ieskaitot punktus 0,04 un 0,50 mg/ml Δ^9 -THC ekstrakcijas šķīdumā.

c) Eksperimenta apstākļi

Turpmāk minētie apstākļi ir sniegti kā piemērs attiecībā uz a) apakšpunktā minēto kolonnu:

— žāvēšanas skapja temperatūra 260 °C,

— inžektora temperatūra 300 °C,

— detektora temperatūra 300 °C.

d) Ievadītais tilpums: 1 μ l.

4. Rezultāti

Iegūtos rezultātus izsaka ar divām zīmēm aiz komata, norādot Δ^9 -THC gramus uz 100 g analizējamā parauga, kas izžāvēts līdz nemainīgam svaram. Piemēro pielaidi 0,03 g uz 100 g.

— A procedūra: viena noteikšanas procedūra vienam analizējamajam paraugam.

Tomēr tad, ja iegūtais rezultāts pārsniedz limitu, kas noteikts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 32. panta 6. punktā, analizējamajam paraugam veic otru noteikšanas procedūru, un par rezultātu uzskata abu noteikšanas procedūru rezultātu vidējo vērtību.

— B procedūra: rezultāts atbilst vidējai vērtībai, kas iegūta, veicot divas noteikšanas procedūras vienam analizējamajam paraugam.